

๓๖. นายนาจวาทกตเชก พระเวชยันตวังตฤชฎี เป็นรัฐมนตรี

๓๗. พระตำรวจดีเประพันธ์ เป็นรัฐมนตรี

๓๘. นายพันเชก พระยาอภัยสงคราม เป็นรัฐมนตรี

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ เป็นปีที่ ๕

ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ทางรัฐบาลแถลงนโยบาย เพื่อขอ
ความไว้วางใจต่อสภาฯ น

๑๕.๔๘ น.

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: รัฐบาล
หมิ่นนโยบายที่จะดำเนินการก้าวหน้าต่อไปตามหลัก ๖ ประการ ในการ
ประดิษฐานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม คือหลักเอกราช ๓
หลักความสงบภายใน ๓ หลักเศรษฐกิจ ๓ หลักสิทธิเสมอภาค ๓
หลักเสรีภาพ ๓ และหลักการศึกษานะ

หลักสิทธิเสมอภาคและหลักเสรีภาพนั้น ได้รับผลสำเร็จแล้ว
ตามความในรัฐธรรมนูญ

หลักเอกราช

หลักเอกราชได้วางไว้ ๓ ประการ คือ ทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทางการศาล

ในทางการเมือง รัฐบาลจะได้ดำเนินการแก้ไขสัญญาเพื่อปลดปล่อยข้อผูกมัดจำกัดเสรีภาพให้เสรียิ่งขึ้นไป และจะมุ่งฐานะของสยามให้เป็นที่ยอมรับกันในนานาประเทศ ทั้งนี้โดยการตั้งเสรีมทางพระราชไมตรีให้ติดต่อกับนานาประเทศ

ในราชการทหาร รัฐบาลจะได้บำรุงกำลังกองทัพบก กองทัพอากาศ และกองทัพเรือ ให้มีความมั่นคงเข้มแข็งเหมาะสมแก่ฐานะที่หน้าที่ของกษัตริย์สยาม

ในทางเศรษฐกิจ จะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจ ในที่นี้จะได้กล่าวเฉพาะการคลัง ซึ่งรัฐบาลได้อนโยบายงบประมาณลดหย่อน และคงรักษาค่าแห่งเงินตราตามพระราชบัญญัติใช้อยู่ในเวลานี้ ส่วนภาษีอากรที่สำคัญนั้นจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงในปี พ.ศ. ๒๔๘๓

ในทางศาลยุติธรรม รัฐบาลจะได้รักษาฐานะของผู้พิพากษาตามสมควรแก่ข้อตั้งระที่ย่อมมีในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย และจะได้ส่งต่อของตั้งเสรีมิให้ศาลได้ดำเนินการพิจารณาพิพากษา และบังคับคดีไปโดยเร็ว ตามสมควร เพื่อมิให้ราษฎรต้องเสียเวลาเกินกว่าจำเป็น

หลักความสงบภายใน

๑. การรักษาความสงบภายใน ในเรื่องโจรผู้ร้าย จะจัดการ
 บังคับและปราบปรามโดยดุษณี ทั้งนี้ ประสงค์จะให้หนักไปใน
 ทางบังคับ โดยจะได้ ปรับปรุง หน้าที่การปราบปรามให้เหมาะสม
 แล้วให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ มีโอกาสในการทำนุบำรุงท้องถิ่นให้
 เจริญ อบรมสั่งสอนพลเมืองให้มีศีลธรรมอันดี อำนวยความสะดวก
 และความปกติสุขตลอดจนส่งเสริมสวัสดิภาพและการอาชีพของราษฎร
 ให้ได้ผลแท้จริงยิ่งขึ้น

ส่วนในการปราบปรามนั้น จะได้ปรับปรุงสมรรถภาพของเจ้า-
 หน้าที่ให้เข้มแข็ง ประสานงาน ระหว่างตำรวจส่วนกลางกับส่วนภูมิ
 ภาคให้ร่วมมือกันด้วยดี เพิ่มกำลังปราบปรามทั้งในปริมาณและคุณภาพ
 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ใช้ตำรวจสมัครที่ผ่านโรงเรียนตำรวจซึ่ง
 จะได้จัดตั้งขึ้นในภาคต่าง ๆ เข้าประจำ

๒. การปกครองลักษณะเทศบาล รัฐบาลนี้จะส่งเสริมและ
 ดำเนินการให้ วิชาการปกครองลักษณะเทศบาลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดย

ก. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการเทศบาลให้เหมาะ
 สมและประสานกันกับการปกครองส่วนภูมิภาค

ข. ขยายการจัดตั้งเทศบาลออกไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ โดยลำดับ

ค. ช่วยเหลือเทศบาลในการสำรวจรูปโลก โดยจัดให้มีเงิน

ก่อนดำหริภุชฌิม และมีเจ้าหน้าที่ช่วยดำเนินการ ตลอดจนบำรุงรักษาให้ดว

๓. การราชทัณฑ์ จะได้อั่งเตรียมกิจการตามทฤษฎีขนาดชุกก่อน
ได้แถลงนโยบายและปฏิบัติไปแล้วนั้น ให้เป็นผลบริบูรณ์ยิ่งขึ้น คือ
การอบรมในทางธรรมจรรยาแก่ผู้ต้องขัง การจัดตั้งนักผกอาชีพเพื่อ
ภักกันผู้ มั่งคานเป็นผู้ร่าย กับการจัดโรงเรียนฝึกอาชีพเพื่อฝึกและ
อบรมเด็กบางจำพวก นอกจากนั้นจะได้ดำเนินการต่อไปอีก ดังนี้

ก. แบ่งแยกประเภทของเรือนจำ และจัดตั้ง เรือนจำพิเศษขึ้น
เพื่อให้การปฏิบัติต่อนักโทษบางประเภทได้เข้าสู่วัฒนธรรมอันควร

ข. ปรับปรุง คุ้มครองภาพ ของเจ้าพนักงาน เรือนจำให้เข้มแข็ง
ยิ่งขึ้น

ค. จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษไปแล้ว เพื่อ บัองกัน
การประทุษฏกรรมขึ้นอีก

๔. การสาธารณสุข

ก. การบำบัดโรค จะได้อั่งให้มีสถานพยาบาลชนตามภูมิภาค
และท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วจำเป็น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกใน
การบำบัดโรคยิ่งขึ้น ทั้งจะได้ขยายให้มีผู้ช่วยแพทย์ตามตำบลต่าง ๆ
ที่อยู่ห่างไกลจากสถานพยาบาล

ข. การสงเคราะห์ มารดาและเด็ก จะจัดให้มีนาง สงเคราะห์

ประจำตามผู้ขาดในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อทำการสงเคราะห์มารดาและ
เด็ก กับจัดให้ มีการอบรมผู้ตั้งท้อง ผู้มีระอบโรคติดต่อในราชการ
มคงครรภตามชนบทต่าง ๆ

ก. การควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ จะได้ขยายงานควบคุม
ไข้จับสั่น วัณโรคเรื้อน โรคจิตต์ ภัยพระโรค อัมวิโรค และโรค
กักต้อซึ่งเกิดแก่ได้ เช่น ไข้รายถ่ายส่นชย อหิวาตกโรค และ
โรคบิด

ง. การสาธารณสุขทั่วไป จะได้ขยายให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งก็คือ การสาธารณสุขในชนบท นอกจากนั้นจะช่วยส่งเสริม
การสาธารณสุขในเขตเทศบาลเมืองให้ดำเนินไปโดยดี

๕. ทางการ รัฐบาลจะได้เร่งรัดจัดสร้างทางตามโครงการ
สร้างทาง ท่อ ราช ออมเอจันร ของ รัฐบาล จัดก่อน โดยมีทุน ส่วของ
สร้างทาง

รัฐบาลจะได้สนับสนุนให้ มีทางท้องถิ่น เพื่อเชื่อมต่อถึงภายใน
จังหวัดหนึ่ง ๆ

นอกจากนี้ จะได้วางระเบียบการตำรวจชนบท เมือง และ
นคร โดยออกกฎหมายว่าด้วยเมือง และจัดให้ มีหน้าที่ เพื่อช่วย
เหลือในการนี้ ก็จะช่วยเหลือให้เทศบาลหรือที่ชุมชนชนได้ดำเนินการ
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารอีกด้วย

หลักเศรษฐกิจ

ในหลักเศรษฐกิจของชาติ รัฐบาลมีโครงการที่จะส่งเสริม
อาชีพของพลเมืองให้หนักไปในทางกสิกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม
ตามลำดับความสำคัญ เพื่อก่อให้เกิดกำลังทรัพย์ อันจะ
เป็นทางนำมาซึ่งความสมบูรณ์พูนสุขและความมั่นคง ของ ประเทศชาติ

โครงการนี้ ใดที่จะจัดทำขึ้นจะอยู่ในกำหนดดังต่อไปนี้

๑. จัดเคารพต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ สิ้นและเสรีภาพในการประกอบ
อาชีพของบุคคลภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดกฎหมาย

๒. จัดเคารพต่อสัญญาทางพระราชไมตรีระหว่างประเทศ

๓. จัดคำนึงถึงความจำเป็นของประเทศตามภาวะที่เป็นอยู่ และ
จะถือเอาประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นใหญ่

๔. กิจการบางอย่างที่เป็นสาธารณูปโภค รัฐบาลอาจเข้าควบคุม
บุคคลคน ร่วมทุน ร่วมงาน กับ บริษัท หรือ เอกชน เป็น รูป บริษัท
สาธารณะ บางอย่างสมควรจะจัดทำเองก็จะจัดทำ

๕. กิจการที่ไม่เป็นสาธารณูปโภค จะปล่อยให้พลเมืองทำกัน
เอง นอกจากสิ่งใดเป็นของสำคัญสำหรับชาติ รัฐบาลจะเป็นผู้นำทำ
หรือสนับสนุนหรือเข้าร่วมมือด้วย เมื่อเห็นว่าควรจะต้องได้ ก็จะได้
ปล่อยให้บริษัทหรือเอกชนดำเนินการต่อไป

ในการเกษตรนั้น รัฐบาลพึงเร่งถึง การบำรุงส่งเสริมสินค้า
กสิกรรมที่ใดที่ขาดของจัดทำแล้ว ให้มีคุณภาพ และปริมาณ เป็นสินค้า

สำคัญขึ้น โดยมีประดิ่งกะชั๊กชอน และอบรมพดเมืองให้เห็นคุณค่าของการเพาะปลูกพืชที่เป็นประโยชน์ และเตรียมการที่จะขยายงานเพื่อฟื้นฟูอาชีพของราษฎรให้กว้างขวางต่อไป

กิจการที่จะกระทำ

การเกษตร

๑. จะจัดการสำรวจดินในท้องที่ต่าง ๆ ว่าเหมาะแก่การปลูกพืชชนิดใดบ้าง เมื่อได้ทำการทดลองปลูกพืชที่เห็นว่าเหมาะแก่พื้นที่นั้น ๆ และเห็นผู้ทางที่จะบังเกิดผลดีมีประดิ่ง ก็จะได้แนะนำชี้แจงราษฎรมุ่งรณรงค์ เพื่อให้การเพาะปลูกพืชชนิดนั้น ๆ ได้ผลเท่าที่ควรจะได้
๒. จะขยายสถานีทดลองการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ ให้แพร่หลายออกไป
๓. จะจัดทำและบำรุงหนอง บึง ที่ได้สำรวจแล้ว ให้เป็นที่เพาะและขยายพันธุ์ปลา และจะบำรุงตั้งเสริมการประมงทางทะเล เพื่อให้กิจการเป็นสัมรรคภาพยิ่งขึ้น
๔. จัดทำงานก่อสร้างการชลประทานที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จและจัดวางโครงการน้ำชลประทานต่อไป ตามกำลังทรัพย์และความจำเป็น และประสานการขนส่งของประเทศ เพื่อสนับสนุน การเพาะปลูก และการค้า ให้ได้รับความสะดวกรงยิ่งขึ้น

๕. จักวางระเบียบการจับของกักกัน ที่ได้รับทราบจากทาง
ราชการแล้วให้ขึ้นไปเพื่อการเพาะปลูก และ เหมะสมแก่ อັคคภาพ
ของบุคคล

๖. ตั้งเสริมและขอรมคนไทยให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และ
ความนิยมในการอุตสาหกรรมเหมืองแร่

๗. ปรับปรุง วิธีการบำรุง และ รักษาป่าไม้ ในทาง ปริมาณและ
คุณภาพตามหลักวิธีการป่าไม้

๘. ขยาย สหกรณ์ กุ่ม และ จักตั้ง สหกรณ์ รูปอื่นขึ้น สุกแก่
ความจำเป็นก่อนหลัง ตามกำลังทรัพย์และสมควรภาพขององค์การนั้นๆ

๙. จักตั้ง เกรกิดสถานกลาง เพื่อเป็นแหล่งจัดหาทุนสำหรับการ
สหกรณ์

เศรษฐกิจ

๑. ก่อให้เกิด ก้าวดังทรัพย์ ก้าวดังเงินไทย ขยายการ เพาะปลูก
และการทำเหมืองแร่ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

๒. พิจารณาปรับปรุงสินค้าสำคัญ ๆ ของประเทศ

๓. ตั้งเสริมราษฎรให้นิยม ชาติพการค้า และ หากร่องทางให้
ราษฎรได้ทำการค้ามากขึ้น

๔. ทหารายได้เข้าสู่ประเทศ

๕. สร้างโรงงานบางอย่างขึ้น เพื่อทำวัตถุดิบภายในให้สำเร็จรูปและเพื่อสนับสนุนวัตถุดิบที่มียุแต่ให้เจริญอยู่หรือให้เกิดเพิ่มขึ้น

๖. แก้ไขการขนส่งทางบกทางน้ำให้มีคุณภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น พิจารณาหาทางออกให้เกิดสินค้าหลาย ๆ ทาง ตลอดจนนำสินค้าไปสู่ตลาดต่างประเทศ

๗. ส่งเสริมสัมรรถภาพของการรถไฟ

๘. ขยายการสื่อสาร และให้ความสะดวกสำหรับ การคมนาคม

๙. จัดหาตลาดให้เกิดสินค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๑๐. เพาะปลูกสินค้าส่งออกที่มี ให้เกิดแก่ราษฎร

หลักการศึกษา

ในการจัดการศึกษานี้ รัฐบาล จะได้ ให้การศึกษาเพื่อยังผลให้เกิดการครองชีพอันผดุงแก่อดีตกภาพ และเป็นกำลังแห่งประเทศชาติตามแนวทางการดังต่อไปนี้

๑. ตามัญศึกษา จะได้ พยายามจัดให้ การศึกษาภาคบังคับได้ขยายแผ่ออกไป ตามความประสงค์ ของ พระราชบัญญัติ ประถมศึกษา และเร่งรัดคุณภาพให้ ดีขึ้นด้วยการ บำรุงอุปกรณ์ ของ โรงเรียน และฐานะแห่งครู ในภาค นอกบังคับ ก็จัดได้ จัดให้มี การศึกษาดังมัธยมบริบูรณ์ทั่วทุกจังหวัด รัฐบาลจะได้ สนับสนุนโรงเรียน ราษฎรให้ตั้งขึ้นทั้งจำนวนและคุณภาพตามแผนการศึกษา

๒. อาชีพศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง รัฐบาลจะได้จัดให้มีสถานศึกษาการอาชีพประเภทต่าง ๆ ให้ เป็นขั้นเป็นต้น ตามความเหมาะสมแก่ท้องถิ่นตามลำดับความจำเป็น โดยหนักไปในทางปฏิบัติ

๓. การศึกษาภาคผนวก รัฐบาลจะได้จัดให้ผู้ที่ไม่รู้หนังสือได้รับการศึกษาจนอ่านออกเขียนได้ และเข้าใจหน้าที่ของพระองค์เอง

๔. จะปรับปรุงอุดมศึกษาให้มีจำนวนและคุณภาพยิ่งขึ้น จะจัดให้มีแผนกวิชาเพิ่มขึ้นตามความจำเป็น

๕. จะได้จัดให้การพดศึกษา แพร่หลายในโรงเรียนทั่วไป ตลอดจนประชาชน และให้ผลิตแห่งการพดศึกษานั้นได้ เป็น ประโยชน์ ทั้งทางกายและทางใจ

๖. จะรักษาและส่งเสริมศิลปกรรมของไทย เพื่อให้เป็นที่เชิดชูเกียรติและวัฒนธรรมของชาติ จะใช้ ศิลปกรรมเป็นอุปกรณในการอบรมประชาชนทั้งในทางความรู้และคุณภาพทางใจ จะใช้ ศิลปกรรมให้เป็นอุปกรณการเสริมชูกิจแห่งชาติ

๗. ในทางศาสนา จะได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ให้ สัมแก่กาลสมัย และจะอุปถัมภ์ การศาสนาตามความประสงค์แห่งรัฐธรรมนุญ

๘. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมของประชาชน รัฐบาลจะได้ปลูกฝังหลักธรรมและแนววัฒนธรรมตั้งแต่เยาว์วัย และจะดำเนินการระจัดเหตุที่ก่อให้เกิดการละเมิดศีลธรรมในชุมชน

๘. จะส่งเสริมให้ ได้ผลิตในสัมรรถภาพทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่าย
 ข้าราชการ เพื่อให้การศึกษาตั้งถ่วงแต่ด้วยบรรดาคณะโดยเร็ว
 ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไปตาม แผนนโยบาย ที่แสดงมาน
 ได้ ก็ด้วยอาศัยกำลังเงิน กำลังคน และความสามัคคี ร่วมแรง
 ร่วมใจ กันระหว่างปวงชน ชาวสยาม ทั้งมวล นับแต่องค์ ประมุข
 คณะสงฆ์ ข้าราชการ ตลอดจนอาณา ประชาชน และโดย
 ฉะนั้นอย่างยิ่ง ก็ตั้งมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ได้รับมอบหมาย
 ให้มาช่วยกันบำรุงชาติให้เจริญรุ่งเรืองในวิถีรัฐธรรมนูญ รัฐบาลจึง
 ขอความช่วยเหลือ ร่วมมือของสภาผู้แทนราษฎร ตามแผนนโยบายที่
 แสดงมานี้ และขอความไว้วางใจ ของ สภาผู้แทนราษฎร ตาม ความใน
 มาตรา ๕๐ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามด้วย

๑๖.๐๖ น.

ขุนชินสถานพิทักษ์ (ภักดี) : เท่าที่คณะรัฐบาลได้แสดง
 มาเมื่อต้นนี้ เป็นนโยบายอย่างย่อ ๆ ซึ่งข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่
 เด็กน้อย ใครจะขอข้อเพื่อให้ข้อสังเกต ไม่ทราบที่รัฐบาลจะรับ
 ข้ออย่างไรหรือไม่

ประธานสภาฯ : ในเรื่องแสดงนโยบายนี้ข้าพเจ้าคิดว่า ท่าน
 มีความข้องใจก็ตามได้ ไม่ขัดแย้งกันเพื่อจะได้พูดคุยกันหลาย ๆ คน ถ้า
 สดถึกกันก็พูดได้น้อยคนเต็มที เพราะฉะนั้นท่านถามได้

ขุนชินสถานพิทักษ์ (ภู่เก็ก): แร่ดิบทุกเป็น โภคทรัพย์ของ
แผ่นดิน และมีแพร่หลายในประเทศสยามควรที่จะให้ชักชวนมาใช้เพื่อ
ความเจริญของประเทศชาติ แต่นโยบายที่ใด แสดงมาเมื่อใด ไม่ไค
ก็ต่างถึงทรัพย์ประเภทนี้เสียเลย และอีกอย่างหนึ่งก็ว่าถึงคำสั่งนา
ข้าพเจ้าทราบดีว่าก่อนที่สมัยเศรษฐกิจจะตกต่ำ รัฐบาลมีเงินก้อนหนึ่ง
สำหรับอุดหนุนพระศาสนา มาคิดลงเมื่อคราวเศรษฐกิจตกต่ำ เวลานี้
เศรษฐกิจ ค่อยดีขึ้นแล้ว รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะคืนเงินบำรุงก้อน
นี้บ้างใหม่ เพราะศาสนาพุทธเป็นหลักของประเทศสยาม

๒๖.๐๘ H.

พ.อ. พระบาทฤทธิอัคนี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา-
ธิการ: ที่ท่านสมาชิก ชองใจในข้อที่รัฐบาล แสดงมาแล้วในเรื่อง
โภคกิจของประเทศนั้น สำหรับในข้อที่รัฐบาลได้พูดรวมได้ คือไม่
ได้จนวนัยโดยละเอียด ก็เพราะเห็นว่าที่เป็นวัตถุประสงค์สำคัญ ๆ ก็
เกี่ยวกับแร่เป็นต้น แต่รัฐบาลได้ ชี้แจงแล้วว่าแร่ได้บำรุงส่งเสริม
สิ่งที่เป็นการสำคัญ ๆ เช่นแร่เป็นต้น เพราะฉะนั้นการตรวจหาแร่
วัตถุต่าง ๆ ที่จะเป็นโภคทรัพย์ของประเทศก็อยู่ในข้อนี้ด้วย แต่ถ่า
รัฐบาลมีนโยบายที่จะสำรวจตรวจ พุ้รวมก็คือว่าขบวนการนี้ เมื่อ
เห็นว่าจะได้เป็นประโยชน์ ก็จะได้ชักชวนแนะนำส่งเสริมให้แพร่หลาย
ให้ทำเป็นอุตสาหกรรมขึ้น

ประธานสภาฯ : เชตามตองขอ ข้อหนึ่งคือ ข้อต้องคำค้นหา
 น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 วัฒนธรรม : ขอบทจะขอรวมไว้กับภายหลัง
 ประธานสภาฯ : ใครจะพูดอีก

๑๖.๑๐ น.

นายเล่งเสียน พันชเสรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่รัฐบาลได้
 แถลงนโยบาย เพื่อขอความไว้วางใจจากสภาฯ เมื่อคืน ข้าพเจ้ายัง
 ร้องใจในเรื่องเกี่ยวแก่การคลัง ซึ่งนายกรัฐมนตรียุติโดยแสดงปาฐก
 กถาทรงวิทยุกระจายเสียงเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งได้
 กล่าวถึงรายรับและรายจ่ายต่างๆ ปรากฏว่าใน พ.ศ. ๒๔๗๗ รายได้
 ได้สูงกว่าที่ประมาณไว้ ๑๘ ล้านบาท พ.ศ. ๒๔๗๘ สูงกว่า ๘ ล้านบาท
 พ.ศ. ๒๔๗๙ รายได้สูงถึงประมาณ ๑๐ ล้านบาท เมื่อเป็นเช่นนั้น
 ย่อมจะแสดงให้เห็นว่าการคลังของประเทศเรา บัดนี้ ได้เป็นที่มั่นคงขึ้น
 เป็นอันมาก แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวแก่การคลัง
 ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎร ตั้งแต่สมัยราชาธิปไตยเป็นต้นมา
 รัฐบาลเพียงแต่ได้ มีการลด รัชชูปการลงเพียงบาทเดียวเท่านั้น ถ้า
 หารักษาเรื่องรัชชูปการ ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงจะเห็นด้วยว่าเป็น
 ภาษีอากรที่ไม่ได้มอภาค เพราะเหตุว่าตามหลักภาษีอากรจำเป็นที่จะ
 ต้องเรียกจากความสามารถ ของบุคคลไม่ใช่ ว่าจะไปเก็บ จากตัวบุคคล

ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีสอดคล้องในสมัย สมบูรณาญาสิทธิราชย์ เก็บจากบุคคลไม่ใช่เก็บจากทรัพย์สินของบุคคล เพราะฉะนั้นภาษีสอดคล้องกับฐานะความเป็นอยู่ที่จะต้องแก้ไขหรือยกเลิก หรือไม่เก็บจนหนักเกินไปในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ และภาษีสอดคล้องจากที่กล่าวมาแล้วว่าเป็นที่ควรจะมีกำหนดอัตราให้แน่นอน คือหมายความว่าเก็บเท่าไรก็เท่านั้น แต่ภาษีสรรพสามิต ถ้าหากว่าเกินกำหนดไปแล้ว รัฐบาลปรับลดหรือเปอร์เซ็นต์เต็มๆ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าการปรับจะเป็นการยุติธรรมไปได้เลย และนอกจากนี้การเก็บภาษีสรรพสามิตเป็นการวิบัติเด็กเล็กกับป ก็ไม่ดำเนินการจะเก็บเขาได้แล้วก็ต้องจับกุมตัวบุคคลนั้นมาทำงานที่บุคคลทางครอบครัวของบุคคลที่หากจนแล้วจำเป็นที่จะต้องขอตั้งครอบครัวมาเพื่อทำงาน แล้วรัฐบาลก็จำเป็นจะต้องเสียเงินค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก นี้เรียกว่าเป็นการไม่ประหยัด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะฟังความเห็นของท่านรัฐมนตรีคลังว่ามีนโยบายอย่างไรบ้าง ในกรณีที่ยกเลิกภาษีสรรพสามิต ซึ่งเป็นภาษีไม่เสมอภาค หรือถ้าหากว่าไม่ดำเนินการจะยกเลิกในเวลานี้ได้ ข้าพเจ้าก็อยากจะขอให้ทางการพิจารณาผ่อนผันลง ยกตัวอย่างเช่นการปรับไม้ควรจะปรับถึงร้อยละสิบ หรือมีคณะกรรมการพยายามตกลงอีก เช่นจะลดลงมาที่หนึ่งหรือสองบาทก็แล้วแต่รัฐบาลจะเห็นสมควร

๑๖.๑๔ น.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าได้

ดูทุกมุมทุกแง่ เหน็ดถนนโยบายของรัฐบาลซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบความ
ไว้วางใจมาจากราษฎรแล้ว รู้สึกมีดีและน่าปลื้ม แต่ความรังเกียจ
ของข้าพเจ้ามีบางอย่าง อยากจะเรียนถาม รัฐบาลด้วย ความเคารพว่า
เพราะข้าพเจ้าได้รับมอบหมาย จากประชาชน ตามรัฐธรรมนูญ มานั้น
รัฐบาลจะโปรดกรุณาได้บ้างหรือไม่.

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ท่านถามก็ถามได้ ไม่ต้องอวยวิภคณา
มากมาย ถามก็ถามเลย ข้าพเจ้าได้ขอมแล้ว

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (ตั้งหับบุรี): ตามที่รัฐบาล
แต่งตั้งได้ปรับปรุงสัญญาทางพระราชไมตรีออกจากแขกแล้ว อำ
นาจทางศาลกัก หรือภาษีอากรอะไรเหล่านี้ กัก ขอนกหน้าปัดอยู่หรือก
แต่เคยจนปวงชนรู้สึกข้องใจอยู่เล็กน้อยในเรื่องที่ดินซึ่งเป็นของสงวน
เป็นอย่างยิ่งของชาติ ถ้าหากว่าเราปล่อยให้หลุดมือจากปวงชนชาว
สยามไปเป็นของต่างชาติแล้ว ปวงชนจะเสียใจหายน้อยไม่ เพราะ
ฉะนั้นตามที่ นานาชาติได้ปิดกั้นให้ สยามหลุด แยกในรอนแล้ว ก็นับว่า
เป็นกตยาณมิตร กตยาณธรรมดีแล้ว แต่ในเรื่องที่ดินนี้ แหะและเป็น
ปัญหาสำคัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า รัฐบาลจะ
สงวนที่ดินได้ เป็นของชาวสยามไม่ให้ลงต่างชาติซื้อขายกันจะได้หรือไม่

๑๖.๑๖ น.

นายเทพ โชตินุชิต (ชลบุรี): ปกติขณะที่รัฐบาลมาแต่งตั้ง

นโยบายที่อดภาฯ^๕ สมาชิกแต่ละคน^๕ นมอแปลมาด้วยกันทั้งหมด คือ
 ไม่มีคู่วงของรัฐบาลแจกให้สมาชิก เมื่อตั้ง^๕แล้ว ปล่อยให้สมาชิก
 ลง คือท่านอ่านเราจะยกเองก็ไม่ทัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถาม
 รือหนึ่งว่า ก่อนอื่นก่อนที่รัฐบาลจะได้แถลงนั้นจะแจกให้สมาชิกได้
 อ่านก่อนหลาย ๆ ข้อ โมงจะได้หรือไม่ นี่เป็นข้อแรกที่โปรดตั้งเขตได้
 ด้วย ข้อคือไปท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบาย อย่าง ยึดยาว
 ความจริงนั้นเราทุกคนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็ตั้งใจ จะรับรองหลักการ
 นั้น แต่ไหน ๆ ก็ได้มาทำงานร่วมกันแล้ว ก็อยากจะถามอะไรสักบาง
 ข้อ เพราะเหตุว่าเป็นข้อที่ข้องใจของสมาชิกค่อนข้างมาก ข้อแรกคือว่า
 ในเรื่องการทหารนั้น รัฐบาลได้บอกที่เราพยายามจัดกำลังทหารเพื่อ
 บังคับประเทศชาติของเรา ไม่ใช่รุกราน ด้วยเหตุนี้เราได้เคยพูดกัน
 มาหลายสิบครั้งแล้ว เราเป็นประเทศเล็กนิดเดียว เราพยายามจะตั้ง
 คิวตั้งแค่นั้น ในข้อนี้เองในฐานะที่สมาชิกมีสิทธิที่จะควบคุมราชการ
 แผ่นดิน จึงอยากจะถามรัฐบาลว่า การที่เราจะบังคับประเทศชาติ
 ของเราให้เป็นเอกราชใหม่^๕ แทนที่ที่^๕มาแต่^๕นั้นพอหรือยัง และ
 ไนงบประมาณ^๕หน้าคือพ.ศ. ๒๔๘๓ นั้น อยากจะถามรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงกลาโหมเป็นข้อ ๒ ว่า พยายามจะเพิ่มงบประมาณราย
 หรือไม่ ถ้าไม่เพิ่มแล้วจะจัดให้ไปจ่ายในอย่างอื่นบ้างจะได้หรือไม่
 เพราะฉะนั้นได้โปรดตอบในข้อ ๒ ด้วย เป็น ๒ ข้อละ นั้นเป็นเรื่อง
 ทหาร ที่^๕ตอบในเรื่องเศรษฐกิจ คือในเรื่องภาษี ได้มีสมาชิก

ถามแล้วว่า ท่านจะลดภาษีสรรพสามิตได้อีกหรือไม่ ข้าพเจ้าขอ
 คำถามของสมาชิกเมื่อครั้งก่อนว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 จะตอบเราด้วยนโยบายว่า จะปรับปรุงภาษีให้เสร็จภายในปี พ.ศ.
 ๒๕๘๓ ครั้งเองแหละจึงอยากจรรยาว่า ที่ว่าดังนั้นจะปรับปรุง
 ภาษีนั้น มันกว้างขวางมากมายเหลือเกิน ที่ราษฎรกำลังเดือดร้อน
 อยู่ในเวลานี้ก็มีภาษีก่อนหน้าหนึ่ง และภาษีสรรพสามิตอีกหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นเพื่อแก้ปัญหาให้สิ้นเชิง จึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังเป็นข้อ ๓ ว่า ภาษีก่อนหน้าก็ ภาษีสรรพสามิตก็ ในปี พ.ศ.
 ๒๕๘๓ จะลดลงได้หรือไม่ และต่อไปข้อ ๔ อยากจะถามรัฐมนตรีว่า
 การยุติธรรมว่า ในฐานะที่ท่านเข้ามาใหม่ ๆ แต่ท่านก็เคยเก่ามาครั้ง
 หนึ่งแล้ว จึงอยากจะถามว่าท่านเคยได้สังเกตพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการตุลาการที่แก้ไขใหม่ฉบับนี้บ้างหรือเปล่า ที่ทำให้ผู้พิพากษา
 เป็นอิสระในการพิพากษารวดคืบนั้นเป็นจริงตามรัฐธรรมนูญหรือไม่
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สิทธิแก่รัฐมนตรีอย่างเกินควร กล่าวคือ
 เราคงคณะกรรมการตุลาการไว้เพียงเป็นตุ๊กตา ส่วนกิจการบริหาร
 คณะกรรมการตุลาการปรึกษาไว้อย่างไรแล้ว ก็ต้องเสนอไปยังรัฐ
 มंत्रीเพื่ออนุมัติ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีไม่อนุมัติ คณะกรรมการตุลาการ
 ก็แห้งเปล่า นี่แหละจึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า
 เมื่อเห็นพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างนี้แล้ว ท่านหวังจะให้ผู้พิ
 พากษานั้นมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดีหรือไม่ ขอได้โปรด

จากโต้ด้วยว่าท่านจะตอบข้าพเจ้าว่าอะไร และในเรื่องการศึกษานี้
เมื่อก่อนรัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะพยายามตั้งชั้นมัธยมบริบูรณ์
ให้ทุกจังหวัด ซอนจึงขอถามรัฐมนตรีว่าการว่า จะตั้งในปีไหน
คือในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๒ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๑ หรือ
พ.ศ. ๒๔๘๔ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะตั้งได้ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ นี้ ก็
ขอได้โปรดตอบข้าพเจ้าด้วย แต่ว่าก่อนที่จะถามคำถามรัฐบาลนี้
ขอให้อธิบดียกข้อซักข้อหนึ่งว่า ความจริงรัฐบาลจะดำเนินนโยบาย
อย่างไหน ไม่สำคัญเท่าใดนักขอแค่ให้รัฐบาลได้โปรดบอก
ชั้นคนบริหารงานของท่านให้ตั้งใจทำงานให้จริงจัง คือว่าที่เราจะมา
อ่านนโยบายกันเดี๋ยวนี้แหละเป็นข้อสำคัญของข้าพเจ้า

๑๖.๒๐ น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : สำหรับผู้ที่
สนใจในนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมาเดี๋ยวนี้ ก็คงจะไม่ลืมว่าเมื่อรัฐ
บาลที่แล้วมาได้เข้าบริหาร ราชการแผ่นดินนั้น ได้แถลงนโยบายใน
รูปที่รัฐบาลได้แถลงแล้วเมื่อก่อน แต่ปัญหาในการที่เราจะเรียน
นโยบายให้เป็นสิ่งที่อ่านแล้วน่าฟังเพราะ ๆ อาจจะเป็นสิ่งที่นำความสุ
งมบรมณ์มาสู่ประชาชนนั้น ก็ย่อมเป็นสิ่งที่เราจะทำได้ แต่ปัญหาใน
ทางปฏิบัติ นั้นข้าพเจ้า ขอร้องให้สภาฯ นี้ได้ คำนึงเป็นอันมาก ใน

ปัญหาเฉพาะบุคคลท่านสมัยรัชกาลที่หกจนรัชกาลที่เจ็ดได้กล่าวแล้วขอพระเจ้าจะไม่กล่าวซ้ำเติม แต่ถึงแม้ว่าในการที่เราจะได้อ้างใจในเฉพาะคดีบุคคลหรือไม่ นั่นไม่ เป็นปัญหา สำคัญในขณะ ที่ คณะ รัฐมนตรี มีปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่าที่รัฐบาลได้มาแสดงขอความ ได้อ้างใจนี้ สมาชิก ที่นั่งอยู่ในที่นั้นจะเห็นด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราจะให้ความ ได้ใจแก่คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าจึงขอชักชวนสมาชิกทั้งหลายได้ ระลึกถึงปัญหาทางานซึ่งกล่าวบุคคล รัฐบาลได้จับ คำแถลงนโยบายด้วยการขอรับรองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่นั้น โดยขอความร่วมมือและขอความ ได้ใจจากสภาฯ นั้น ปัญหาในการร่วมมือ นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า สภาฯ นั้นพร้อมอยู่ทุกขณะที่ร่วมมือ ความนโยบายที่รัฐบาลได้ แสดงแล้ว แต่ ปัญหาในการ ร่วมมือนี้ คดอึดใจ ๕ ปีที่ล่วงมาแล้ว สภาฯ นี้ได้พยายามอย่างขยันที่จะทำการ ร่วมมือกับรัฐบาลตามนโยบายที่รัฐบาลได้ แสดงแล้ว แต่ทว่านโยบายที่ รัฐบาลได้ แสดงนั้นเป็น เพียงส่วนหนึ่ง ซึ่งจะทำความพอใจให้แก่เรา ในขณะ ที่แสดง แต่ปัญหาการปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่สภาฯ นี้จะต้องระมัด ระวัง ในเมื่อรัฐบาลมาขอความ ได้ใจจากสภาฯ ข้าพเจ้าจึงขอทำ ความเข้าใจในหลักการใหญ่ ๆ กับรัฐบาลเสียก่อนว่ารัฐบาลมีนโยบาย ในการจัดการบำรุงประเทศ ได้อ้างตัวกับการบำรุงประเทศ ได้อย่างไร ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะมีขอความ ได้อ้างใจเฉพาะบุคคลในคณะรัฐบาลนี้ ก็จริง แต่ทว่าถ้าแม้ว่ารัฐบาลมิได้ จัดตั้งตัวการบำรุงประเทศถูกต้อง

ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าแล้ว มันก็เป็นสิ่งจรรยาที่เราจะเอามุคสดเข้ามาเกี่ยวกับนโยบายของประเทศไม่ได้ ในการที่จะจัดลำดับการบำรุงประเทศนั้น ข้าพเจ้าขอทราบเสียก่อนว่า รัฐบาลนั้นนโยบายในการที่จะจัดลำดับการบำรุงประเทศหนักไปในทางใดก่อน คือโดยฉะเพาะหลักสำคัญที่เรามีอยู่ในการจัดการบำรุงประเทศนั้น ก็คือการศึกษา การบำรุงเศรษฐกิจ การรักษาความสงบภายใน การป้องกันประเทศ และอื่น ๆ ในการที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณ มาสู่สภาจเร็ว ๆ นั้น เราจะได้เห็นลำดับการบำรุงประเทศจะไปในทางใด แต่ในชั้นรัฐบาลยังไม่ได้เสนอมาร เราที่ยังทราบไม่ได้ แต่ก่อนที่จะให้ความได้ดวงใจต่อรัฐบาลชุดนี้เราควรจะได้ทราบเสียก่อนว่า รัฐบาลมีนโยบายหนักไปในทางใด เมื่อรัฐบาลได้ตอบคำถามของข้าพเจ้าแล้ว ว่ารัฐบาลมีนโยบายในการจัดการบำรุงประเทศหนักไปในทางใดแล้ว ข้าพเจ้าจึงจะอธิบายอีกครั้งหนึ่งว่าจะถูกกับความประสงค์ของข้าพเจ้าหรือไม่ ทั้งนี้เมื่อรัฐบาลได้แถลงถึงนโยบายทั่ว ๆ ไปว่า รัฐบาลมีความประสงค์ อย่างยิ่งที่จะจัดการบำรุง ประเทศให้ก้าวหน้าขึ้นไปทันเทียมกับ นานาประเทศ ที่เขาเจริญแล้ว ด้วยอาศัย หลัก ๖ ประการ ข้าพเจ้าจึงขอซักเป็นข้อ ๆ เท่าที่ข้าพเจ้าได้จดไว้ แล้วขอท่านได้ โปรดตอบคำถาม ข้าพเจ้าเป็นข้อ ๆ ตามที่รัฐบาลได้ แถลงนั้นด้วย ในการที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณ คือมุ่งหมายจะเสนองบประมาณในหลักคุณลักษณะนี้ รัฐบาลมีความมุ่งหมายอย่างไร ทั้งนี้

โดยเหตุว่ารัฐบาลชุกก่อนได้เคยแถลงว่า ในการบำรุงถนนเมื่อรัฐบาล
 ได้จัดการสำรวจตรวจตราแล้ว รัฐบาลจะไม่ระหนุนเงิน จึงคิดว่า
 จะหนักไปในทางบำรุงมากกว่าการระหนุน แต่การที่รัฐบาลจะระหนุน
 งบประมาณโดยอาศัยหลักคุณูปภาพนั้น ถ้ามีสิ่งซึ่งจำจะต้องบำรุงโดย
 รายจ่ายสูงกว่ารายได้แล้ว รัฐบาลจะระหนุนเงินกระนั้นหรือ ในทาง
 การคลัง ข้อของรัฐบาล มุ่งหมายที่จะ ค่าเนิ่นนาร รักษาระดับการ
 แลกเปลี่ยนเงินตรา ตามกฎหมายที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ข้อนี้ ข้าพเจ้าขอ
 เรียนถามว่า การแลกเปลี่ยนเงินตราเท่าที่ เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ หมายถึง
 เวลาที่ควรจะได้ปรับเปลี่ยนแปลงตามประเทศญี่ปุ่นที่เขาได้ ทดลองกัน
 มาแล้วและได้ผลดีนั้นหรืออย่างไร ในทางภาษีอากร สมาชิกได้สนใจ
 เป็นอันมากในเรื่องภาษีอากรนี้ รัฐบาล ชุกก่อนได้แถลงเมื่อวันที่ ๒๕
 กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒ ว่า รัฐบาลจะปรับปรุงภาษีอากรให้ถูกต้องไม่
 เป็นภาระแก่ราษฎรผู้ที่ยากจน นับตั้งแต่ได้แถลงนโยบายมาแล้วเป็น
 เวลา ๕ ปี การปรับปรุงภาษีอากร นั้นถ้าหาได้ดำเนินไปไม่ แม้ว่า
 สมาชิกสภาฯ จะได้พยายามรุมเร้าให้มีการปรับปรุงภาษีอากร รัฐ-
 บาลก็เพิกเฉยเสีย ดังจะได้เห็นในขณะนั้น แต่บัดนี้รัฐบาลนี้ได้แถลง
 อีกครั้งหนึ่งว่าจะปรับปรุงภาษีอากรให้สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ เพราะ
 ฉะนั้น บัญญัติจึง มีว่า รัฐบาล จะปรับปรุงให้ ใช้ได้ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓
 หรือว่าจะกระทำให้เสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐบาลมุ่งหมายจะปรับ-
 บัรุงภาษีอากรอย่างใดเป็นส่วนใหม่ และรัฐบาลจะถือสมมติที่รัฐบาล

ซุกก่อนนี้ได้ตั้งกรมการขึ้นไปปรับปรุงภาษีอากรเป็น ๓ ทาง คือทาง
สรรพากรทางสรรพสามิต และทางศุลกากร เป็นหลักในการที่จะ
ปรับปรุงภาษีอากรนั้นหรือไม่ และโดยฉะเพาะอย่างยิ่งในเรื่องค่านา
และภาษีรัชูปการ รัฐบาลมีความมุ่งหมาย ที่จะปรับปรุงไปใน
ทางใด ในทางกรมเมือง ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเมื่อเรื่องนี้ได้มีข่าว
แพร่ไปในความเข้าใจผิดระหว่างประเทศสยามกับฝรั่งเศส ก็คือว่า...

ประชาชนสุภาพ : ไม่ใช่ท่าน กรมเมืองนั้นพูดแต่รวม ๆ เกิด
ท่านอย่าไปอ้างชื่อเมืองไหนเลย นี่เป็นนโยบายไม่ใช่ตั้งกระทู้ถาม ถ้า
ท่านตั้งกระทู้ถามข้าพเจ้าก็จะยอม กรมเมืองต้องระมัดระวังหน่อยเวลา
ข้าพเจ้าขอรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : มีบางประเทศ
ได้มีความเข้าใจผิดกับประเทศสยาม และรัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับ
ปรุงมิให้ต่างประเทศมีความเข้าใจผิดในทางความเป็นอยู่ ของประเทศ
สยามอย่างไร ในทางการเมือง ประเทศสยามเรามีสัญญาทางพระราช
ไมตรีกับบางประเทศเท่านั้น และถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้มีนโยบายในการ
ที่จะส่งมอบประโยชน์กับประเทศที่ไม่มีสัญญาทางพระราชไมตรีอย่างไร
หรือไม่ ในทางการศาลที่รัฐบาลมุ่งที่จะรักษารัฐาณะข้าราชการศุลกากร
ให้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษานั้น ในการที่รัฐบาลจะกระทำเช่น
นี้ รัฐบาลจะกระทำให้สำเร็จไปตามนโยบาย ที่แสดงไว้ นี้ อย่างไร
ในทางการโครผู้ร้าย รัฐบาลได้แสดงแล้วว่ารัฐบาลมีความประสงค์

ที่จะตั้งการปราบปรามการโจรผู้ร้าย ด้วยวิธีใหญ่ ๆ สองวิธี คือการ
 ปราบปราม และการบ่อนกั้น การโจรผู้ร้ายเคียดแค้นมีอยู่ฐานใหญ่ ๆ
 อยู่ก็เนื่องมาจากความจำเป็นในทางอาชีพ และความจำเป็นในทาง . . .
 มันพูดยาก ความจำเป็นอีกทางหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวในที่
 รัฐบาลมีนโยบายที่จะปราบปรามการโจรผู้ร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในทางดินและในทางสุราให้สงบราบคาบไปได้ด้วยวิธีใด ในทางการ
 เศรษฐกิจ เมื่อที่ รัฐบาลได้แถลงนโยบายเศรษฐกิจว่าด้วยการ
 ประสานอาชีพ การพัฒนาประโยชน์ และการควบคุมค่าารณูปโภค
 ปัญหาในเรื่องที่ รัฐบาลได้แถลงแต่ว่าจะจัดการตำรวจ คือ รัฐบาล
 จะจัดการตำรวจ กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ การ เศรษฐกิจ เป็นต้น ว่า
 การตำรวจความเป็นอยู่ของประชาชน การขนส่ง การเพาะและการ
 ขนรับให้ราษฎรนิยมในการค้าพาณิชย์และอุตสาหกรรม ทั้ง รัฐบาล
 มีวิธีปฏิบัติที่จะดำเนินการตามนโยบายที่ได้แถลงแต่นั้นอย่างไร ใน
 ทางสหกรณ์ รัฐบาลนี้ได้แถลงอย่างเดียวกันกับที่ได้แถลงแต่เมื่อ
 คราวรัฐบาลก่อน ว่า รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะขยายการสหกรณ์
 กุ๋ยม และ การสหกรณ์รูปอื่น และตั้งเศรษฐกิจด้านสำหรับกสิกร ดี
 บัมาแล้วที่สภาฯ นี้ได้ พยายามมองถึงว่า รัฐบาลจะขยาย การสหกรณ์
 รูปอื่น เช่นสหกรณ์เช่า และเศรษฐกิจด้านสำหรับกสิกรนั้น ในการที่
 รัฐบาลแถลงนั้นขอทราบว่ รัฐบาลจะได้จัดการให้ มีสหกรณ์รูปอื่น และ
 เศรษฐกิจด้านสำหรับกสิกรได้เมื่อไร ในทางกรรมกร เราก็ยอมรับกัน

แต่ถ้า กรมกร เวตนา^{*} โดยทั่ว ๆ ไป นั้นไม่ได้รับ ความคุ้มครองพอ เพราะฉะนั้นขอทราบฝ่า รัฐบาล^{*}จะมีนโยบาย ช่วยเหลือให้ ฐานะของ กรมกรดีขึ้นได้อย่างไร ในทางสถิติ โดยละเอียดอย่างยิ่ง การทำ นานี้ ไม่ได้ผลเนื่องจาก ฝนแล้ง และน้ำท่วม ฉะนั้น ท้องที่บางแห่ง น้ำท่วม มาตลอดระยะเวลา ๕ ปี ทำให้ นาได้ ข้าวไม่พอ เป็นเหตุให้ ฐานะ ของสถิติคือ ชาวนานี้ ตกต่ำไป รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะช่วย เหลือ ชาวนานี้ พ้นจากความทุกข์ยาก^{*} อย่างไร ในระหว่างที่เกิด สงครามระหว่าง ญี่ปุ่น กับจีน ทำให้ ราคาข้าว ของสยาม นั้นบ่นไป บ้าง ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือข้าวของ สยามให้ ส่งออก ไปจำหน่าย ยังต่างประเทศ ได้ ใน ระดับที่ ไม่เสียเปรียบ ใด ๆ อย่างไร ใน ทวงการ สาธารณสุข รัฐบาล ได้ มีความ มุ่งหมาย ที่จะ บำบัด โรค โดยตั้งโรงพยาบาล สุขศาลา โดยให้มีผู้ ช่วยแพทย์เพิ่มมาก ยิ่งขึ้น ทั้งนี้มี^{*} เป็นนโยบายที่ถูกต้อง แต่การที่ รัฐบาล จะทำให้ มีโรงพยาบาล ประจำ ทุกภาค และ ขยายให้มีผู้ช่วย แพทย์ ประจำ ที่ทุกอำเภอ และจัดการตั้งเคราะห์ี่มารดาและเด็ก ให้มีนางส่ง- เคราะห์ี่ความสุจริตาทั่ว ๆ ไป นี้ รัฐบาลจะจัดการให้สำเร็จได้ภายใน ระยะเวลาที่มี คำหมายของ รัฐบาลนี้ ในทางการทาง รัฐบาลจะเร่ง รั้งจัดสร้างทาง ตามโครงการที่ได้ประกาศแต่นั้น โดยละเอียดทาง ท้องถิ่นนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการในทางท้องถิ่น โดย ฉะเพาะ คือ การคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัดกับอำเภอ ระหว่างอำเภอต่ออำเภอ และระหว่างอำเภอกับตำบล อันเป็น การช่วย นอกเหนือ จาก โครง

การตั้งทางนี้อย่างไร เพราะว่าถ้าเรามีแต่คอยให้รัฐบาลตั้งทางตามโครงการ ตามที่ รัฐบาล ชุดก่อนได้ แถลงไว้ นั้น ก็จะเป็นเวลานานกว่า การที่เราจะมี การ คิดข้อ ระหว่าง อำเภอ กับ อำเภอ และ อำเภอ กับ ตำบลได้ ทั้งรัฐบาลมีนโยบายจะช่วยส่งเสริมให้มีการติดต่อคมนาคมระหว่างอำเภอกับอำเภอ และ ระหว่างอำเภอกับตำบลได้อย่างไร ในทางการเกษตร รัฐบาลประสงค์จะบำรุงและส่งเสริมการเกษตรกรรมให้มี คุณภาพดีขึ้น โดยรัฐบาล จะพยายาม เพราะ ความนิยมของราษฎรให้มีใน การเพาะปลูก และพยายาม ที่จะฟื้นฟูการทำสินค้าภายใน ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะอำนวยความสะดวกตามนโยบายนั้นอย่างไร เพราะว่า การทำสินค้าภายในประเทศในระหว่างนี้ไม่ได้รับการส่งเสริม บัดนี้รัฐบาลได้รับรองตามนโยบายที่ได้ แถลงไว้ แล้วนี้ว่าจะกระทำและส่งเสริมให้ ราษฎรนิยม และฟื้นฟู การทำสินค้าภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอุตสาหกรรมภายในครอบครัว ในการสำรวจดินและสำรวจพืช เพื่อจะรู้ว่าพืชอย่างใดเหมาะแก่พื้นที่ดิน อย่างไรนั้น ในขณะนี้ปรากฏว่ารัฐบาลยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จะทำการอย่างนั้นพอ ใน การที่รัฐบาลแถลงนโยบายเช่นนี้ รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะหากคน มาทำงานตามนโยบายที่ได้แถลงนี้เพียงไร ในการนำไม้ ตามโครงการป่าไม้ทั่ว ๆ ไปนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งมอบว่า

๑๖.๓๘ น.

ประธานสภาฯ: ถึงเวลาแล้ว ถ้าท่านจะพูดข้อไม้ตั้งขออนุญาต

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ขออนุญาตพูด
ต่อไป

ประธานสภาฯ: เชิญ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): เคียงขวามือ
ได้ติดต่อบุคคลพื้นเมืองกันเป็นอันมาก ทำให้ไม้ในป่าของเราสูญพันธุ์
ไปเป็นอันมาก ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันการป่าไม้ตามโครง
การที่รัฐบาลประสงค์กันอย่างไร ในการที่รัฐบาลจะส่งเสริมให้ราษฎร
นิยมการอุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่ นั้น เคียงขวามือว่าการ
ทำเหมืองแร่ได้ตกอยู่ในมือของคนที่ไม่ใช่ไทย รัฐบาลมีนโยบายที่จะ
เพาะให้ราษฎรนิยมการทำเหมืองแร่กันอย่างไร รัฐบาลได้แถลงว่าจะ
อบรมและเพาะให้ราษฎรนิยมการค้านั้น นั้นเป็นนโยบาย แต่ข้าพเจ้า
ขอทราบว่ รัฐบาลมีนโยบายที่จะทำให้ราษฎรนิยมในทาง การค้าได้
อย่างไร ในทางการหารายได้ทั้งในและนอกประเทศ รัฐบาลมีนโยบาย
ที่จะหารายได้ทั้งในและนอกประเทศอย่างไร สำหรับ การทำโรง
งานอุตสาหกรรมที่เกิดภายในประเทศ เป็นต้นว่า โคม ฝ้าย และ
อื่น ๆ นั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะดำเนินตามโครงการ ที่จะให้ใช้วัตถุดิบ
ที่ทำในประเทศอย่างไร สำหรับการศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกมีความยินดี
เป็นอันมากที่รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายว่า นอกจากการศึกษาสำหรับเด็ก
แล้ว รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะให้ การศึกษาแก่ พดเมื่องชนผู้

ใหญ่ด้วย ในเรื่องข้าพเจ้าได้รับเข้ามาเป็นเวลานาน แต่การที่รัฐ-
 ชาติได้แสดงให้เห็นเราดีใจในขณะนั้น เรายังไม่อาจจะจิตใจก่อน จน
 กว่ารัฐบาลได้แสดงให้เห็นเราทราบว่า รัฐบาลจะจัดให้มีการศึกษาแก่ผู้
 ใหญ่ในรัฐบาลจะดำเนินนโยบายอย่างไร ในการดำเนินอาชีพจะศึกษา
 นั้น เดียวกันเราทราบแต่ที่ว่า อาชีพจะศึกษา ของนักเรียนนั้น เรา มีน้อย
 รัฐบาลก็มีความประสงค์หนักไปในทาง ที่จะส่งเสริมอาชีพจะศึกษาให้คิ
 ชน รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายให้ทั่วถึงทุกแห่ง โดยเมื่อ นักเรียน
 ได้สำเร็จจากสามัญศึกษาแล้ว จะไม่ไปเขื่อนอยู่โดยไม่มี อาชีพพิต
 ติไปนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการให้สำเร็จ ตามนโยบาย ที่ได้
 แสดงให้เห็นอย่างไร อีกอย่างหนึ่งที่รัฐบาลได้แสดงในทางการศึกษา
 ว่า รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมศีลธรรม โดย ปลด หักขรรฆ
 และวัฒนธรรมใหม่แก่พลเมืองตั้งแต่เยาว์ด้วยชนไป นั้น นับว่าเป็นหลัก
 นโยบายที่ดีและถูกต้องเป็นอันมาก แต่เดี๋ยวนี้ถ้าเราลองดูเด็กตามโรง-
 เรียนแล้ว เราจะเห็นว่า ศีลธรรมและวัฒนธรรม ของเด็กได้เสื่อมไป
 แล้วจากแต่ก่อนเป็นอันมาก การที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเป็นการปฏิ-
 วัติความเป็นอยู่ของเด็กเดี๋ยวนี้ ให้เป็นไปในรูปที่เราจะส่งเสริมให้เด็ก
 เป็นพลเมืองดีของชาติเมื่อเติบโตขึ้น ดังที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัด
 การปลูกฝัง หักขรรฆและ วัฒนธรรม แก่เด็กโดย ทางใด ฉะเพาะ
 กระทรวงยุติธรรม มีข้อที่ข้าพเจ้าประสงค์ ที่จะขอทราบอยู่บ้าง คือ
 ว่าในการที่จะจัดการให้ ผู้พิพากษา มีนิสัยระเต็มทันนั้น จำจะต้องมีประ-

หมวดข้อบังคับและระเบียบศาลทั่วไป ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะประ-
 มอดข้อ บังคับและ ระเบียบศาลทั่ว ราชอาณาจักร เมื่อไร และมีอีก
 อย่างหนึ่ง ที่เราจะ คอบคุม คดีปกครอง และมีกฎหมาย ประมวล วิ
 ธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ประกาศใช้ประมวล
 วิถีพิจารณาคดีปกครองนี้เมื่อไร โดยฉะเพาะ ด้านก นายกรัฐมนตรี
 เกี่ยวด้วยระเบียบและวินัยข้าราชการนั้น ปัญหา ก็เหมือนอย่างผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดชลบุรี ได้กล่าวแล้ว ปัญหา นโยบายนั้นไม่สำคัญ แต่
 สำคัญอยู่ที่บุคคลที่จะปฏิบัติคามงานนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับ
 ปรุงวินัยให้ข้าราชการมีสัมรรถภาพ อันดี และรู้จัก ผิดชอบ ฉะเพาะตน
 อย่างไร และโดยฉะเพาะเดี่ยรัฐบาลมีนโยบายในทางจำนวนข้าราชการ
 กรอย่างไร คือตามเสียง ประชาชนที่ร้องทั่ว ๆ ไปนั้น เขา รู้ ดี
 ว่ากำลังคนมากก่างาน เพราะฉะนั้น รัฐบาล มีนโยบายในทางที่จะ
 ปรับปรุงให้งานกับคนเท่ากัน ถ้าเราต้องการคนที่ทำงานอยู่ เดี่ยคนก็
 ต้องหางานให้ เขาทำ พอควรกับกำลังแรงที่จะต้อง ทำงานไปวันหนึ่ง ๆ
 ข้าราชการร้องให้รัฐบาลตอบข้าพเจ้าเป็นข้อ ๆ ตามรายละเอียดที่ข้าพ
 เจ้าได้ถามมาแล้ว

๑๖.๕๕ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบ
 ของรัฐบาลมาแล้ว เนื่องจากที่รัฐบาลแถลงนโยบายกล่าวรวมวัด

ว่าให้ถูกต้องตามหลัก ๒ ประการนั้น รัฐบาลแดงแต่เพียงจำจะกระทำ
 อะไร แต่รัฐบาลไม่ได้แสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า จะทำอย่างไร ขอน
 จึงเกิดปัญหาขึ้นว่ารัฐบาลจะทำดังนั้นอย่างไร เมื่อไร ที่ไหน ด้วย
 เหนือเอง จึงมีปัญหากันที่ยาว ดังที่ผู้แทนจังหวัดอุบล ฯ ได้กล่าวแล้ว
 ถ้าเรา ตั้งเกิด คำถามของผู้แทนอุบล ฯ เราจะเห็นว่า ลงท้ายของ
 คำถามนั้นเป็นอย่างไรทั้งนั้น เนื่องจากนโยบาย ที่รัฐบาลแดงมา
 ไม่ได้ตอบปัญหาอย่างไร แต่ตอบปัญหาอะไรเท่านั้น คือรัฐบาลจะ
 ทำอะไรอย่างไรนั้นไม่ได้พูด ข้าพเจ้าจึงขอตั้งปัญหาถามท่านนายกรัฐมนตรี
 อย่างรวบรัดว่า ข้อ ๑ รัฐบาลมีนโยบายของกระทรวงต่าง ๆ
 ที่จะก้าวรุกไปข้างหน้าก่อนเพื่อนั้น เป็นกระทรวงไหน และกระทรวง
 ไหนจะขึ้นโรง ข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามว่า การกระทรวง
 กลตาใหม่ว่า กระทรวงกลตาใหม่มีแผนการขยายหน่วยที่ตั้งกองทหาร
 ออกไปในส่วนภูมิภาคบ้างหรือไม่ ที่ไหน เมื่อไร ข้าพเจ้าขอถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรว่า เมื่อนี้ นายกรัฐมนตรี
 แสดงถึงเรื่องการตั้งสถานีทดลอง ท่านก็กล่าวแต่เพียงว่าจะขยาย
 ออกไป แต่ก็ไม่ได้บอกให้ชัดแจ้งชัดว่า จะขยายออกไปประมาณใน
 จำนวน ๕ พันจะขยายออกไปอีกกี่สถานี ในเรื่องผลิตภัณฑ์ โคกระบือ
 เรื่องใหม่ เรื่องฝ้าย นโยบายเหล่านี้ไม่ได้แสดงเขาไว้ อีกข้อ ๓
 เรื่องการสำรวจโลหกิจ การสำรวจโลหะในทางธรณีวิทยานั้นจะจะมี
 สำรวจในประเภทนั้น จะสำรวจในส่วนไหนของประเทศ และจะคว

เนืองงานเมื่อไร อีกข้อหนึ่งเกี่ยวกับกระทรวงเศรษฐการข้าพเจ้าขอคง
มีปัญหาตามเรื่องการตั้งร่างทางฉะเพาะท้องถิ่น คือทางรถไฟเกี่ยวกับ
ระยะทางในตอนที่ยังไม่ได้ตั้งร่างนั้น รัฐบาลจะคิดก่อสร้างขึ้นเมื่อใด
สำหรับกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามในเรื่องการปรับ
ปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่หรือฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และปลัด
อำเภอจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรหรือไม่ ในเรื่องกรมราชทัณฑ์
รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการให้เรือนจำ ทั่วถึงตนเองได้หรือไม่
และทางการศึกษา รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรหรือไม่ ในการที่จะ
เตรียมฐานะครูประชาบาลขึ้นให้เท่ากับครูรัฐบาล อีกข้อหนึ่งใน
เรื่องการสอบได้ เราจะปรากฏได้จากข้อเท็จจริงในปีนั้น นักเรียนครู
เข้าสอบ ๑,๘๘๘ คนได้เพียง ๓ คน ตกพันเก้าร้อยกว่า น่าจะเป็น
เพราะความรู เพราะฉะนั้นขอว่าตามนโยบายของกระทรวงธรรม
การว่า ๓. มีนโยบายที่จะช่วยเหลือเผยแพร่วิทยากรให้แก่ครูประ
ชาบาล ที่อยู่ห่างไกลกับส่วนกลางนั้นได้อย่างไรบ้าง

๑๖.๕๐๓.

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : ตามนโยบายของ
รัฐบาล เมื่อกล่าวถึงเรื่อง การรักษา ความสงบภายใน เป็นข้อซึ่ง
ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทราบรายละเอียดของการที่กล่าวได้ว่า จะ
ปรับปรุงหน้าที่ในระหว่งหนังกงานฝ่ายปกครองนั้นให้เรียบร้อย ใน
ข้อนี้ ข้าพเจ้ายังสงสัย จึงใคร่ขอทราบจากท่านรัฐมนตรีมหาดไทย

ในวิธีการตามรายละเอียดว่า จะมีวิธีการปฏิบัติอย่างไร นอกจากนั้น
 ในเรื่องพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจนั้น มีข้อซึ่งข้าพเจ้าใคร่จะ
 ขอฝากความสังเกตไว้ม่างประการ ก่าตั้งในท้องที่ซึ่งได้อาศัย รักษ
 ษาความสงบเรียบร้อยอยู่ในขณะนั้น มีพนักงานตำรวจ นายอำเภอ
 ปลัดอำเภอ และกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตำแหน่งที่นำส่งตำรวจได้แก่
 ปลัดอำเภอตลอดถึงตำรวจ และโดยละเอียดอย่างนี้ กำนันผู้ใหญ่
 บ้าน ซึ่งต่างกันว่า อำเภอเป็นกระโถนท้องพระโรง แต่บัดนี้ไปยัง
 ไทจีนทุกที่ ๆ แล้ว และนำหนักแห่งกระโถนอันหนักแพร่ไปถึงกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านด้วย ซึ่งเป็นบุคคลที่นำส่งตำรวจดี ถ้าแม้ว่ารัฐบาลมี
 นโยบายที่จะปรับปรุงแล้ว ขอให้โปรดทราบในเรื่องปรับปรุงฐานะ
 กำนันผู้ใหญ่บ้านไว้ด้วย ต่อจากนั้นในการสร้างทาง นอกจากจะ
 ดำเนินตามเหตุความสำคัญ ๓ ประการ ของ การที่ จะสร้าง ทาง หดวง
 ของแผ่นดินแล้ว รัฐบาลจะจัดซื้อหรือไม่ ถ้าจะนำเอาหลักอีก
 ประการหนึ่งเข้ามาเป็นหลักสำคัญในการที่จะสร้างทาง หลักนั้นกล่าว
 ก็คือ ถ้าเอาจำนวนเนื้อที่และสถิติของจำนวนพลเมืองมาเป็นประ
 การสำคัญ ก็คือในท้องที่แห่งใด มีจำนวนพลเมืองมาก และท้องที่
 ห่างไกล ควรจะนำเอาทางสายที่จะสร้างต่อไปมาสร้างในที่สายนั้น
 นี้ข้อหนึ่ง ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทราบว่าจะจัดซื้ออย่างไรบ้าง
 ถ้าจะนำหลักอันนี้ เข้ามาใช้ ในเรื่องการเทศบาล ตามนโยบายของรัฐ
 ภาตว่า จะต้องปรับปรุงเกี่ยวกับการแก้กฎหมายหลายประการ แต่

ข้าพเจ้ามีความประสงค์อย่างจริงใจก็คือในการแก้กฎหมาย ก็เป็น
การคืออยู่ แต่ที่ข้อใจมากที่สุดก็คือในการปฏิบัติ เท่าที่ปฏิบัติอยู่ใน
เวลานี้ ก็ล่วงได้แล้วยังไม่มี สัมรรถภาพ พอที่จะนำท่านไปสู่ความ
เจริญด้วย สุขุมคติของนักเทศน์มาด ข้าพเจ้าเห็นเป็น การสมควร
ที่จะตั้งพนักงานฝ่ายบริหารให้ครบครัน มีอาทิเช่นพนักงานฝ่ายธรรม-
การและฝ่ายโยธา และตำแหน่งอื่น ๆ ที่ควรจะต้องขึ้นเพื่อบริหารงาน
ให้เจริญไปเช่นเดียวกับการบริหารส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้น ในเรื่อง
นโยบายการราชทัณฑ์ รัฐบาลมีนโยบายโดยละเอียดอย่างไรบ้าง
ในการที่จะจัดให้การควบคุมนักโทษซึ่งเป็นอยู่ในขณะนั้นให้แข็งแรง ขึ้น
กว่าเท่าที่เป็นอยู่ เพราะเท่าที่มีสภาพเป็นอยู่ในขณะนั้นก็แทบทรามอยู่
โดยทั่วไปแล้ว เรายังไม่อยู่ในมาตรฐานอันจะพึงพอใจ อีก
ประการหนึ่ง ในเรื่องราชทัณฑ์เองนั้นแหละเกี่ยวข้องกับกาที่ให้นักโทษ
ดำเนินการสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นทำเอง โรงงานนั้น ขอทราบว่าการ
ราชทัณฑ์ได้มีนโยบายในการที่จะจัดคุม วัตถุประสงค์อันนั้นให้อยู่ในความ
ซารักขา ซึ่งเป็นไปในทางซารักขาไม่ให้อวดโอ้อวดประการใดบ้าง เกี่ยว
ในเรื่องการชดประทาน การชดประทานในขณะนั้นปรากฏว่าได้ดำเนิน
อยู่ทางภาคกลางภาคเดียว ส่วนทางภาคใต้ก็ได้แต่อาศัยกำลังของ
พระราช บัญญัติ เหมืองฝ่ายและพระนั่ง และในที่สุด ก็อาศัยแรงของ
ราษฎรนั่นเอง มาช่วยเหลือ ซึ่งเป็นที่ทราบ กันอยู่แล้วว่า ในขณะ
ราษฎรก็ยังได้ช่วยตัวเองอย่างแข็งแรง แต่ก็ไปไม่ได้ ถึงไหน ข้าพ-

เจ้าขอทราบ ว่า รัฐบาลจะยื่นมือเข้าไปช่วยเหตุอรรถราชกุมารมัชฌิโก
ซึ่งขาดการขาดประทานในประการใดบ้างและเมื่อไร มีสมาชิกบาง
ท่านซึ่งพูดถึงการเพาะ พืชค้าไทย ขึ้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบราย
ละเอียดด้วยในข้อนี้ว่า รัฐบาลจะมีวิธีการอย่างไรบ้างทางเกษตร
รัฐบาลมีนโยบายหรือไม่ในการจะตั้งหน่วยส่งเสริม การแพร่ ความรู้
กสิกรรมให้แก่ประชาชนทั่วไปทั้งประเทศหรือบางส่วนก็ตาม หน่วย
อันคล้าย ๆ กับหน่วยส่งเสริมสุขาภิบาลของสาธารณสุข ซึ่งได้เคย
กระทำมาแล้วปรากฏว่าได้ผลพอสมควร ถ้าแม้จะดำเนินการในทาง
เกษตรในแนวนี้บ้าง ข้าพเจ้าว่าจะได้ผลดี แทนที่เราจะต้องไปตั้ง
การแสดงในบางแห่งซึ่งมีงาน เช่นงานฉลองรัฐธรรมนูญ เราจะ
ทำเป็นหน่วยเคลื่อนที่เพื่อไปแนะนำ อย่างนี้รัฐบาลมีนโยบายไว้เช่น
นี้บ้างหรือไม่ ในเรื่องฐานะของข้าราชการนั้น ตามนโยบายมีว่า
จะได้ปรับปรุงฐานะของข้าราชการให้ดีขึ้น แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
ฐานะในทางความมั่นคงแห่งตำแหน่งหน้าที่ก็มีอยู่ แต่ฐานะในการ
เงินของข้าราชการโดยทั่วไปเราก็คงทราบอยู่แล้วว่าอ่อนแอจน
คาดไม่ถึง จริ่งยังมีพระราชบัญญัติมาเห็นจำนวนาญให้แก่ข้าราชการ
เป็นเงินงวด ๆ เป็นคตอน ๆ ภายหลังที่ออกจากราชการไปแล้ว แต่
ข้าพเจ้ายังมีความเห็นและใคร่จะขอทราบจากรัฐบาลถึงเรื่องเงินส่วน
แบ่งหรือที่เรียกกันในภาษาต่างประเทศซึ่งไม่ได้แปลได้ว่า ปรอวิ-
เด็นที่พันค้อย่างใดบ้างหรือไม่ อีกประการหนึ่งในเรื่องการภาษีอากร

มีเครื่องมือจับสัตว์น้ำบางประเภทซึ่งทำการได้ผลเล็กน้อยเกินไป แต่ก็ยังต้องฝึกทักษะอากรอยู่ ข้าพเจ้าใคร่ทราบจากรัฐบาลมีนโยบายในการปรับปรุงทักษะอากรเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำในเรื่องนี้ อย่างไรบ้างหรือไม่

๑๖.๕๗ น.

นายอ้วน นาคกรทรรพ (อุดรธานี): เท่าที่ได้ฟังรัฐบาลแถลงนโยบาย มาแล้ว ข้าพเจ้า รู้สึกว่า รัฐบาลนี้ได้เอาใจใส่และมีความมุ่งหวังที่จะทำนุบำรุง บ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น แต่โดยที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึก จึงยังมีความสงสัยในแนวปฏิบัติบางอย่างถึงแม้ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรฯ จะได้ ชักถามมาแล้ว ก็ยังไม่คลายความสงสัย โดยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงอยากจะถามบ้าง เป็นบางข้อ ดังแต่ก่อนมา รัฐบาลได้เคยแถลงนโยบาย เกี่ยวกับการที่จะส่งเสริมการค้าขายของพลเมือง และรัฐบาลก็ได้ทำไปพร้อมกับที่ได้กล่าวไว้ นับว่าเป็นผลดีแก่ราษฎรมาก แต่ผลดีนี้ หากได้เกิดไปทั่วถึง ทุก ๆ ภาคไม่เฉพาะอย่างยิ่งใน ภาคอีสาน ซึ่ง เป็นถิ่นของข้าพเจ้า เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นแล้ว ภาคอีสานหรืออุดรฯ นับว่า ประชาชนพลเมืองจนแค้นจน ราษฎรมีที่ทำนา แต่ก็ทำนาไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ราษฎรมีข้าวได้ขาย ก็ขายไม่ได้ราคาดี ราษฎรเลี้ยงสัตว์ได้ขาย ก็ขาย

ได้ราคาถูก ๆ ทั้งตัวอย่างเช่นหมวกที่ส่งลงมา ขายในกรุงเทพฯ เดือน
หนึ่งก็ตกเผาไฟทิ้งเสีย นับเป็นร้อย ๆ บางตัวบางท้องที่มีสินค้าไว้
ขาย ก็ไม่รู้ว่า จะนำไปขาย อย่างไร ทุกชีวิตไปเสีย ทุกสิ่ง ทุกอย่าง
ความเป็นอยู่ของราษฎร ก่อนมาเป็นอยู่อย่างไร ในเดี๋ยวนี้ก็เกือบเรียก
ได้ว่า เป็นอยู่อย่างนั้น โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าในฐานะที่ใคร่รักพสกนิกรประ
เทศในภาคอีสานตอนเหนือจะ หัดได้ว่า หัดทำตามของเห็น เมื่อได้เทียบ
เคียงกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งข้าพเจ้าเคยท่องเที่ยวมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
มีทางที่พอจะเห็นภาคนให้ สนอยู่ในระดับที่คิดว่าได้ แต่โดยที่ข้าพเจ้ามี
ความรู้อย่างที่ใดก็ตามมาแล้ว ถ้าหากจะนำข้อความอย่างใดอย่าง
หนึ่งเสนอรัฐบาลหรือแนะนำรัฐบาลอย่าง ที่ สมาชิก บางท่านแนะนำมา
แล้ว ข้าพเจ้าก็กลัวจะเข้าทำนองเอาแม่พรวัวไปขายสวน โดยเหตุนี้
ก่อนที่จะแนะนำข้าพเจ้าจึงอยากจะถาม รัฐบาลว่า รัฐบาล มีนโยบาย
อย่างไรที่จะช่วยเหลือข้อความทุกข์ยากของประชาชนในภาคอีสานหรือ
ภาคอื่น ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมบ้าง คือไปดำหรับเรื่องถนนหนทางรัฐ
บาลเก่าได้เอาใจได้และได้วางโครงการสร้างทางมาแล้ว แต่โดยเหตุ
ที่ข้าพเจ้าได้ อยู่ในท้องที่กันดารมานาน เคยเห็นสภาพความเป็นอยู่ใน
การไปมาอย่างไร เดี่ยวนี้ ก็เห็นอยู่เช่นนั้น ที่กล่าวเช่นนั้นมิได้หมาย
ความว่า รัฐบาลไม่ได้เอาใจได้ เป็นความจริง รัฐบาลได้เอาใจได้
อย่างนี้ ได้ทุ่มเทเงินลงในทางสร้าง ทางไม้หน้อยเลย ข้าพเจ้า ทราบ
แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่าวิธี คำเนินงานบาง อย่างยังไม่ถึง เกิดการ รื้อไถ่ขึ้น

การรื้อใหญ่ ข้าพเจ้าของคณะที่จะไม่กราบเรียน นอกจากรัฐบาล
ตั้งการถามว่า มีการรื้อใหญ่อย่างใดบ้างในการสร้างทางนั้น ข้าพเจ้า
วิตกว่าทางที่จะสร้างตามโครงการที่รัฐบาลได้กระไว้ นั้น ทางจะไม่ค
พอ จะมีการบำรุงและซ่อมแซมบ่อยๆ ยิ่งกว่านั้นทางที่สร้างนั้นอาจ
จะต้องเรียกว่าประมูลใหม่ ก็เพราะเท่าที่ทราบทางปฏิบัติมา การ
สร้างทางเก็บจะเรียกได้ว่า ไม่ได้สร้างทางขึ้น จะเรียกว่าการประ
มูลซื้อหินและดินมาทำถนนจะเหมาะกว่า และการประมูลนี้ก็มีจะทำกัน
ในกรุงเทพฯ จึงทำให้มีทางรื้อใหญ่ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าอยากจะถาม
รัฐบาลเป็นข้อๆว่า ๑. รัฐบาล ทราบหรือไม่ว่า มีการรื้อใหญ่ใน
การสร้างทาง และจะคิดบัญชีกัน การรื้อใหญ่ได้อย่างไร ๒. ทางที่
สร้างนั้นทำด้วยวิธีประมูลหินและดิน ไม่ใช่ประมูลทำเสร็จ รัฐบาล
มีนโยบาย หรือมีวิธี ที่จะคิดสร้างทาง อย่างทำเสร็จ รวดเดียว หรือไม่
ชัด ๓. ถ้าหากว่ารัฐบาลทำอย่างวิธีทำเสร็จไม่ได้ รัฐบาลจะให้มีการ
ประมูลซื้อหินและดินทุกจังหวัด โดยให้ คณะกรรมการจังหวัด ร่วมมือกับ
กองทางจังหวัดทำได้หรือไม่

๑๓.๑๔ น.

นายเลียง ไชยกาล (อนุตราชาภิ): แม้ทั้ง ๆ ที่ ถ้อยคำ
แถลงนโยบายและบุคคลประกอบเป็นรัฐบาล จะเป็น ถ้อยคำที่ น่าเลื่อม
ใสและบุคคลผู้เป็นผู้ที่ น่านับถือมาเรียกเพียงใดก็ตาม เมื่อได้ พิจารณา

National Assembly Library

ส่วนของคำประชมรองคำแถลงนโยบาย และผู้ปฏิบัติการบริหารใน
 นโยบายนั้นแล้ว กล่าวโดยสรุปข้อใหญ่ก็คือว่า ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่
 ควรจะให้ความไว้วางใจ เหตุผลมีดังต่อไปนี้ คือถ้าเราพิจารณาตาม
 คติหนึ่งคือ ถ้อยคำซึ่งเขียนมา และดูกันเพียงเฉินๆ แล้ว พึงเอา
 เป็นคำที่น่าฟังและนำไป ความไว้วางใจได้ง่ายๆ แต่ว่าพฤติการณ์
 ที่ปรากฏมาคือ และถ้าเราดู พิจารณาโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย
 ก็ดี มันเป็นเรื่องที่ใคร่รับความเข้าใจหลายหนแล้ว คงว่าข้าพเจ้าจะ
 เรียนต่อไป ในประการแรก ข้าพเจ้าจะขอแยกคำอธิบายออกเป็น ๓
 ตอน คือตอนที่ ๑ คือเหตุความคำแถลงของรัฐบาล ประการที่ ๒ คือ
 เหตุผลซึ่งแถลงมาว่าจะมีเหตุผลควรฟังใดหรือไม่ จะเป็นไปได้จริง
 ดังที่อ้างหรือไม่ หรือจะเป็นแต่เพียงเขียนไว้ให้ดูงาม และประการ
 ที่ ๓ ก็คือว่าบุคคลที่ประกอบเป็นรัฐบาลนั้นมีเหตุผลจะปฏิบัติให้เป็น
 ไปตามนโยบายนั้นหรือไม่ มันเป็นการจำเป็นที่จะต้องกล่าวอย่างตรง
 ไปตรงมา เหตุผลที่เขียนมานั้นเป็นไปได้ ในบางกรณี และบางกรณี
 ซึ่งรัฐบาลไม่ได้แสดงให้เห็นแก่เรา ความจริง รัฐบาลได้เคยแสดงว่า
 จะทำอย่างโน้นอย่างนี้แต่ในที่สุด ก็เปลี่ยนรัฐบาล และไม่ได้แสดงให้เห็น
 หนักหนาว่าคราวก่อน บทพระองค์อย่างนี้ คราวนี้ทำบทพระองค์เช่นนั้น
 หนึ่งจะทำความเห็นอย่างนี้ พุฒออกมาให้ชัดแจ้ง ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าให้
 ความไว้วางใจ แต่ว่าการกล่าวคำแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้น เป็น
 ไปในทางคลุมเครือ เช่นได้แก่พฤติการณ์ ที่ได้ปรากฏมานั้นก็ทำให้

ข้าพเจ้าได้มองเห็นอย่างครุ่นคิดแน่แล้วว่าเป็นอย่างไร ในเรื่องภักดี
 อากร ยกตัวอย่างใน สมัยก่อนซึ่ง ข้าพเจ้าได้ ตั้ง ญัตติเสนอนโยบาย
 ปรายทั่วไป รัฐบาลเคยตั้งกรรมการให้เป็นผู้ปรับปรุงภาษีอากร แต่
 ก็ไม่ได้ทำตาม เมื่อข้าพเจ้าถามขึ้น ก็รับว่าจะปรับปรุง จนรัฐบาล
 สดวยไป จะเอาจากใคร ปรับปรุงภาษีอากรก็ไม่มี ราษฎรเดือดร้อน
 ไม่ค่านึง เห็นไหม ยกตัวอย่างเรื่องรัชชูปการ อากรกว่าค่าเดือนทุก
 อย่าง ไปรคกรณากามชาวตลาด ชาวบ้าน ตามคนที่ไม่รู้ อะไร มาก
 มายนัน ความรู้สึกจะเป็นอย่างไร กล่าวอย่างจริงจังแล้ว จะเห็น
 ว่าให้เหตุผลไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าพูดอย่างตรงที่สุดว่าข้าพเจ้ายังไม่เชื่อ
 นอกจากนั้นในการอื่นๆ เช่นอ้างว่าจะทำเศรษฐกิจอย่างนั้นอย่างนี้ แต่
 ครั้นที่สุดทรัพย์ ในดินดินในน้ำของเรา ส่วนผลเป็นอย่างไร เรารู้สึก
 อย่างไร นั่นก็รู้ทั้งหลายรู้สึกอย่างไร รัฐบาล คิดอย่างไร ไม่ได้
 ทำให้เราอุ่นใจ ในปัญหาอย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร จะให้มีความได้
 วางใจ การอื่นๆ ซึ่งรัฐบาลได้เคยจนกระทั่งเสนอกฎหมายมาสู่สภา
 เช่นในเรื่องศาลปกครอง จนบัดนี้ไม่ได้ทำอย่างไร ซึ่งนี้แหละ เป็น
 รัฐธรรมนูญ และมีเป็นกฎหมายของรัฐบาล แต่หายไปแล้ว จะมีหรือ
 ไม่ไม่บอก นี่เป็นประการที่ ๑ แล้วอีกมาก ซึ่งพวกเพื่อน ข้าพเจ้าได้
 กล่าวไว้บ้างแล้ว ในประการที่ ๒ เหตุผลมีอย่างไรบ้าง วิจัยพิจารณา
 เหตุผลนั้น ไม่ใช่อ่านในหนังสืออย่างเดียว อ่านคำกล่าวที่ปรากฏมา
 แต่ครั้งก่อนเป็นอย่างไร และครั้งนี้เป็นอย่างไร การอนุมานเช่นนั้น พอ

จะเห็นได้ ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น ถ้าหวั่นเหตุผล ข้าพเจ้าไม่น่าเชื่อ
 ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รักษาประโยชน์ของราษฎร ในประการที่ ๓
 บุคคลซึ่งเป็นส่วนประกอบของรัฐบาล ชื่อนี้ ถ้าเราจะไม่กล่าวเสียเลย
 เราจะเอาแต่เพียงคำแถลงการ อย่างนี้ทำตามนี้ เราไม่มองตักเห็นจะ
 ผิดด้วยเหตุผล ยกตัวอย่าง ข้าพเจ้าจะไปขัม เครื่องบิน ๕๐๐ เครื่อง
 แล้วใครจะไปซื้อเพราะข้าพเจ้าขัมเครื่องบินไม่เป็น เราจะเอามัดโกน
 มาพันไว้ จะเอาปราโตมาคัตผม เช่นนี้จะเป็นอย่างไร ในทำนองนี้
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า การประกอบบุคคลชนทำหน้าที่อันสำคัญ จริงอยู่
 แม้จะรับผิดชอบร่วมกันก็ตาม แต่เมื่อแยกแยะหน้าที่โดยละเอียดยังมี
 บุคคลหลายคนซึ่งรัฐบาลจักमानนั้ยังมียังไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าจะยกตัว
 อย่าง เช่นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ซึ่งได้
 ตั้งชนในบังคับ ความจริงนั้น เดียงเป็นอันมาก ที่ข้าพเจ้าได้ ยินมาจาก
 ประชาชนเป็นอันมาก เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพดีในทางกรุ จนกระทั่งใน
 หมู่ประชาคมได้แต่งตั้งให้เป็นอุปนายกสมาคมคัมคัยาจารย์แต่ละภา
 กรวมการกวดงจัตการกวดง แต่ที่ว่าแทนที่รัฐบาลจะให้ มาอยู่ใน ทาง
 ขรรพการ กัดบแยกหน้าที่มาอยู่ในทางเกษตรฯ อย่างนี้ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ไม่ชอบเลยว่ามีควมหมายอย่างไร นอกจากนั้นหวังว่าเพื่อนทุก ๆ ท่าน
 ก่อนที่เราจะให้ ความได้ ว่างใจไป ในฐานะที่ เราได้รับ ความ มอบ
 หมายจากประชาชนตั้งหุดยแค้นคน อย่าทำ โม้ๆ เม้ๆ ข้าพเจ้าหวังว่า
 สมาชิกที่เข้ามาใหม่โดยมากข้าพเจ้าได้พบหน้าคำคาแล้ว แทนทุกคน มี
 นิสัยคล้ายกันที่สุด ในทางที่จะตรงตามหน้าที่ของตน

๑๑.๑๑ น.

ขุนวรสิขัฐ์ครุณเวทย์ (หนองกาย) : ที่จะได้ไว้รัฐบาลหรือ
 ไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะต้องพิจารณาว่า นโยบายที่รัฐบาลได้แถลง
 มานั้นเหมาะสมกับความเป็นอยู่ของชุมชนในรัฐของเราหรือไม่ หรือ
 เป็นอย่างไร ในส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายของรัฐบาลไม่
 เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของชุมชนในรัฐ กล่าวคือว่าไม่เป็นไปใน
 ทางที่จะแก้ไขให้ความเป็นอยู่ของชุมชนให้มีฐานะดีขึ้น หรือว่าค
 ยิ่งขึ้น ทดวยประการ นโยบายที่คชนจะเป็นอย่างไร และลง
 ท้ายทั้งถกานควรจะรับรองหรือได้ ใจให้รัฐบาลดำเนิน การไป ตาม
 นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายเท่าที่รัฐบาลได้แถลงมานั้น ไม่เป็นทางที่จะ
 แก้ไขชุมชนให้ มีทางดีขึ้น ซึ่งควรจะเรียกกว่าเป็นนโยบายที่ไม่สมควร
 หรือไม่กตเราควรได้ ใจให้ดำเนินงาน คือว่า นโยบายที่คชนจะต้องเป็น
 ไปในทางที่จะต้องตั้งเสริมการกระทำ กล่าวคือการทำอาชีพของพลเมือง
 หรือของราษฎรให้ก้าวหน้า และทั้งจะต้องเป็นทางที่แก้ไขฐานะแห่ง
 ความเป็นอยู่ของเขาให้ดีขึ้นด้วย คือว่าถ้าตั้งให้มันเสื่อมอยู่ ดังนั้นเรา
 จะต้องพะยุงชุมชนตามลู่ทางที่จะแก้ไขให้มันดีขึ้น เป็นคั่นว่า ชุมชนของ
 เราเสื่อมอยู่ในแง่หนึ่ง ความยากลำบากมันมีอยู่อย่างนั้น ผู้ซึ่งจะมาบริ
 หารราชการแผ่นดินจะต้องมองในแง่หนึ่ง ว่าเราเข้ามาแล้วเราจะต้องทำ
 กันในประเทศให้ทุกคนมีความเป็นอยู่โดยสมควรแก่อดีตภาพ รัฐบาล
 ไม่ได้มองในแง่ที่รัฐบาลมองในแง่ทางตำรา ทั้งนี้เท่าที่ อ่างมาเป็น

แนวเป็นแนวทลายหน้ากระดาษ ไม่ใช่ในทางแก้ เพราะฉะนั้นผู้ใดจะ
เข้าไปบริหารงานแผ่นดิน ท่านสมาชิกก็คิดหรือใครก็ได้ ท่านจะต้องมอง
คุณภาพของพดเมืองว่าเป็นอย่างไร ชุมชน ส่วนหนึ่ง ว่ามันยากจนคน
แค่นั้น เราจะหาทางแก้อย่างไร เพราะ ฉะนั้น นโยบาย ของรัฐ-
บาลนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นนโยบายที่ไม่เหมาะสม พูดถึงความเป็นอยู่
ของชุมชนในรัฐ สำหรับ ประเทศเรา เวียดนาม ในส่วนใหญ่นั้นก็คือใน
พวกทำกาบเพาะปลูก และทำการเลี้ยงสัตว์ จำพวกเหล่านี้ มาตรฐาน
แห่งชีวิตของเขาต่ำดังตกต่ำด้อยระดับ ความยากจน คนแค่นั้น มีฐานะ
อันไม่พึงปรารถนา เป็นต้นว่าการกินอยู่ก็ดี การนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยก็ดี
เราจะเห็นว่าพวกชาวนา โดยเฉพาะคือพวกชาวนานั้นยังอยู่ในมาตร-
ฐานที่ต่ำที่สุด ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้ากล่าวไม่เกินกว่า ความเป็นจริง
ที่ว่าพวกเหล่านี้เป็นพวกที่เราเรียกกันว่าไม่มีอะไรติดตัว พวกเหล่านี้
บางรายได้เข้ามาขอทานในกรุงแล้วก็มี คนดี ๆ มาจากบ้านนอกมาขอ
ทาน ข้าพเจ้าคิดว่า โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
ไทยซึ่งเป็นเจ้าของท้องที่ คงจะรับว่ามีจริงหรือไม่ดังที่ข้าพเจ้าว่ามา
เมื่อเป็นเช่นนั้น นโยบายของรัฐบาลอันที่รัฐบาล แสดงมานั้นไม่ เป็นการ
สมควร ไม่เป็นการเหมาะสมแท้ ๆ คือรัฐบาลจะชี้แจงว่ารัฐบาลได้
แก้แล้วหรืออย่างไร รัฐบาลบอกว่า รัฐบาลจะทำ สว่างทาง ขยาย
การสว่างทางตามที่ควรแล้วก็จะได้ทำการชลประทานให้ดียิ่งขึ้น รัฐ-
บาลชี้แจงว่าอย่างนั้น คือทั้งการขนส่ง และการตั้งเสริมการเพาะปลูก

อยู่สูงเกินไป คือไปปนเปื้อนอย่างซ้ำเจ้าแล้ว จะได้รู้ความจริงอย่าง
ซ้ำเจ้า จะได้เห็นความจริงและแพทช์ ในชั้นนั้น แต่ไม่เป็นเช่นนั้น
จึงไม่ทราบข้อนี้ หรือว่าทราบแล้ว ซ้ำเจ้าก็ไม่สามารถบอกให้ถูก
ได้ ก็เหมือนนโยบายของรัฐบาลไม่เป็นการเหมาะสมแก่ ชุมชนของรัฐ
เช่นนั้นแล้ว ในการที่เราจะให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลเช่นนั้น ซ้ำเจ้า
เจ้าก็คิดว่าเราจะทำให้รัฐบาลเสียใจในภายหลัง ด้วยเหตุนี้ ซ้ำเจ้าจึง
เห็นว่าไม่ควรจะไว้วางใจให้รัฐบาลชุดนี้ จัดการปกครอง ประเทศเรา
ให้ราษฎรของเราได้รับความผาสุกอย่างจริงจัง โดยเฉพาะบุคคลซึ่ง
เป็นชนกรรมาชีพ นโยบายทั้งหมด ไม่มีนโยบายใดที่รัฐบาลได้แสดง
ว่าจะปลดปล่อยความไม่เสมอภาค จริงอยู่รัฐบาลบอกว่า รัฐบาลจะ
ให้บุคคลมีความเสมอภาค ซ้ำเจ้าได้ยินแล้ว ๆ แต่ที่ว่า รัฐบาลหา
ได้นักไม่ว่า ความไม่เสมอภาคนั้น รัฐบาลบอกว่า จะได้พยายามให้
ราษฎรได้รับความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ แต่ที่ว่า รัฐบาลหาได้นัก
ไม่ว่าเรามีกฎหมายบางอันบังคับให้ ราษฎรของเราเสียความเสมอภาค
โดยอาศัยรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเครื่องช่วย เช่น กับว่ากฎหมายรัฐชูป
การเก็บเงินค้ำที่ท่าขนส่งสินค้าได้นั้น นั้นกฎหมายบอกว่าเสมอภาค
เพราะรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติเช่นนั้น แต่ความ
จริงกฎหมายนั้นหาให้ความเสมอภาคไม่ แล้วยังมีอีกหลายประการ
แต่ไม่มีนโยบายใดที่รัฐบาลได้คิดแก้ไขให้ราษฎรเราได้มีความเสมอ
ภาค นอกจากนั้นเรื่องปิดปากปิดเสียงก็ยังมึ เช่นในเรื่องการโฆษณา
การใด ๆ รัฐบาลไม่ไต่จ้องใจเลยก็จะได้ไม่ทำให้ราษฎร มีปากมีเสียง แล

ถ้ารัฐบาลหาได้คิดที่จะแก้ไขใหม่ไม่ เพราะฉะนั้นนโยบายอันเป็นนโยบายสำคัญมาก เพราะว่าเกี่ยวกับชีวิตจิตใจของประชาชนทั้งประเทศ มนุษย์ใดไม่มีมนุษยธรรมแล้ว ต้องมีความรู้ดีก็เมื่อผู้ใดได้ทราบ ทำไมจึงกีดกันข้อนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นนโยบายที่บทพร้องยังไม่สมควรที่จะรับรองไว้ให้ดำเนินการต่อไป ข้าพเจ้าอยากกล่าวถึง เกี่ยวกับการต่างประเทศเล็กน้อย แต่ไม่เป็นภาวะกระทบกระเทือน อย่างไร เพราะว่า ข้าพเจ้า คิดอยู่ แล้ว เหมือนกัน ก็คือว่าเท่าที่ รัฐบาล แดงมาพบกับ ความต้องการของ ประเทศสยาม บัญหา มีอยู่ว่า ทำไม รัฐบาล จึงไม่มี โปดิซี เป็นไมตรี กับ ประเทศโดยทั่ว ๆ ไป แต่เป็นไมตรี เฉพาะประเทศใหญ่ ๆ เท่านั้น แล้ว รัฐบาล ทำเช่นนั้นเพื่อ การอื่นหนึ่งอันใด เท่านั้นหรือ หรือ ว่า ด้วย เหตุ อันใด ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ความจริง ข้าพเจ้า คิดว่า ถ้าหวั่น ประเทศเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ ว่า ประเทศเหล่านั้นเป็นประเทศซึ่ง ควรจะเป็นลูกค้าของสยาม คือควรจะเป็นลูกค้าของเรา เมื่อเราตั้งเดิรมต้นค้ากับจีนแล้ว เราจะได้ตั้งไปยังประเทศนั้น ก็ประเทศเช่นนั้น ทำไมเดี๋ยวเราจึงไม่คบค้าสมาคมแต่คงความเป็นไมตรีกับเขาบ้าง รัฐบาลได้ตั้งเดิรมหาเงิน หักเป็นกำยเป็นกอง เพื่อจะให้ราษฎรปลดปล่อย ทำฝ้าย เวลานั้นทำ ก่อให้เกิดอง เมื่อเราทำเช่นแล้ว ไม่มีที่ขาย ก็ไม่มีใครรับซื้อ จะให้เอาของไว้ โนมา คือเอาข้าวของไว้ โนมา แล้ว รัฐบาล จะทำอะไรกับ ชาวโนมานั้น บัญหาจึงมีว่า ให้แล้วก็จะต้องให้มีการจำหน่ายด้วย

และมีบางประการซึ่งควรเกี่ยวข้องให้เขารับสินค้าของเราไป แต่จากรัฐบาลหาทำการเกี่ยวข้องกับประเทศเหล่านั้นในทางอริยาศาสตร์ไม่ เพราะถือเสียว่าเป็นประเทศเล็กๆนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย รัฐบาลไม่ได้แย้มพรายว่า ถึงแม้ว่าประเทศเล็กๆ ก็ตาม ถ้าแม้ว่าชายช้ำว ชายไม้ดัก ชายถั่วเหลืองได้ ข้าพเจ้าก็จะแผ่ไมตรีออกไปอีก ข้อนี้เป็นข้อสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นนโยบายที่บกพร่อง รัฐบาลบอกว่า รัฐบาลจะตั้งเสริมการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นกว่าเท่านั้น เป็นถ้อยคำที่จับใจข้าพเจ้าและเชื่อว่าสมาชิกทั้งสภาฯ นั้นจับใจมากมาย เพราะถ้าใครๆ ก็ต้องการให้รัฐบาลขยายการศึกษาออกไป และใครไม่ต้องการให้รัฐบาลขยายการศึกษาออกไปนั้น ห้ามไม่ แต่ทั้งนี้ รัฐบาลชี้แจงรายละเอียดว่า ๑. จะทำอย่างนั้น ๒. จะทำอย่างนั้น ๓. จะทำอย่างนั้น แต่ในเรื่องครุหาได้นั้นถึงไม่ แต่เมื่อครุประชาบาลของเรามีฐานะเพียง ๘ บาทบาง ๑๐ บาทบ้างต่อเดือน เช่นนี้ แล้วจะให้คุณภาพของเด็กนั้นได้รับการสอนที่ดีอย่างไร ข้าพเจ้าสงสัย ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นของที่ถกถกกันอย่างเหลือเกินทีเดียว เราจะให้เจ้าพนักงานมีเงินเดือนเท่านั้น ไปทำงานใหญ่เท่านั้น เป็นของที่เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นในทางที่ท่านจะตั้งเสริมฐานะของครูชั้น จะต้องอบรมวิชาครูเพิ่มเติม และจะต้องให้เงินเดือนให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่ของเขาให้พอเพียงลูกเลี้ยงเมีย ให้พ่อแม่ที่อดคักขัดสัน ได้มีการกินอยู่สมควรแก่ชีวิตภาพ แต่รัฐบาลไม่ได้คำวิในเรื่องนี้เสียเลย ในเรื่องแก้ไข

ฐานะของครูประชาบาลที่จะให้มีฐานะอย่างครูรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้า
 คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ขี้ขลาดที่จะเห็นผลดำเรงให้ มีคุณภาพ อันนี้ยัง อีก
 มาตรการหนึ่งถ้าพูดในแง่ด้ากฏที่สุด ก็คือว่าเรายอมจะทราบกันอยู่
 ทั้ง ๆ ไปด้วยว่าความพิพาทระหว่างราษฎรกับราชการบริหาร คือกับผู้บริหาร
 หารราชการนั้น ซึ่งเราอาศัยอำนาจกฎหมายอันใดก็ได้ เป็นต้นว่า
 ธรรมนูญอันหนึ่ง ข้าพเจ้าหวังว่าจังหวัดกัก หรือผู้ใดผู้หนึ่งก็คิด ใช้
 คุดยพิพินิจไม่ได้ สมควรที่จะให้ สักขีแก่ราษฎร ฟ้องร้องบังคับให้ ใช้
 คุดยพิพินิจให้เป็นไปโดยชอบ เป็ด่ารัฐบาลไม่ได้ นี้ก็ถึงการจำพวกเหล่านี้
 นี่ยะ นี่ก็ว่าเราได้มีพวกข้าราชการอยู่แล้ว เราได้อบรมมาแล้ว เรา
 สอบแล้ว ก.พ. ได้สอบได้ไปแล้ว เรานี้ก็ว่าเป็นคนดีทุกคนแล้ว เบน
 คณานต์ก็คิดที่ผิดมาก ไม่ใช่ความหนักที่โหด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้านึก
 ไป.....

ร.พ.๑๖ น.

ประธานสภาฯ : ถึงเวลาแล้วท่าน ท่านจะพูดอีกนานหรือไม่
 ถ้าพูดอีกนานต้องขออนุญาต

ขุนวรสิทธิ์ ตรีคุณเวทย์ (หมองคาย) : สัก ๓ นาที รัฐบาล
 ควรจะออกกฎหมาย จ้างอยู่ รัฐบาลได้เสนอกฎหมายครั้งหนึ่งเป็น
 วรรที่ ๒ แล้วเลยดอนไป ตั้งแต่บัดนี้เข้ากดับเมฆ ดูเหมือนเราจะไม่
 ช่วยพลเมืองให้ได้รับความยุติธรรม โดยเหตุฉนั้น เราไม่ควรจะได้

วางใจรัฐบาลบริหารประเทศในกาลฉิบสลาย ซึ่งจะไม่ทำ ความก้าว
หน้าให้ หรือแก้ไขความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น

๑๗.๑๗ น.

พระยาโสภาทวรกิจ (พระนคร) : ในวาระประชุมข้อ ๑๗ นี้ ก็
เพื่อจะลงมติความใจวางใจรัฐบาล รัฐบาลสมัยที่ ๒ นี้ ก็เกิดขึ้น จาก
พวกเขา พวกตำรวจก็ได้เลือกท่านนายกรขึ้นมา ในวันเลือกตั้งท่านนายกา
นั้น ไม่มีผู้ใดนำเสนชื่อก่อนผู้อื่นเลย ก็แปลว่าเป็นเอกฉันทเห็นพ้อง
ด้วยกันได้แก่เจ้าคุณพหลฯ คนเดียว แต่ถึงกระนั้นก็ดี ประชาชนใน
ที่ประชุมเราก็ยังต้องนำความไม่เรียนท่านผู้สำเร็จราชการ แทนพระ
องค์ เพื่อเชิญท่านนายกาไปเจรจา เราก็ได้เคยเจรจาว่าท่านจะ
รับหรือไม่ ใจคอก็ไม่สบาย บัดนี้เราก็ได้ข่าวมาว่าท่านรับแล้ว เรา
ก็โล่งใจไป เมื่อท่านรับแล้ว หน้าทีของท่าน ๆ ก็เลือก คณะของท่าน
ขึ้นเป็นรัฐบาล ในหน้าทีรัฐบาล ก็จะต้องรับภาระไป เลื่อนคณะ ขึ้นมา
คณะหนึ่ง ก็เรียกว่าคณะรัฐมนตรี เพื่อบริหารงานทั้งประเทศเรียกว่า
รัฐบาล เมื่อเราใจวางใจท่านนายกรรัฐมนตรีเป็นผู้ สำคัญ เป็นผู้ดำ
มารถ ที่เรายินดีพร้อมกัน เช่นนี้แล้ว ท่านก็เลือก คณะของท่าน มาแล้ว
แล้วทั้งท่านก็นำคำแถลงการณ์ดำรับแถลงนโยบายให้พวกเราฟัง ก็
ได้เห็นกันทั่ว ๆ กันแล้วว่า ข้อคำแถลงการณ์นั้นฟังเพราะจับใจ แต่ได้
อภิปรายกันไปต่าง ๆ นานา และก็แจ้งว่ากตัญจะ ไม่เป็นไปตามคำแถลง

การนี้ นักเขียนปัญหาหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าในข้อกฎหมาย รัฐ-
ธรรมนูญก็มี เมื่อเวลารัฐบาลปฏิบัติงานไม่ชอบแล้ว เราจะไม่ได้
วางใจรัฐมนตรีเป็นส่วนตัวก็ได้หรือทั้งคณะก็ได้ ในภายหลัง ในประ-
การสำคัญ ในวาระนี้เพื่อเราพิจารณาถึงข้อนโยบายของท่าน ซึ่งได้
อ่านมาแล้ว และเราจะพอใจท่านหรือไม่ ส่วนข้อที่จะอภิปรายกันถึง
ข้อนี้ไม่คั้น มันก็ยอมมีบ้าง แต่อาจไม่เป็นเหตุสำคัญอะไร เพราะ
สุภาษิตมีว่าสติตนยังรู้จักพลาดและนักปราชญ์ยังรู้พลั้ง ไม่ใช่เป็นครั้ง
กัน แต่ถ้าครั้งนั้นมาใช้กับคนกระทั้งรัฐบาลจะต้องไปทำแถลงการณ์
ใหม่จนอยู่ไม่ได้ เป็นเกมอันสนุกของคนภายนอก ว่าถึง ประเทศชาติ
แล้ว ท่านคิดให้รอบคอบ เขามองดูด้วยความสนใจ เราผู้เป็นสมา-
ชิกในประเภทที่ ๑ ได้รับความยากลำบาก ตรากตรำมาด้วยกัน ทั้งนั้น
ด้วยความจงใจช่วยชาติประเทศสยามให้เจริญแล้วเรามีพี่เลี้ยง สมา-
ชิกประเภทที่ ๒ อีก เพราะฉะนั้น ในการ อภิปราย ดูเหมือนเราจะ
ข้องใจอยู่มากในเรื่องข้อแถลงการณ์ แต่ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลงการณ์
โดยใจฟังแล้ว ตั้งใจฟังแล้ว สมาชิกก็รับรองว่าท่านเขียนดี เขียน
ให้เข้าใจพอใช้ ได้ทีเดียว แต่เกรงจะไม่ชัด ข้อเกรงนี้คิดเสียเถอะนำ
เรามาว่ากันว่าเราจะลงมติหรือยัง ว่าจะได้ใจหรือไม่ มีท่านสมาชิก
ว่าไม่ได้ใจ เพราะบางข้อที่ได้กล่าวว่าแถลงการณ์เป็นที่ไม่พอใจ ให้
ความละเอียด เรามาดูวิจารณ์กันว่าที่ท่านแถลงการณ์ นี้แล้วใช้ ได้หรือ
ไม่ ถ้าใช้ ได้ก็จะลงมติกัน ถ้าขึ้น อภิปราย กัน ยืดยาวใน ข้อสำคัญ

ต้องพิจารณาโดยรอบคอบ เพราะสิ่งนั้นแหละเป็นสิ่งที่สำคัญ ในส่วน
ที่จริงอยู่เราทำได้วางใจท่านเจ้าคุณนายกรัฐมนตรี แต่ว่าในตอนที่
เราได้รับมอบหมายจากรัฐบาลเป็นจำนวนตั้ง ๑๕ ด้านคนนั้น ขอเรา
อย่าลืมเสีย เราจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบที่สุดกันในโย-
บายที่ท่านได้แสดงตามหลัก ๖ ประการนี้ ท่านบอกว่าเสรีภาพเราทำได้
ถ้าไปถูกรับรองตามรัฐธรรมนูญแล้วนั้น นั่นหมายความว่าท่านจะ
หยุดยั้งเสรีภาพ คือว่าให้มันเป็นอยู่ที่เท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ แต่ว่าข้าพ-
เจ้าเห็นว่า เสรีภาพเท่าที่ได้ให้ไว้เดิมนั้น เรามีข้อ ตามรัฐธรรมนูญ
นั้นแล้วหรือ และขอให้พิจารณากฎฐานะของหนังสือพิมพ์ เวชาน
เรายังมีการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ มีคหนังสือพิมพ์ และการอะไรคือ
อะไรอีกเยอะแยะ ถ้าหากว่าเรายังปล่อยให้สภาพการณ์มันเช่นนั้นอยู่
ก็แปลว่านี่แหละเราทำได้ให้เสรีภาพบริบูรณ์ในการเขียนแล้วหรือใน
ประเทศที่มีระบอบประชาธิปไตยแท้ ข้าพเจ้า เชื่อว่าเขาไม่มีการลง
โทษการกดขี่หนังสือพิมพ์กันอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลาย
ระมัดระวังเหตุการณ์ ซึ่งเคยมีมาหลายครั้งในจำพวกที่ข้าพเจ้าจะเรียกว่า
อะไร ข้าพเจ้าขอเรียกว่าพวกอยู่ไม่สู้ที่เดียว เทียบไปยุงราษฎร
ว่าให้ถือการกำเรบขัน พวกนี้.....

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านเอาแต่เรื่องใหญ่ ๆ ท่านพูดราย
ละเอียดมากนัก

นายอินท สิงหนัตร์ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าจะพูดให้เห็น
 อ่างมันเป็นเรื่องที่ทำให้เขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เสรีภาพ และเป็นการกบ
 ความเสียหายขึ้น โดยเหตุที่ว่ามิฉะนั้น ก่อขึ้นว่ารัฐบาลของ
 การเป็นเอกาธิปไตยหรือเผด็จการอะไรที่ถกกัน ซึ่งเมื่อเรารู้จัก
 เห็นอยู่แล้ว.....

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ท่านพูดเรื่องนโยบาย ตามนโยบาย
 เป็นอย่างไร ซึ่งท่านออกความเห็นไปนอกเรื่อง เขาเรื่องอื่นพูดอีก

นายอินท สิงหนัตร์ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเสียใจ ที่
 จริงข้าพเจ้าพูดถึงเสรีภาพ ซึ่งเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลเท่า ๆ ที่
 เคย ถ้าหากว่าท่านจะไม่ให้พูด ข้าพเจ้าขอเดยไป ข้าพเจ้าขอสรุป
 ความว่าเรื่องเสรีภาพของหนังสือพิมพ์เรายังไม่พอ ทัศนคติไปเรื่องการ
 พูด เรามีสภาจังหวัดและสภาเทศบาลซึ่ง.....

ประธานสภาฯ: ท่านพูดในสภาฯ นี้ สภาผู้แทนราษฎร อย่า
 เอาสภาอื่นมาเทียบเลย เขา ขอให้พูดอีก

นายอินท สิงหนัตร์ (เชียงใหม่): โดยความเคารพ
 ข้าพเจ้าจะขอเดยไม่พูดขึ้น แต่ข้าพเจ้าขอความว่าการพูดเรายังมี
 ไม่พอ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรื่องการพูดนี้สมาชิกของเราในสมัยก่อนคน
 หนึ่งได้เคยเสนอพระราชบัญญัติเช่นนั้นมา แต่ว่าเขาต้องเดยไป นี้
 แหะจึงทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่าเสรีภาพของเรา ยังไม่พอ แต่ว่าท่าน
 แถลงนโยบายว่าพอแล้ว แต่ท่านเราได้เต็มตามรัฐธรรมนูญแล้ว

ข้าพเจ้าจึงขอร้องใจ ถามว่าท่านจะให้ยุติเพียงเท่านั้นแหละหรือ ใน
เรื่องต่อไปมีอีกหลายข้อซึ่งข้าพเจ้าเห็นด้วยรัฐบาลก่อน ๆ เคยแถลงไว้
และตั้งใจจะทำ แต่ด้วยรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าขอโทษ ที่ไม่มีโอกาสอันใด
ที่จะพูด คุณเหมือนจะเดอกเอามาจากของเก่านั่น แต่ว่าท่านยังคงไป
คัดเรื่องค้างค้างเข้าที่เราเรียกว่าไซโด ข้อนี้ขอขอร้องอย่างไรที่รัฐบาล
ไม่ได้แถลงขึ้น แล้วข้าพเจ้า ก็รู้สึกยินดี ว่าท่านได้ แถลงว่าในการ
ศึกษา จะพยายามให้ ราษฎรนิยมอาชีพในการค้า วิธี การที่ท่านทำ
อย่างไร ในเวลานี้ วิธีการของรัฐบาลทำให้ ราษฎรรักที่จะทำอาชีพ
การนอกการค้า การค้า เพราะอะไร วิธีการดังเดิมนักคือเรามีผู้เข้า
มาจนถึงแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อย ไม่ใช่ว่ามีดี แต่ว่าเดี๋ยวนี้ขอ
ให้เห็นว่าถ้าหากว่าได้เงินเดือน ๒๐ บาทก็ดีแล้ว พอออกไปได้บ้าง
มีอย่างไรเวลานี้คนที่ได้เงินเดือน ๒๐ บาทไม่กล้าเจ้ากรรม ไม่กล้า
ออกหรืออย่างไร เพราะว่า อำนาจอยู่ที่ ก.พ. ข้อต่อไปที่ว่าจะแก้ไข
การขนส่งให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในรัฐบาลเก่าที่เคยแถลงข้อเหมือนกัน
แต่ด้วยรัฐบาล เก่ามีอย่างไรในเรื่องนี้ ไฟ เป็นการค้าที่ร้อนมากที่สุด
ถ้าหากว่าการให้ คุ้รถไฟ สะดวกยิ่งขึ้นก็เป็น การบำรุงเศรษฐกิจของ
ชาวนาเป็นการขายข้าวสะดวก แต่ว่าการขอ คุ้รถไฟ รัฐบาลมักจะ
บอกว่าการขียนรถบดทั้งเดือนก็ไม่ได้ รัฐบาลจะมีการแก้ไข
อย่างไรหรือไม่

ประชาชนสภา ฯ : ท่านพูดรายละเอียดมากเกินไป ท่านพูดอีก
สองนาที เขาเรื่องใหญ่ ๆ หน่อย

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : แด่ก้ในเรื่องราวะ
ของครู มีเพื่อนของข้าพเจ้าถามแล้วหลายคน แต่ข้าพเจ้าประหลาด
ใจว่าเราจะต้องการพิจารณานโยบายของรัฐบาลโดยรอบคอบ แต่
เมื่อสงมาชิกทุก ๆ ท่านได้ซักถามเท่าไรก็ดี รัฐบาลก็ยังไม่เห็นยกมือเมื่อ
แสดงอาการจะตอบ เหล่านี้เราจะพิจารณานโยบายโดยรอบคอบได้
อย่างไร นั้นข้าพเจ้าอยากให้เห็นว่ารัฐบาลจะตอบคำถามของสงมาชิก
ที่ถาม ไปแล้ว เป็นข้อ ๆ เพื่อให้กระจ่างใจในเรื่อง ที่ได้ถามมาแล้ว
มากชั้น

ประธานสภาฯ : รัฐบาลจะรวมตอบท่าน ที่แรกข้าพเจ้าจะ
ให้พูดทีละคน แต่ถ้าถามมากนัก เพราะฉะนั้นพูดมานานแล้ว พัก
เสียที

หยุดพักประชุมเวลา ๓๗.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๓๗.๕๓ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : ค่อยไปนั้นข้าพเจ้าขอให้ทางรัฐบาลชี้แจงเสียที
พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ในกรณีที่
สงมาชิกบางท่าน ถามข้าพเจ้าว่า จะกำหนดให้กระทรวงใดบ้าง และ
กระทรวงใดจะยื่นเรื่อง ที่ใช้คำอย่างนั้นข้าพเจ้าขอเรียนตอบว่าเราจะ
กล่าวทุกกระทรวง แต่ทว่าที่กล่าวมาที่สุดก็คือเกี่ยวกับการศึกษาและ
เศรษฐกิจ

พ.อ. หลวงพิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 ได้มีมติว่า รัฐบาลต้องทำนตามถึงเรื่องราชการทหาร ท่านสมาชิกคนแรก
 ได้ถามถึงเรื่องงบประมาณ ใครจะขอชแจงว่า งบประมาณการ
 ทหารนั้น รัฐบาลได้จัดการเพิ่มขึ้น ตามความจำเป็นและเหตุการณ์
 ของโลกในปัจจุบันนี้ และในเรื่องงบประมาณทหารนั้น เมื่อได้เพิ่ม
 แล้วจัดไม่สมควรที่จะตัดทอนลงไปได้ ในเรื่องนี้ อยากจะขอชแจง
 อย่างต่ำสำหรับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เขาได้มีกิจการทหารมาก่อน
 เรานานแล้ว มี แต่ว่าในบัดนี้ ทุกประเทศก็ได้เพิ่มงบประมาณ การ
 ทหาร เช่นเช่น เดียวกัน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าราชการทหารต้องหัดทงคน
 พร้อมกันไป พยายามจะให้ ใช้ เพื่อ บัองกัน ชาติบ้านเมือง ของคนได้
 และนอกจากนั้นยังจะต้องจัดหาอาวุธยุทธรณภัณฑ์สำหรับไว้ ใช้ด้วย เวลา
 วิทยาศาสตร์ ได้ เจริญขึ้น มาก เพราะฉะนั้นอาวุธยุทธรณภัณฑ์
 ทุกวัน จึงจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณนั้นสำหรับซื้อหาอาวุธยุทธรณภัณฑ์
 มาใช้ในราชการทหาร ให้ทันสมัยอีกด้วย แต่ว่าสำหรับในงบประมาณ
 นี้หนานั้น ในทางกระทรวงกลาโหมจะไม่ขอเพิ่มมากกว่าในบัดนี้ ทั้งนี้
 โดยเห็นความจำเป็นที่มีบุคคลหลายท่าน เห็นว่าควรจะบำรุงประเทศใน
 ทางอื่นบ้าง เพราะฉะนั้น ทางราชการทหาร จึงได้ ขอระงับที่จะเพิ่ม
 งบประมาณไว้ชั่วคราวเพื่อจะบำรุงในทางอื่นต่อไป อีกทางหนึ่งหรือที่
 ได้ถามว่าจะเพิ่มกำลังทหารไป ทางหัวเมืองอื่นอีกหรือไม่นี้ ในข้อนี้
 ความจำเป็น ในทาง ราชการ ก็จำเป็นจะต้อง ขยายออกไป โดยที่คิด
 จะตั้งกองทหาร ตามช่องทาง ที่สามารถจะบัองกันบ้านเมือง ของเราได้

ไม่ว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่อยู่ในระยะเวลาอันใกล้ มีทวงราชการ
ทหาร จะไม่กระทำ

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ได้
มีมติปรึกษากลับท่านกต่างถึงนโยบายการคลัง ซึ่งข้าพเจ้าขอสรุปประ
คมในบัดนี้ ท่านผู้หนึ่งได้ถามว่า หลักการงบประมาณ คุยภาพนั้น
จะปฏิบัติอย่างไร การทำงบประมาณนั้นเราก็ควรจะทำปฏิบัติอย่างที่เร
เคยทำมาแต่ เปรียบประดุจเราเป็นบุคคลธรรมดา ถ้าหากว่าเรามี
รายได้เพียงเล็กน้อย เราจะจ่ายให้มากกว่ารายได้ ของเรานั้นย่อมไม่
เป็นสิ่งที่ควรทำ เพราะอาจจะนำความหายนะมาสู่ตนได้ แต่ในเมื่อเรา
มีทรัพย์สินมากขึ้น เราอาจจะจ่ายให้มากขึ้นก็ได้ แต่การจ่ายเหล่านั้น
คงไม่เป็นรายจ่ายที่ผูกพันไปในภายข้างหน้าให้เกิดรายจ่ายต่อไปอีก
ประการที่สอง ได้มีคำถามว่า การรักษาค่าแห่งเงินตรานั้นเราจะทำ
อย่างไรที่ญี่ปุ่นทำอยู่ไม่ได้หรือ เพราะ การที่ญี่ปุ่นได้ ๓๐๐๐๐๐๐๐ นั้น
เป็นเหตุให้บ้านเมืองรุ่งเรืองขึ้น การค้าขายเจริญ ขายของก็ได้มาก
ถ้าหากว่าเราดูแลเงิน ๆ แต่อาจจะเป็นเช่นนั้นได้จริง แต่ต่างประเทศ
ญี่ปุ่นเป็นประเทศอุตสาหกรรม ไม่ใช่เป็นประเทศกสิกรรม แต่ญี่ปุ่น
ไม่จำเป็นจะต้องซื้อของจากต่างประเทศมาก ๆ อย่างประเทศเรา ประ
เทค์เรายังต้องการบำรุงอยู่ในเวลานี้ สันมุติว่าเราขายข้าวหนึ่งแคว้น
ได้ ดีสิบห้าบาท เราอาจจะซื้อรถยนต์ ได้ หนึ่งคัน ต่อ ข้าวร้อยแคว้น
เป็นต้น สันมุติว่าเราลดราคาเงินลงไป แทนที่เราจะซื้อ รถยนต์หนึ่ง

อันคือข่าวร้ายเกี่ยวกับอำนาจจะเป็นตั้ง พันเอกยงก็ได้ เพราะฉะนั้น การ
ลดราคาเงินลงนั้นมันลดทั้งได้และเสีย แล้วแต่สภาพการณ์แห่งประเทศ
นั้น ๆ รัฐบาลยังคงเห็นว่าสภาพการณ์ดังที่เป็นอยู่ในเวลานี้ไม่ควรจะ
เปลี่ยนแปลงราคาเงิน ประการที่ ๓ การปรับปรุงภาษีอากร อาจจะ
ทำตามรายงานของคณะกรรมการที่ได้ โดยรายงานคือ รัฐบาลหรือไม่
ข้าพเจ้าขอเรียนว่าตามรายงานของ กรรมการคณะนั้น เป็นรายงานบาง
ตอนไม่ใช่ทั่วไป การภาษีอากรนั้น ภาษีอากรอย่างหนึ่งย่อมจะกระทบ
กระทบกับ ภาษีอากรอย่างอื่น ๆ ได้ เราต้อง พิจารณาโดย ต้องแท้
รัฐบาลได้คิดและได้ทำการปรับปรุงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้แถลง
นโยบายว่าจะได้เสนอพระราชบัญญัติให้ตั้งกานนี้พิจารณาในเรื่องภาษี
อากรที่สำคัญในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ โปรดอย่าลืมว่า ประเทศเราจำเป็นจะ
ต้องมีเงินสำหรับบำรุงประเทศอยู่เสมอ ถ้าหากว่าเราด้อยอย่างเดียว
ไม่หาทางเพิ่มแล้ว เราจะบำรุงประเทศได้อย่างไร อีกประการหนึ่ง
ขอทราบว่าจะลดอากรค่านาและรัชชูปการลงได้บ้างหรือไม่ ในชั้นนี้
ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในการ ลดอากรค่านานี้ เป็นภาษีอากร ซึ่งเกี่ยวกับ
ที่ดิน สภาฯ ได้อนุมัติเงินสำหรับไปดอบส่วนวิธีการภาษีอากรที่ดินใน
งบประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้เอง และเจ้าหน้าที่ก็ได้ ไปแล้ว เมื่อได้
รับรายงานจากเจ้าหน้าที่แล้วเมื่อนั้นแหละ รัฐบาลจึงจะอยู่ในฐานะที่จะ
พิจารณาได้ว่า การลดภาษีอากร เกี่ยวกับค่านานี้ จะปฏิบัติอย่างไร
แต่ว่ารัฐบาลขอแถลงว่า ในการเกี่ยวกับภาษีอากรค่านานี้ ซึ่งเป็นภาษี
ที่ดินชนิดหนึ่งนั้น จะพยายามปรับให้ ได้ระดับทั่ว ๆ กัน ในด้านรัช-

ชูปการนั้นในขณะนี้เรายังไม่มีเงินพอที่จะมาทดแทนได้ เงินรัชชูปการ
ซึ่งได้รับชูปการเป็นจำนวนราว ๘ ล้าน บาท การที่เราจะลดหรือจะ
เด็กนั้นเป็นปัญหาใหญ่ มีประเทศที่ใกล้เคียง อยู่ในขณะนี้ ซึ่ง เขาคิด
เช่นเดียวกับเรา แต่เขาทำอย่างไร เขาต้องพิจารณาฐานะของประเทศ
ในความสามารถที่จะต้องเสียภาษีอากร เขาคิดว่าเขาจะทำได้
ภายใน ๕ ปี เมื่อเช่นนั้นแล้ว เราจะมาพดกันเพียง ๒-๓ นาทีให้เด็กนั้น
จะทำได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังพิจารณา
ปรึกษาหารือกันอยู่แล้ว

๑๘.๑๒ น.

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่าง-
ประเทศ: ได้มีมติมาซึ่งถามถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ นโยบายของ กระทรวง
การต่างประเทศ ข้าพเจ้าขอแถลงให้ทราบว่าในคำถามข้อต้นเกี่ยวกับ
กรรมสิทธิ์ที่ดินของคนต่างด้าว นั้น ตามสัญญาทางพระราชไมตรีฉบับ
ที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น ชาวต่างประเทศที่ใด มีสัญญาทางไมตรี
กับกรุงสยามโดยส่วนมากได้มีสิทธิที่จะถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเหมือนกับ
คนไทย นี่ข้าพเจ้ากล่าวโดยส่วนมาก แต่ตามที่ใดเจรจาสัญญาฉบับ
ใหม่เสร็จสิ้นไปแล้วนั้น สิทธิของชาว ต่างประเทศได้ถูก จำกัดลงไป
แต่ถ้ารายการละเอียดในเรื่องนี้เป็นอย่างไรนั้น ท่านคงจะได้ ทราบเมื่อ
ได้นำสัญญา ทางพระราชไมตรีที่ใด ตั้งนามไปแล้วนั้น มาขอ ความเห็น

ชอบจากสภาผู้แทนราษฎร รวมความว่าในเรื่อง กรรมาธิการที่กิน ๕
 รัฐบาลที่แต่เดิม ได้พยายาม ระมัดระวังเป็น หนักหนาในการเจรจา
 สัญญาทางพระราชไมตรี ส่วนในเรื่อง ความเข้าใจผิดของประเทศ
 โกลดเคียงนั้น ย่อมมีเป็นธรรมดา อยู่ในหมู่บุคคล ต่าง ๆ ... แต่ว่า ความ
 เข้าใจผิดนั้นก็ย่อมมีอยู่เหมือนกัน ดังท่านจะได้เห็นเมื่อเรื่อง ๗ ประ
 เทศหนึ่ง ได้ มีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นเกี่ยวกับประเทศสยาม แต่ว่าผู้
 คุมตำแหน่งหน้าที่ในทางราชการนั้นก็ได้ เข้าใจถูกต้อง ดังนั้นก็ย่อมเห็น
 แล้วว่าในทางราชการนั้น ความเข้าใจผิดของประเทศที่โกลดเคียงนั้น
 ได้มีขึ้น และ การที่ ได้ มีขึ้น นั้น ก็โดยอาศัย การปรับความ เข้าใจดี
 ค่อกัน และ การ รักษาทางมิตรไมตรี ได้ ให้ดี กับ ประเทศที่โกลดเคียง
 นโยบายดังกล่าวมาแล้ว รัฐบาลใหม่นี้ก็จะ ได้ ดำเนิน ต่อไป คือ การ
 ปรับความเข้าใจและรักษามิตรภาพไว้ ให้ดียิ่งขึ้น คำถามข้อ ๓ อัน
 เกี่ยวด้วยการติดต่อกันระหว่างประเทศที่ไม่มีสัญญานั้น มีสมาชิกต้องท่าน
 ได้ถามขึ้น สมาชิกผู้หนึ่ง มีความประสงค์ ที่จะทราบ ถึงว่า รัฐบาล
 สยามมีความตั้งใจที่จะทำสัญญาทางพระราชไมตรี กับประเทศที่ยังไม่มี
 สัญญาหรือไม่นั้น ขออนุญาตตอบว่ารัฐบาลได้พึงตั้งอยู่แต่เดิมเหมือนกัน
 ว่าประเทศใดที่มีผลประโยชน์แตกเปลี่ยนกันระหว่างสยามกับประเทศนั้น
 รัฐบาลก็จะได้ดำเนินการเจรจาทางพระราชไมตรีกับประเทศนั้น ส่วน
 สมาชิกอีกผู้หนึ่งได้ พูดยุติกันไป ในเรื่อง การหาตลาด กับ การ เจรจา

สัญญา ขอนั้นขอให้แยกกัน คือ การหาตลาดนั้นไม่ใช่จะสำเร็จด้วย
 การทำสัญญาทางพระราชไมตรีหรือการทำสัญญาการค้าขาย แต่ถ้า
 คือถึงแม้ประเทศที่มีสัญญากก็ตาม แต่ว่ามีสินค้าบางอย่างซึ่ง เรา ถูก
 จำกัดที่ไม่ให้นำเข้าไปขาย หรือว่า สินค้าของเราจะนำเข้าไปขายใน
 ประเทศนั้น เราก็จะต้องเสียภาษีอากรอย่างแรง ในเรื่องนี้จึงต้องให้
 เห็นได้แน่ชัดว่าปัญหาไม่ใช่อยู่ที่ว่า เราจะต้องทำสัญญาทางพระราช
 ไมตรีกับประเทศนั้น เราจึงจะขายของได้ มีตัวอย่างมากหลายที่สยาม
 เราได้ค้าขายในประเทศนั้นได้ แม้ไม่ได้มี สัญญาต่อกัน ความจริง
 รัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจเลยที่จะหาตลาด ความจริง รัฐบาลได้พยายาม
 หาอยู่ได้เสมอ แต่อาจมีความจำเป็น ที่เราจะต้อง ถูกจำกัด หรือถูกกั-
 แพงภาษีบ้าง อะไรบ้าง เราเองเราก็อยากที่จะขุ่นภาษี เพราะฉะนั้น
 เขาเองเขาก็ต้องการที่จะขุ่นภาษีบ้าง เราจะเอาเปรียบว่า “ อ๊ะ ประ-
 เทศของแกอย่าขุ่นภาษี ” เสรีภาพในการที่จะเก็บภาษีอากรหรือภาษี
 ศุภภาษกรก็ย่อมจะมีเช่นเดียวกัน ฉะนั้นการเจรจาสัญญาทางพระราช
 ไมตรีย่อมจะเป็นไปไม่ได้ รวมความว่าส่วนที่เกี่ยวกับข้าพเจ้าก็มาถึง
 ได้แลงมาแล้ว

๑๘.๑๗ น.

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษิ-
 ภาร: ในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่หลักเศรษฐกิจ ฉะเพาะกระทรวงเกษตรฯ ได้

มีท่านสมาชิกมีความขี้ใจหายคนและได้ตามเป็นข้อๆ ไป จะขอรวม
 ความสำคัญข้อบโคตงัน คือในเรื่องฐานะของคนที่ หรือในสิ่งที่จะต้อง
 มีวางและตั้งเสริมก็ดี แท้จริง ความคิดเห็นของท่านสมาชิกทั้งหลายที่
 ได้อภิปรายหรือแสดงมานั้นพอจะรวมความได้ว่าตรงกันเหมือนกันกับ
 แต่ว่าการที่เราแถลงนโยบายนี้ เราแถลงเป็นหลักใหญ่กว้างๆ ส่วน
 รายละเอียดตลอดจนกระทั่งโครงการหรือแผนการ เราย่อมจะต้อง
 กระทำไปให้เหมาะกับกำลังคนกำลังเงิน ซึ่งจะต้องพิเคราะห์กันใ
 ภายหลัง ไม่สามารถจะมารบร้อมกันในที่นี้โดยละเอียดได้ ในหัวข้อ
 ต่างๆที่ได้ตามมาแล้ว คือการสหกรณ์เป็นต้น ที่ได้จัดไว้แล้ว คือที่
 หมายอยู่ในเวลานี้ก็คือสหกรณ์เครดิต ที่รัฐบาลแสดงต่อไปคือสหกรณ์
 รูปอื่น คือสหกรณ์เช่าซื้อเป็นต้น และต่อไปเราก็จะมีสหกรณ์ใน
 ทางการค้า ซึ่งเห็นว่าเป็นการสำคัญ เพราะทุกคนคงจะรู้สึกที่เราไม่
 ขำขันขำนาญในทางการค้า เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นความสำคัญอัน
 จึงได้ส่งเสริม และถ้าสามารถจะทำได้ก็จะได้พยายามนำราษฎรในเรื่อง
 สหกรณ์ ทักดำเนิน พุดถึงสหกรณ์การค้าเช่นในเรื่องการค้าข้าวเป็นต้น
 ซึ่งจะได้ร่วมมือกับทางเศรษฐกิจดำเนินการต่อไป ส่วนเครดิตสถาน
 สำหรับสหกรณ์นั้น ในเรื่องนี้ ท่านสมาชิกทั้งหลาย คงจะได้เข้าใจกัน
 แล้วว่าการสหกรณ์นั้นเราตั้งงบประมาณกันเป็นปีๆ เมื่อเราเรียกเงิน
 จากสมาชิกสหกรณ์ทั้งหลายแล้ว เราก็นำไปสร้างกิจการ เป็นปีๆ ไป
 ทุกๆ ปี แต่เมื่อมีการตั้งสหกรณ์เครดิตสถานแล้ว เรามีทุนที่รวบรวม

จากสหกรณ์ทั้งหลายนั้น สำหรับที่เหลืดยกจะโคหมื่นเวียนต่อไป อีก
 ด่วนหนึ่งเราอาจจะได้จากแมงกัหรือดำธารณะโคทุกโคโคเอามารวมกัน
 เขาคือแปดว่าเป็นการขยายสหกรณ์นี้ ให้อ่างขวางขึ้น เป็นความตง
 โจรของรัฐบาดนี้ และจะได้ รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเร็ว ต่อขึ้นไปก็ใน
 เรื่องการเพาะปลูก ในการเพาะปลูก รัฐบาลก็ได้ พยายามทำอยู่แต่
 เป็นลำดับมา ฉะเพาะที่เห็นว่าเป็นผลดี ในเขตอันกมพชหลายอย่าง
 แนะนำและส่งเสริมตลอดจนกระทั่งแจกพันธุ์ ไร่ เป็นต้นว่าฝ้าย ยาสูบ
 ข้าว ถั่วเหลือง เป็นต้น ส่วนพืชอื่น ๆ เป็นต้นว่าผลไม้ ต่าง ๆ ก็ได้
 พยายามทดลองอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นจึงได้ มีการตั้งสถานีชนบทของ
 และก็ได้ทดลองได้ว่าจะได้ขยายไปตามลำดับซึ่งแล้วแต่โอกาสว่างเมื่อไร
 และจะมีที่ใด เพราะเกี่ยวกับพืชผลและที่ดินด้วย เพราะฉะนั้นจึงจะ
 ต้องซักข่าอยู่ สักหน่อย ในเรื่องที่จะทราบ ผลว่า จะปลูก อะไร ซึ่งจะ
 เหมาะกับที่นั้นอย่างไรนั้น ไม่ใช่คิดกันได้เรื่องนัก แต่อย่างไรก็ดี เรา
 ก็ได้พยายามเร่งรีบอยู่เสมอเท่าที่คิดได้ว่าจะได้ รับผิดชอบ ออกไปก็คือ
 นอกจากสถานีทดลองแล้วก็มีไปทางจังหวัดบุรี ในเรื่องผลไม้ นอกจากนั้น
 ก็จะได้ตั้งสถานีทดลองขึ้นในเรื่องยาง ซึ่งยังไม่ทำกัน ซึ่งรัฐบาลเห็น
 ความจำเป็นว่าจะต้องรีบทำขึ้น ที่นี้เรื่องการทำไม้ การทำไม้ ก็จะได้
 ทำความโครงการนี้ซึ่งรัฐบาลก็ได้กำหนดโครงการนี้ไว้ ที่หนึ่งแล้ว
 เป็นต้นว่าจะจัดการคุ้มครองของบ้องกันรักษาป่าไม้ ให้อยู่ยืนต่อไป ประ
 การที่สองจะส่งเสริมและสร้างป่าไม้ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประการที่สาม

ก็อาจจะควบคุมการทำไม้และการ砍คว่ำ หาสงในป่าที่เป็นประโยชน์
 มาเป็นสินค้าต่อไป สำหรับในระยะต่อไป รัฐบาลนี้ ก็จะได้เพิ่มกำลัง
 วนสำหรับ ที่จะไปทำการตามโครงการนี้ ให้มีสัมรรถภาพยิ่งขึ้น
 นอกจากนั้นในเรื่องการทำป่า คือแปดว่า รัฐบาลตัวเองจะได้ทำให้มาก
 ขึ้นกว่าที่เดิมาแล้ว แต่ทั้งนี้ การทำป่าไม้ ซึ่ง มีเกี่ยวข้องกับ สัญญา
 บริษัทต่างประเทศ เมื่อหมดสัญญาแล้ว ก็จะได้ ทำกันเอง ต่อไป ใน
 เรื่องแรกที่ถามว่าจะทำกันอย่างไร ในการบำรุงส่งเสริมหรือหัดคนไทย
 ให้มีความชำนาญชำนาญในเรื่องนี้ เมื่อครั้งคณะรัฐบาลเก่า ข้าพเจ้าก็
 จำหน้าที่อยู่ ก็คงจะได้ทราบกันอยู่บ้าง* สำหรับ ท่านที่เป็นสมาชิก
 กลุ่มนี้ คือเราได้ คิดว่าเราจะได้สร้าง โรงเรียนเพื่ออบรมคนให้มีความ
 รู้ ชนิดออกจนเจ้าพนักงาน ที่จะควบคุมในทางนี้ นอกจากนั้น ก็จะ
 ได้ ขยาย อภิการงานให้เป็น บัณฑิต คิดได้ว่าจะ ให้ มี ถึงกับ เป็น
 บริษัท สาธารณะ ในการนี้ แต่ใน เรื่องนี้ เป็น การใหญ่ เราจะต้อง
 เตรียมการ เป็นต้นว่า ส่งคนไปศึกษาในทาง ความรู้ ความ ชำนาญ
 เรื่องนี้ก็ได้ กำหนดแผนการณ์ ไว้แล้ว หวังว่าจะได้ เริ่มในเรื่อง ๆ นี้
 ถ้าหากว่าสำเร็จตามความคิดแล้ว เชื่อว่าความมุ่งหมายในการที่จะ
 ให้ เรื่องนี้ เป็น บัณฑิต และให้ คนไทยมีความรู้ ในเรื่อง นี้ คงจะ
 สำเร็จได้ เป็นแน่ ในเรื่อง การชลประทาน รัฐบาลก็ได้ มีโครงการนี้
 จะดำเนินการตามลำดับจากความสำเร็จ แต่อย่างไรก็คิดเป็นข้อที่ รัฐบาล
 จำเป็น จะต้อง พิจารณา โดยรอบคอบ เพราะ เหตุว่าในเรื่อง การ

ขดประทานนั้นถ้าเราจะบำรุงโดยทั่วๆ ไปทุกท้องถิ่นเป็นการดีมาแต่เมื่อ
 กันแล้ว ประโยชน์ที่ได้ไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นโดยที่ฐานะของเรา
 มีกำลังคน กำลังเงินโดยจำกัด เราจำเป็นจะต้องเลือกช่วยเหลือ
 ในท้องถิ่นที่จำเป็น และเมื่อบำรุงแล้วจะได้ประโยชน์มากกว่า เราที่
 ทั่วไปตามลำดับ แต่ถึงกระนั้นก็ที่เราไม่ได้ ทั้งท้องถิ่นที่คนสารซึ่ง
 น่าจะช่วยเหลือเช่นในภาคอีสานเป็นต้น เราก็ได้วางโครงการต่างๆ
 ไว้ เช่นในคราวนี้ข้าพเจ้าก็ได้ตรวจดูแล้ว และได้วางโครงการช่วยเหลือ
 ให้แล้ว แต่ทางภาคอีสานนั้น เราจะทำโครงการให้เหมือน
 อย่างทางภาคกลางนั้นไม่ได้ เพราะที่บางแห่งจะทำให้เป็นการทอน
 นกต่างกัน เพราะฉะนั้น ย่อมจะต้องทำไป ตามสภาพ แห่งท้องถิ่น
 ส่วนภาคใต้ก็ได้มีสัมมาชิกทางภาคใต้ตามเหมือนกัน นี้ก็ได้พิจารณา
 แล้วว่า ทางภาคใต้ย่อมอุดมมากกว่าทางภาคอื่น เพราะว่ามีฝน
 มาก ถึงกระนั้นก็ตามในสิ่งที่สมควรจะช่วยเหลืออย่างไรแล้ว เราได้
 มีเงินจำนวนหนึ่งสำหรับจะช่วยเหลือเพราะที่จำเป็นนั้น รวมความ
 ทั่วๆ ในทางขดประทานนั้นเราได้ พิจารณาโดยรอบคอบ แต่ในส่วนใหญ่
 นี้ เราจะต้องพิจารณาตามความจำเป็นและตามลำดับ เมื่อรวมความ
 ทั้งหมดนี้แล้ว ข้อสำคัญนั้นย่อมอาศัยในเรื่องกำลังเงินซึ่งทุก ๆ คน
 มีความเข้าใจกัน ก็แต่ที่ว่าประเทศสยาม ย่อมอาศัยในทาง กติกรรม น
 ขั้วพเจ้าก็ได้พยายามในเรื่องนี้ที่จะให้เข้าใจและได้เห็นเด่นชัดที่โดยที่จะ
 ดำเนินการในเรื่องนี้ให้เหมาะตามความต้องการ แต่ด้วยกำลังเงินนั้น
 จะทำได้เพียงไรเป็นข้อที่รับรองกันยาก

๑๘.๒๖ น.

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ธรรมการ : มีมติว่าหากท่านได้ชักถามรัฐบาลเกี่ยวกับหน้าที่ของ
 กระทรวงธรรมการ มีความหมายหรือความหมายของ ข้าพเจ้าใครจะขอ
 แสดงเฉพาะในการศึกษาเป็นสำคัญ ตามที่ท่านถามว่าใครถามนั้นคงมี
 มติว่าชักถามว่าที่ว่าจะตั้งมัธยมบริบูรณ์ ชั้นทุก ๆ จังหวัดนั้นจะตั้งในปี
 ไດ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในการที่จะจัดตั้งในปีใดนั้น ย่อมว่าในขณะ
 จังหวัดนั้นๆ มีโรงเรียนประจำจังหวัดแล้วถึงชั้นมัธยมใด เช่นมีมัธยม
 ๓ ปีต่อไป ข้าพเจ้าก็เห็นว่าจะต้องเปิดมัธยม ๔ และต่อไปก็ต้องเปิด
 มัธยม ๕ ขึ้นตามลำดับจนถึงมัธยมบริบูรณ์ แต่เท่าที่ปรากฏในเวลานี้
 ความจังหวัดต่าง ๆ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า คงจะสำเร็จในเวลาอันรวดเร็ว
 ซึ่งคงจะเป็น ๒ ชั้นหรือ ๓ ชั้นเป็นอย่างมาก ๒ ชั้นก็เกินเวลาอีกราว ๒
 ปี สำหรับการศึกษาระดับชั้นผู้ใหญ่ นั้นตามว่าจะจัดการอย่างไร เรื่องนี้
 กระทรวงธรรมการพยายามคิดต่อกับ กระทรวงกลาโหมและกระทรวง
 มหาดไทยที่จะให้ทหารซึ่งเข้ามารับราชการทหารที่อ่านไม่ออกเขียนไม่
 ไถ่นั้นได้รับการศึกษาในแผนกนี้ และพวกที่มั่งคั่งต้องโทษจำขังนั้น ให้
 ได้รับการศึกษาให้อ่านออกเขียนได้ กระทรวงกลาโหมได้กระทำเช่น
 นั้นมาเป็นเวลาช้านาน และตอนหลัง ๆ นี้ก็ได้เร่งให้ตามความต้องการ
 ของกระทรวงธรรมการ ส่วนกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เข้าใจว่าจะได้
 พยายามเร่งให้ แต่นั่นไม่ใช่จุดสำคัญในการที่รัฐบาลได้แถลงนโยบาย
 ในที่นี้ รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะจัดการศึกษาชั้นผู้ใหญ่ให้

ใหญ่ยิ่งทีเดียว คือหมายความว่า จะต้อง บังคับผู้ ใหญ่นั้นให้มาเข้า
 โรงเรียน ในการนี้รัฐบาลจำเป็นต้องหาวิธีบังคับผู้ ใหญ่นั้นให้
 โรงเรียน การที่จะบังคับด้วยวิธีใดนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า จะต้องทำด้วย
 พระราชบัญญัติ ถ้าเราไม่ได้พระราชบัญญัติบังคับให้มาแล้ว เราจะ
 หวังให้กิจการเป็นไปตามความมุ่งหมายนั้นไม่ได้ และข้าพเจ้าหวังว่า
 ต่อมาซึ่งทั้งหลายคงจะสนับสนุนให้กิจการเป็นไปด้วยดี ในทางอาชีพจะ
 ศึกษาท่านตามว่าจะจัดการอย่างไร เรายังเราก็ได้ทำอยู่แล้ว แต่
 หากว่าอาชีพนั้นเราได้จัดเป็นหอชม ๆ กระจ่างกระจ่าง แต่ใน
 ครั้งนี้เราจะจัดให้เป็นหอชม มีเครื่องมืดยุติธรรมตามโครงการของ
 ภูมิदानานันท์ ๆ และจะได้เริ่มในเดือน พ.ศ. ๒๕๒๕ นี้เป็นความจริง
 จัง ท่านถามอีกว่าจะปลูกฝังหลักธรรมและวัฒนธรรมให้บังเกิดแก่
 เด็กกันอย่างไร กระทรวงธรรมการและรัฐบาลมีความเห็นเป็นเอก
 ฉันทน์ว่าสาระสำคัญที่จะปลูกฝังในสิ่งเหล่านั้น อยู่ที่มารดาของเด็ก
 ฉะนั้นจึงวางหลักผู้ให้ตรงกับความต้องการในโรงเรียนหญิง มีการ
 เรือนเป็นต้น และในการนี้เข่นนอกจากจะให้ ผลผลิตหรือพวกที่ผลิต
 ครูได้รับการอบรมไปแล้ว ก็จะต้องเพิ่มหลักสูตร อันนี้เข้าไปใน
 โรงเรียนสตรีต่าง ๆ ให้มากขึ้นกว่าที่ นอกจากนั้นก็ควรตั้ง
 กิ่งศูนย์การเด็ก คือโรงเรียนอนุบาล แต่ที่แบบกิ่งศูนย์การเด็กเพื่อท
 ดองว่าจะอบรมเด็กกันอย่างไร เพื่อให้ครูสตรี คือโรงเรียนฝึกหัดครู
 คี หรือ โรงเรียนหญิงก็ได้วิธีจัดการอบรมเด็ก นอกจากที่เราจะทา

ในทางฝึกหัดครู แลก็ต้อง เขาหลักสูตรนั้น ไป ได้เข้าในโรงเรียน
 ศกที่ทั่วประเทศให้เป็นกรวยใหญ่หลวง ให้เป็นการมากขึ้น แลก็จะ
 ปฏิบัติการได้เพียงโคนั้นในการนี้จะต้องอาศัยศรัทธาด้วย ซึ่งเข้าใจว่าจะ
 ต้องกินเวลาดานานอยู่สักหน่อย แต่ว่าในขณะนี้จะได้เริ่มขึ้นไปเป็น
 ระยะ ๆ เท่าที่สามารถจะหาครูผู้สอนแต่ละรอบมาได้ โดยลำดับ ส่วน
 สำหรับยอดชนทั่ว ๆ ไปนั้นในโรงเรียน ที่จำเป็นจะต้อง ทำระเบียบให้
 กระตือรือร้น นอกจากนั้นชาวพม่าก็น่าจะจำเป็นจะต้องมีพระราช
 บัญญัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบังคับกันบ้าง ในปัญหาเรื่องครูประชา
 มาด ที่จริงรัฐบาลเห็นใจอยู่ด้วยกันทุกคน แต่ว่าครูประชาขาดรอง
 เมาในขณะนี้มีจำนวนมาก และที่เดี๋ยวนี้มีเงินน้อย ไม่สามารถที่
 จะทำให้ ได้รับเงินเดือนสูงได้ และวิทยฐานะของเขาก็ต่ำด้วยไป
 มีครูประชาขาดจำนวนมาก ซึ่งต่ำเรี่ย เพียงประถมดี และพวกนี้ใน
 การต่อไปจะได้มีการบำรุงวิทยฐานะให้ดีขึ้น ก็อาจจะมีฐานะเรียบ
 เงินเดือนสูงขึ้น แต่รัฐบาลเองก็ไม่ได้วางใจที่จะปล่อยให้ประเดประเดเลยหาก
 ได้ เติมที่มีครูประชาขาดได้เงินเดือนบาทหนึ่ง สองบาท สามบาท
 เป็นจำนวนไม่น้อย และในรัฐบาลรุ่นที่แล้วก็ได้พยายามปรับปรุงขึ้น
 จนกระทั่งอย่างต่ำที่สุดได้แปดบาท และยังมีระเบียบเงินรางวัลให้แก่ครู
 ประชาขาดอีกด้วย นั่นนับว่าเป็นการส่งเสริมอยู่เป็นอันมาก และใน
 พ.ศ. หน้า ในเรื่องฐานะเงินเดือนของครูประชาขาดก็จะต้องดีขึ้นอีก

เรียบเป็นชั้น ๆ จนในที่สุดข้าพเจ้าเห็นว่าข้าฯ จะดีขึ้น แต่ทว่าข้าฯ ให้เต็ม
 ก้นถุงจะดำมาก ในทางเผยแพร่วิทยากรให้แก่ครูประชาบาล
 จะคิดทำอะไร มีท่านสมาชิกถาม ในขณะที่เราทำอยู่ สองทาง
 ก็คือในทางวิทยากรย์ ได้ปรับปรุงวิทยากรย่นักชั้นให้เหมาะสม เพื่อ
 ให้ครูประชาบาลได้มีโอกาส ศึกษาและได้ มีการอบรมรชนตามจังหวัด
 ต่าง ๆ ฉะนั้นครูประชาบาล ให้มีวิทยฐานะดีขึ้น นอกจากนั้น
 ก็เปิดโอกาสให้ ได้เข้ามาสอบ ในเรื่องการบำรุงการพระศาสนา มี
 ท่านสมาชิกถามว่า รัฐบาลได้บำรุงการพระศาสนา อย่างไร หรือไม่นั้น
 ท่านจะเห็นได้ ในงบประมาณว่า รัฐบาลได้บำรุงหรือไม่ ที่ท่านประสงค์
 จะถามนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า เกี่ยวกับเงินบำรุงวัด ซึ่งได้ถูกตัดไปในพ.ศ.
 ๒๔๕๕ เงินบำรุงวัดนั้นเป็นการไม่ได้มาเสมอ และตั้งผิดทางเท่านั้นเอง
 คือว่าผิดจำนวนคงต้องถามหมิ่น แต่มีต้องตามวัดเท่านั้นเองที่ควร
 การบำรุง เพราะฉะนั้นงบประมาณจึงจำเป็นต้องถูกตัดไป แต่ใน
 เรื่องนี้รัฐบาลก็ทำได้ นั่งนอนใจไม่ ขณะนี้ก็พยายามติดต่อโรงเรียน
 เขาเงินนั้นคนมาเพื่อบำรุงวัดต่อไปแต่เป็นวิธีอื่น ไม่ใช่ในงบประมาณ
 ของกระทรวงธรรมการ

๑๘.๓๖ น.

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องหลักความสงบภายในซึ่งเป็นหน้าที่ส่วนใหญ่
 ของกระทรวงมหาดไทยนั้นจะได้ รวบรวมตอบ ตามลำดับที่ได้แสดงไว้

เหตุอัน * รัฐบาล* หวังใจว่าเมื่อได้ * ดำเนินการ * ด้วยประการ ใน หลักการ
 ใหญ่ ๆ เช่น * น.แฉ้ว * ดมรรตภาพในการเทศบาต * กัระคัยงัน * ในหน้าที่
 ของราชทัณฑ์ * มีท่านสมาชิกรัฐบาลว่ารัฐบาลมีนโยบายในการที่จะ * ทำให้
 เรือนจำหาเลี้ยงตัวเองได้หรือไม่ * เท่าที่ได้อ่านข่าวได้ก็คงไม่ปรากฏ
 ว่าได้ * มีประเทศใดที่จะทำให้เรือนจำแสวงหาอาชีพได้จนถึงกับเลี้ยงตัว
 ได้ * แต่ถึงกระนั้นก็ยังอยู่ในความพยายามของรัฐบาลที่ * แฉ้วมา * และใน
 รัฐบาล* จะดำเนินการต่อไป * สถิตที่จะชี้ให้เห็นคือว่า * เรามีนักโทษ
 ตามหมื่นคน * รายจ่ายประมาณ ๕๐ บาท * ต่อนักโทษ * คนหนึ่ง * และต่อปี
 ในหนึ่งจะเสียเงินประมาณหนึ่งล้านสองแสนบาท * รายได้จากอาชีพ
 ของนักโทษเท่าที่ขยับขยายและเพิ่มขึ้นโดย * ลำดับมา * ในเวลานี้เราได้
 ประมาณปีละหนึ่งแสนบาท * ก็รวมความที่เราได้ทุนรายจ่ายในปีหนึ่ง
 ต่อหนึ่งเดือน * หรือว่าหนึ่งต่อสิบสองครั้ง * โดยมีต้นทุนส่วนที่ * ได้เสียไป
 โดยไม่มีการตอบแทน * เป็นต้นว่าในเรื่องการจรักรักษาสถาน * ทัรราชการ
 ในเรื่องการทำงานโยธาของจังหวัดและ * ด้ร้างหรืออะไรอื่น ๆ มาค่า
 นอนด้วย * แต่อย่างไรก็ดี * ก็ได้ขยู่ในความพยายามที่จะขยับขยายต่อ
 ไปก็จะให้การอาชีพได้เกิดผลประโยชน์และเป็นการ * ชดเชยรายจ่ายของ
 รัฐบาลยิ่งขึ้น * ในเรื่อง การควบคุมมิให้นักโทษหลบหนีหาย * ก็อยู่ใน
 ความเอาใจใส่ของรัฐบาลนี้ * เพราะเหตุว่าในการที่ * นักโทษหลบหนี
 หายย่อมเป็นเหตุหนึ่งทีเพิ่มโจรผู้ร้ายยิ่งขึ้น * ในนโยบายที่ได้ * แฉ้วออกมา
 นี้ก็มีในการที่จะพยายามกระทำให้นักโทษหลบหนี * ดกน้อยลง * ก็คือใน

ทางปราบปรามจากจังหวัดและอำเภอโดยสิ้นเชิง เมื่อเป็นเช่นนั้นแต่
 ย่อมให้ โอกาสสำหรับเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปกครองในการที่จะหมกเหม็นใน
 เรื่องบำรุงท้องถิ่น ในเรื่องอบรมศีลธรรมของพลเมือง ในเรื่องที่จะ
 ชำนาญความสะอาด ความปกติสุขของราษฎร ตลอดจนในเรื่องการ
 ส่งเสริมการอาชีพและสวัสดิภาพให้ ได้ ผลจริงจัง ยิ่งขึ้น ในเรื่องการ
 บำรุงฐานะของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองนั้นอยู่ใน ความดำริ ของรัฐ-
 ชาติที่จะได้จัดทำ ซึ่งได้จัดทำมาแล้วตั้งแต่รัฐชาติยุคก่อน และจะได้
 จัดทำต่อไปเป็นขั้น ๆ มีตมาชิกบางท่าน ถามว่าสิ้นและสุดว่า เป็นคน
 เหตุในเรื่องการ โจรผู้ร้ายนั้น ในเรื่องนั้นได้ อยู่ในความ ดำริ อยู่แล้ว
 คือได้ปรากฏตามรายงานคณะกรรมการพิจารณาปราบปรามโจรผู้ร้าย
 และจะได้ดำเนินการกับกระทรวงการคลังต่อไป ในเรื่อง การเทศบาต
 นั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าสมาชิกที่ถามในที่นี้ คงยังไม่พอใจว่าการเทศบาต
 ของเราได้ดำเนินการไปบริบูรณ์หรือว่า มีสัมรรตภาพ อันดี อย่างน่า พอใจ
 รัฐบาตนั้นก็ระดังอยู่ว่า ความจริงก็เป็นเช่นนั้น แต่ทว่ามีเหตุผลบาง
 ประการซึ่งควรจะให้อภัยสำหรับในครั้งก่อน เป็นต้นในเรื่องการเทศ-
 บาตเป็นของใหม่ ในเรื่องการขุดขุดกิจการเงินและอื่น ๆ รัฐบาต
 นี้ใจจะส่งเสริมการเทศบาตให้ สัมบูรณ์ ยิ่งขึ้น ใน ประการสำคัญ
 คือในการปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบให้ ประสาน กับ สภาพการณ์
 ปกครองส่วนภูมิภาค ในการที่จะขยายการเทศบาตต่อไป และในการ
 ที่จะช่วยเหลือเทศบาตในการสาธารณูปโภค ในการสาธารณูปการต่าง ๆ

เหล่านี้ รัฐบาลหวังใจว่าเมื่อได้ดำเนินการ ด้วยประการ ใน หลักการ
 ใหญ่ ๆ เช่นนี้แล้ว สมรรถภาพในการเทศบาล ก็จะยิ่งขึ้น ในหน้าที่
 ของราชบัณฑิตมีท่านสมาชิกถามว่ารัฐบาลมีนโยบายในการที่จะทำให้
 เรือนจำหาเลี้ยงตัวเองได้หรือไม่นี้ เท่าที่ได้อ่านว่าได้ตั้งไม่ปรากฏ
 ว่าได้ มีประเทศใดที่จะทำให้อาคารแห่งหาอาชีพได้จนถึงกับเลี้ยงตัว
 ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังอยู่ในความพยายามของรัฐบาลที่แต่มาแต่ใน
 รัฐบาลนี้จะดำเนินการต่อไป สถิติที่จะชี้ให้เห็นคือว่า เรามีนักโทษ
 สามหมื่นคน รายจ่ายประมาณ ๕๐ บาท ต่อนักโทษ คนหนึ่ง และต่อปี
 ในหนึ่งจะเสียเงินประมาณหนึ่งล้านสองแสนบาท รายได้จากอาชีพ
 ของนักโทษเท่าที่ขยายและเพิ่มขึ้นโดยลำดับมา ในเวลานี้เราได้
 ประมาณปีละหนึ่งแสนบาท ก็รวมความที่เราได้ทุนรายจ่ายในปีหนึ่ง
 คือหนึ่งแสน หรือว่าหนึ่งคือสี่ต้องตั้งนี้ โดยมีเงินส่วนที่ได้เสียไป
 โดยไม่มีการตอบแทน เป็นต้นว่าในเรื่องการศึกษาศถานที่ราชการ
 ในเรื่องการทำงานโยธาของจังหวัดและ ตรางหรืออะไรอื่น ๆ มาค่า
 นอนด้วย แต่อย่างไรก็ดี ก็ได้อยู่ในความพยายามที่จะขยายต่อไป
 ไปที่จะให้การอาชีพให้เกิดผลประโยชน์และเป็นการชดเชยรายจ่ายของ
 รัฐบาลยิ่งขึ้น ในเรื่อง การควบคุมมิให้นักโทษหลบหนีหายนั้น ก็อยู่ใน
 ความเอาใจใส่ของรัฐบาลนี้ เพราะเหตุว่าในการที่ นักโทษหลบหนี
 หายย่อมเป็นเหตุหนึ่งที่จะเพิ่มโจรผู้ร้ายยิ่งขึ้น ในนโยบายที่ได้เสนอมานี้
 นี้ก็มีในการที่จะพยายามจะทำให้ นักโทษหลบหนี ลดน้อยลง ก็คือใน

เรื่องเกี่ยวกับสมรรถภาพของเจ้าพนักงานเรือนจำประเภทหนึ่ง ซึ่งจะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น ทั้งคุณภาพและปริมาณ เกี่ยวกับความไม่แข็งแรงแห่งเรือนจำ ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไปในเรื่องการงบประมาณ การจร นอกจากนี้ก็ในเรื่อง การยึดเย็บ ของนักโทษ ซึ่งจำนวนผู้คุมไม่พอ รัฐบาลก่อน ได้ดำเนินการ แยกประเภท เรือนจำ มาแล้ว รัฐบาลนี้ จะได้ ดำเนิน การ แยก ประเภท เรือนจำ ให้ เป็น การ เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นต้นว่า จะมี เรือนจำ อุดมโรค เรือนจำ สำหรับหญิง และ เรือนจำ สำหรับ นักโทษ ที่ โหดร้าย และ เรือนจำ สำหรับเด็ก ที่ ทำผิด เล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้เป็นต้น ในเรื่อง การบ่งชี้กัน ฮาซัพของนักโทษมิให้มีการ รัดโทษนั้น ในเรื่องนี้ก็เกี่ยวข้องด้วย ในเรื่องสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้นจนประเภทหนึ่ง ในเรื่อง ระเบียบ ซึ่งได้ มี อยู่ แล้ว และควรจะ ได้ ปรับปรุงให้ ดี ขึ้น อีกประเภทหนึ่ง และ ใน เรื่อง การตรวจตรา ที่จะกระทำให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น หวังใจว่าเมื่อได้ ดำเนินการตามนั้นแล้วก็จะทำให้การ รัดโทษลดน้อยลง ส่วนในเรื่องการ สาธารณสุขนั้น ได้ มี สมาชิกบางท่าน สอบถามในเรื่อง สถานพยาบาล กักตุน นางสังเคราะห์ กักตุน ผู้ช่วย แพทย์ กักตุน จะ ทำ ที่ ไหน เมื่อ ไร นั้น พอที่จะ ชี้แจง ได้ ว่า ใน จำนวนที่ แน่นหนา นั้น ยาก ที่จะ ประมาณ ลงไป ได้ รัฐบาล ก่อน ได้ แสดง ไว้ ใน เรื่องนี้ ท่านเอง เดียวกัน ซึ่ง ในที่สุด ได้ ตั้ง โรงพยาบาลชนประมาณ ๓๐ แห่ง สุขศาลา และ เรือนคนไขษหนึ่ง ประมาณ ๓๐ และ สุขศาลา ชั้นสอง ประมาณ ๓๕ แห่ง รัฐบาลนี้

ก็คิดว่าจะดำเนินการต่อไปในเรื่องสุขภาพและโรงพยาบาลภาคเป็นต้น
 ว่าจะได้จัดขึ้นในบางจังหวัด เช่น จังหวัดตาก จังหวัดจันทบุรี
 ราชบุรี หรือมหาสารคาม และนครราชสีมาเหล่านี้เป็นต้น และสุขภาพ
 ก็จะได้ดำเนินการต่อไป ในเรื่องผู้ช่วยแพทย์ รัฐบาลชุกก่อนได้
 พยายามที่จะให้ตั้งโครงการชนบทก่อนที่จะตั้งอายุ คือหมายความว่า
 ว่าใครมีผู้ช่วยแพทย์ ตรีชยคน สำหรับที่จะแจกจ่ายไปยังอำเภอต่าง ๆ
 ทุกอำเภอ ๆ ละหนึ่งคน เว้นแต่อำเภอชนใน เวลานั้นได้มีผู้ช่วยแพทย์
 ออกไปแล้วประมาณสองร้อยคน และกำลังอยู่ในระหว่างทำการอบรม
 รมอีก ๓๓๐ คน ซึ่งจะออกในปีนี้ และในปีหน้าเมื่อได้อบรมอีก ๘๐ คน
 แล้วก็เป็นอันครบ แต่ในนโยบายต่อไปนี้ได้ตั้งโครงการไกลออกไป คือ
 จะได้อบรมผู้ช่วยแพทย์ เพื่อส่งไป ประจำตาม ตำบล ซึ่งห่างไกลจาก
 สถานพยาบาล ในเรื่องนางตั้งเควระห์ ตามสถิติเท่าที่ปรากฏพันคนจะ
 มีตายในการคลอดประมาณ ๕ คน เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะ
 นิ่งนอนใจไม่ได้ จะต้องดำเนินการตั้งในเรื่องผู้ช่วยแพทย์ คือว่าจะ
 ต้องเปิดการอบรมชน แล้วก็จะไปประจำตามจังหวัดต่าง ๆ และ
 นอกจากนั้นจะได้สำหรับแจกจ่ายให้แก่บรรดาเทศบาลต่าง ๆ ในเรื่อง
 การทางท่านสมาชิกคงจะเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้ได้แถลงโดยย่อว่าจะได้เร่ง
 รัดในเรื่องการตั้งวางทางตามโครงการนี้ ส่วนโครงการนี้สร้างทางนั้น
 เป็นอย่างไร ได้แจกให้แก่ท่านสมาชิกที่เข้าใหม่ทั้งสองประเภทแล้ว
 ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งสภาฯ ชุกก่อนได้พิจารณาอนุมัติแล้ว ในเวลานี้เรา
 ได้มีพระราชบัญญัติสร้างทางซึ่งเริ่มแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๗ และจะได้ ไซ้คือ

ไปจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๑๓ และจะได้ ดำเนินการเช่นเดียวกันต่อไปเป็น
 กัน ๆ เราจะต้องดำเนินการในเรื่องการรื้อรางถนนให้เสร็จประมาณ
 ระยะทางสามพันกว่ากิโลเมตรภายใน ๕ ปี ซึ่งในเวลานี้รายละเอียด
 ข้างเจ้าขอประทานที่จะไม่ชัดเจนในขั้น แต่ที่จะได้ปรับปรุงในเรื่อง
 ด้รางทางให้ดียิ่งจนกว่าที่ได้ทำมาแล้วในเรื่องการรื้อรางทาง ถ้าท่าน
 สมาชิกได้สังเกตเห็นว่าเราได้ดำเนินการโดยลำดับ เราได้มุ่งบ-
 ปรมาณสำหรับรื้อรางทางตั้งแต่สามด้านบาท ชัยมาเป็นห้าด้านเจ็ด
 ด้าน และจะได้ก้าวข้ามในปีต่อไป คือว่าสมรรถภาพเพิ่มขึ้น ถึง
 กระทบถึงตาม โดยเหตุที่เป็นความต้องการในวงรัฐบาลและประชาชน
 กระทรวงมหาดไทยก็มีนโยบายที่เร่งรัดการรื้อรางทางให้ดียิ่งขึ้น เป็น
 ันว่าในเรื่องเงินทุนสำรอง ซึ่งเราได้กระทำมาแล้วในเรื่องการเพิ่ม
 งบประมาณโดยลำดับดังได้ ช้แจงมาแล้ว ในวิธีการต่าง ๆ เช่นใน
 เรื่องการเปิดประมูลการรื้อรางถนนตลอดด้วยกีด ในเรื่องที่จะใช้เครื่อง
 จักรช่วยโดยไม่ทำให้อาชีพของราษฎรต้องเสื่อมเสียจากการใช้ แรง
 งานกีด และในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการให้สะดวกและได้ผลดียิ่งขึ้น
 กิดเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้กระทำต่อไป ในเรื่องทางท้องถิ่นซึ่งรัฐ-
 บาลจะกระทำอย่างไร และจะช่วยเหลือ อย่างไรนั้น จะช่วยเหลือได้ ๒
 ประการ คือในเรื่องเงินเจ้าหน้าที่ เงินนั้นก็คงจะได้ตั้งงบประมาณ
 ขึ้นมาตามที่กระทำมาแล้ว เจ้าหน้าที่นอกจากได้อบรมนายช่างส่งไป
 ประจำตามจังหวัดต่าง ๆ แล้วยังได้ร่วมมือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดยในการที่จะให้มันักเรียน ศึกษารวมเพิ่มขึ้นสำหรับที่จะ ช่วย เหลือ
 ทางจังหวัด หักเกณฑ์ที่พิจารณาในเรื่องแนวทางซึ่งสมาชิกถามว่า
 ค่าหนึ่ง ถึงในเรื่อง จำนวนเนื้อที่ และจำนวนพดเมือง เข้ามาพิจารณา
 ต่อจากหลักการดำประการนั้น จะได้หรือไม่นี้ รัฐบาลขอชี้แจง
 ว่า เป็นเรื่อง ซึ่งได้ พิจารณา อยู่แล้ว เป็นต้นว่าเงิน ออกหนุน ทาง
 ที่อื่น ในเขตหนักได้ ค่าหนึ่งถึงจำนวนเนื้อที่ของจังหวัด จำนวน
 พดเมืองของจังหวัดและรายได้ของจังหวัดเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณา
 แจกจ่ายเงิน อยู่แล้ว สำหรับภาคอีสาน สมาชิกผู้หนึ่งได้ถาม
 ว่าราษฎรได้ อัดคัต แร้นแค่นั้น รัฐบาลมีนโยบาย จะช่วยเหลื
 อย่างไร ในหน้าที่ของชลประทานได้ ชี้แจงมาแล้ว นอกจากนี้ก็มี
 ที่เกี่ยวข้องกันกับหน้ที่กระทรวงมหาดไทยก็คือในเรื่องทางในระหว่ง
 มีนเรามีโครงการที่จะทำทางภาคอีสาน ประมาณ ๖ สาย เมื่อพุดถึง
 จำนวนแล้วอาจจะมี ดีกว่านี้ไป แต่ถ้า พุดถึงความขาดแคลนก็
 เป็น การไม่น้อย ทั้งนี้ปรากฏในบันทึกโครงการสร้างทาง ซึ่งได้แสดงถึง
 ว่ารัฐบาลได้เอาใจใส่ถึงการคมนาคมในภาคอีสานอยู่แล้ว

๑๘.๕๐ น.

เจ้าพระยา ศรี ธรรมาธิบดี รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง ยุติ-
 ธรรม : ตามที่สมาชิกขอถามเรื่องการค้าถนนนี้ ก็ตามนโยบายที่

ได้แสดงนี้ คือรัฐบาลยึดถือในนโยบายที่ให้ศาล เป็นอิสระในการ
 พิจารณาพิพากษาคดี และจะรักษารัฐธรรมนูญของผู้พิพากษาให้มีโอกาส
 ที่จะใช้อำนาจเช่นนั้น แต่ว่าจะต้องระวังเหมือนกันว่าไม่ให้ ใช้อำนาจ
 เพื่อจะให้เป็นการเดือมเดียวแก่ราษฎรผู้ที่เป็นความ ในการพิจารณา
 พิจารณาพิพากษาที่ยอมให้มีอิสระนั้นต้องอยู่ในวงขอบเขตต์ นอกจากในการ
 พิจารณาพิพากษา ผู้พิพากษา ก็ต้องมีวินัย และในทางปกครอง ต้อง
 อยู่ในมรรยาทอันดีงาม ตามที่ได้กล่าวไว้ใน พระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการตุลาการ และตามที่ ท่านัดมาชิกได้ ถามถึง เรื่องพระราช
 บัญญัติตุลาการว่า การที่มีกรรมการตุลาการได้นั้น คุณก็จะไม่มีประ-
 โยชน์ เพราะเหตุที่ทำได้ ปรึกษาอะไรไป ดังไปให้รัฐมนตรี ๆ จะ
 ขอนุมัติหรือไม่อนุมัติก็ได้ ขอชี้แจงว่าในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับกรรมกา
 ตุลาการเกี่ยวข้องในการปกครองซึ่งต้องอยู่ในระเบียบวินัย ไม่เกี่ยว
 กับการพิจารณาพิพากษาธรรมดาใด ๆ ซึ่งข้อนี้เรายอมให้ผู้พิพากษา
 มีอิสระเสรี แต่ในส่วนวินัยนั้นต้องอยู่ในข้อบังคับ และเพื่อให้
 เป็นอิสระนั้นจะต้องให้มีกรรมการพิจารณา การที่จะต้องเสนอม
 ที่รัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าเห็นสมควรแล้วโดยเหตุที่ว่า ถ้าไม่ให้ อำนาจ
 รัฐมนตรีควบคุมแล้ว จะรับผิดชอบในกระทรวงนั้นได้อย่างไร และ
 ข้อที่ท่านตั้งดีว่าในการปฏิบัติที่รัฐมนตรีไม่เอาก็ได้ นั้นข้าพเจ้าไม่
 คิดว่า รัฐมนตรีจะอยู่ในฐานะที่จะรักษากระทรวงนั้นได้ ถ้าไม่ให้ ใ
 คุกยพินิจ ตามควรหรือไม่ควร และอีกข้อหนึ่ง เกี่ยวกับ เรื่อง ปฏิบัติ

ไม่ปรากฏว่าได้มีการคิดชดเชยอย่างใดเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
เห็นว่าขณะนี้ยังไม่เห็นสมควรว่าจะแก้ไขอย่างไร ถ้าหากว่าไม่ให้
อำนาจรัฐมนตรีแล้ว รัฐมนตรี ก็ไม่มีอำนาจที่จะไปควบคุม หรือไป
จัดการเพื่อให้ได้ผลอย่างไรในกระทรวงนั้น ส่วนอีกข้อหนึ่งที่มีสมาชิก
ถามถึงเรื่อง ค้าดปกรของ นั้น ในรัฐบาลก่อนได้เสนอร่าง พระราช
บัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาการค้าปกรของของ คณะกรรมการ กฤษฎีกา
ซึ่งกระทำหน้าที่ค้าดปกรของ แต่ว่าด้วยมีเหตุผลบางอย่าง ที่ร่างพระ
ราชบัญญัตินั้นคิดครัด ร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ดำเนินไป รัฐบาล
นี้จะได้พิจารณา และปรับปรุงที่จะเสนอ ขึ้นมาให้ สภาฯ พิจารณา
ต่อไป

๑๘.๕๔ น.

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ: ในหน้าที่กระทรวงเศรษฐการ มีสมาชิกบางท่าน ตั้งสัยในข้อ
แถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรื อันที่จริงท่านสมาชิกได้อภิปราย
และร้องใจในฐานะที่ชาวนาได้รับประโยชน์น้อยไปบ้าง ถามถึงจะ
ตั้งเสริมให้คนไทยนิยมอาชีพการค้าว่าจะทำอย่างไรบ้าง ถามถึงไซ
โลจะตั้งหรือไม่บ้าง ที่จริงนั้นรัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้แล้ว เช่น
ในข้อ ๒ ที่จะพิจารณาปรับปรุงสภาพของประเทศ ในข้อ ๓ ตั้งเสริม
ให้ราษฎรนิยมอาชีพการค้า และหาช่องทางให้ราษฎรทำการค้ามาก

ชน การที่รัฐบาลได้แถลงเพียงต้น ๆ เช่นนี้ รัฐบาลทำโดยความ
 จ้างตั้งใจ อันการค้านมีแต่ที่เหี้ยมซึ่งพ่อค้ารวบรวมคบกับค้อย่างไร
 รัฐบาลขอโอกาสที่จะแถลงว่าใน สภาผู้แทนราษฎรไม่ควรจะขอให้
 ข้าพเจ้าในฐานะเช่นนี้จะชี้แจงรายละเอียดปลีกย่อย ส่วนการที่ข้าพ-
 เจ้าจะใช้งบประมาณในการที่จะใช้อย่างไร จะได้แถลง เมื่อเผยแพร่
 อย่างต่อผู้แทนของสภาฯ คือคณะกรรมการพิจารณางบประมาณ
 นั้นแล้ว ในเรื่องที่ว่าหาว่าเป็นอย่างไรนั้น ที่จริง รัฐบาล ตระหนักมา
 นานแล้ว ตั้งแต่ ข้าพเจ้าเกิดมา && ปีแล้ว รู้สึกอย่างดี ว่าการค้า
 ของประเทศเรา อยู่ในอิทธิพล พวกเราไม่นิยมการค้า มีแต่ทำการ
 กติกรรมด้วยความเห็น้อยยาก ถ้าหากแล้ว ผลที่ได้ พืชผลนั้น ก็ตกไป
 ในเงื้อมมือของผู้อื่น เพราะฉะนั้นเรา พิจารณาว่าเหตุใด ชาวอนาค
 ติได้รับความยากจนเช่นนั้น ชาวอนาคต้องเป็นหนี้ ก่อนที่ทำการ ปลูกเพาะ
 เมื่อปลูกเพาะเสร็จแล้ว พืชผลนั้น ก็ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของผู้อื่น
 ในการขนส่งโดยตลอดก็ไปอยู่ในเงื้อมมือของผู้อื่น เมื่อขนส่งมาแล้ว
 ยิ่งขายกันอีก การดีชาวเป็นหนี้ ก็ตกอยู่ในเงื้อมมือของผู้อื่น การ
 ตระหนักเหล่านี้แหละ เป็นข้อซึ่งรัฐบาลนึกแก้ไข จะแก้ไขอย่างไร
 นั้น ข้าพเจ้าขอโอกาสต่อสภาฯ ไม่แถลงรายละเอียด ซึ่งเกี่ยวในแต่
 ที่เหี้ยมการค้า เมื่อจะทำอะไรไปก็เพื่อส่งเสริมให้ ราษฎรนิยมการค้า
 และหาช่องทางให้ราษฎรทำ นี่เป็นข้อนโยบายของรัฐบาล มีตั้งมาอีก
 บางท่านของใจถึงเรื่องหาว่าได้เข้าสู่ประเทศอย่างไรนั้น คือการอุตุ-

คณะกรรมการนำนักท่องเที่ยวนอกจากจะเป็นการโฆษณาชวน
 ชวนของประเทศชาติเราแล้ว ยังมีรายได้ทางอื่นซึ่งให้พวกนักท่อง
 เที่ยวนั้นนำเงินมาใช้จ่ายให้แก่พวกเรา มีมติมาซักถามว่าการจ่ายตัวของ
 รถไฟไม่ให้ความสะดวกนั้น ที่จริงความไม่สะดวกที่ท่านนี้เพื่อให้ความ
 ความสะดวกแก่พ่อค้า เหตุใดจึงต้องทำขบวนรถเช่นนั้นขึ้น ก็เพราะว่า
 รถไฟของเราไม่พอ ข้าพเจ้ารับว่าตัวของรถไฟของเราไม่พอ อย่างไร
 ก็ เราได้แถลงนโยบายไว้ว่า จะส่งเสริมบรรยากาศของการรถไฟ
 ในขั้นนี้ไม่หมายความว่า จะจัดหาตัวรถไฟให้เพียงพอเสมอไป เพียงแต่
 จะสะดวกๆ หาตัวรถไฟให้พอควรแก่การมีทุกขณดัง ทั้งจะหาตัวรถไฟ
 ให้มากมาย ประมาณเท่าไรก็ได้ ท่าน จะต้องคำนึงถึงการเก็บรักษา
 ข้าพเจ้าทราบแน่นอนว่าที่ท่านถามว่าตัวรถไฟ ขณะที่มีรถชนชาว
 จะส่งรถไฟให้จำนวนมากมายเพื่อชนชาวในครั้งเดียวกันทำไม่ได้ โดย
 เหตุที่ชาวเมื่อแยกแล้วแต่ต่างคนต่างรับขาย เมื่อรับขายแล้ว จะ
 หาตัวรถไฟแจกจ่ายให้ทั่วถึงกันนั้นต้องเกี่ยวกับการเดินรถ วางของเร
 มีจำกัด บางแห่งทางขึ้นลงจำกัด นอกจากนั้นเมื่อเวลาเราให้มากเช่น
 นั้นแล้ว เมื่อหมดฤดูขบวนแล้วรถเหล่านั้นจะนอนอยู่เปล่าๆ เราต้อง
 เสียค่าบำรุงรักษามากมาย อีกประการหนึ่งการที่ให้คุณพ่อจากคืนเป็น
 นโยบายก็อันหนึ่งเหมือนกัน ถ้าท่านชนชาวมาสู่ตลาดแห่งหนึ่งๆ ได้
 พร้อมกันหมดแล้ว ไม่ต้องสงสัย ราคาข้าวลดลงทันที ท่านถามถึงว่า
 ทางรถไฟจะสร้างเพิ่มอีกหรือไม่และเมื่อใดนั้น ข้าพเจ้าขอแถลงว่าใน

ขณะนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้างทางเดี่ยวก่อน การขนส่งด้วยทางกับ
 การขนส่งรถไฟนั้น มีคุณโทษต่างกัน การสร้างทางใช้เงินน้อย การ
 สร้างรถไฟนั้นใช้เงินมาก การขนส่งโดยทางในระยะไกลย่อมมีประ-
 โยชน์มากกว่าทางรถไฟ แต่การขนส่งโดยทางระยะไกลแล้วตู้รถไฟ
 ไม่ได้ เมื่อรัฐบาลได้ทำทางให้การคมนาคมเจริญขึ้นแล้ว การขนส่ง
 ดินค้าย่อมนำมาในจุดหนึ่งได้ เมื่อเราทราบว่าการขนส่งมาชุมนุมในจุด
 หนึ่งได้แล้ว มีดินค้าจะไปในทางไกลแล้ว เราก็วางโครงการใน
 ทางรถไฟ ถึงอย่างไรก็ดี ในขณะนี้เราได้พิจารณาที่จะคิดแนวรถไฟ
 เพื่อประสานกับโครงการนี้สร้างถนนอยู่แล้ว แต่จะบอกท่านว่าจะทำ
 เมื่อใด ทำที่ไหนบ้างนั้น ยังไม่ดำริว่าจะบอกได้ ในขณะนี้ ในเรื่อง
 โรงงานอุตสาหกรรม มีท่านสมาชิกถามว่าจะทำอย่างไร เรื่องนี้เป็น
 คำถามที่กว้าง ข้าพเจ้าไม่ทราบความมุ่งหมายว่าจะหมายความว่าอย่างไร
 ถ้าหมายความว่าทำอะไรบ้างนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประ-
 ชุมว่า การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมนี้ รัฐบาลเราในขณะนี้ประสงค์
 เพียงจะสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมผลิตจากกิจการซึ่ง ชาวเรา ได้ ทำขึ้น
 ยังไม่มีความประสงค์ ที่จะทำโรงงานขึ้น เมื่อต้องไปซื้อ วัตถุดิบ จากที่
 อื่นไปทำ การกิจการผลิตบางอย่างนั้น เราจะทำลงไปโดยยังไม่มี
 โรงงานอุตสาหกรรมก็มีผลเสียหาย ซึ่งข้าพเจ้าจะชี้ชัดตัวอย่างแฉะได้
 ทำไปแล้วเช่น เราสร้างโรงงานสาวไหมเช่นนั้น ยังไม่มีไหม ถ้าท่าน
 จะทำไหมเสียก่อน ท่านไปโฆษณาบอกให้ราษฎรทำไหมขึ้น เกิด

คนที่วิงวอนเพราะปลูกต้นไม้และโรงโม่หิน ราษฎรชาติสยามเรา
 ได้ทำอยู่แล้ว แต่หาเจริญรุ่งเรืองไม่ เราสร้างโรงงานอุตสาหกรรม
 ดาวใหม่ขึ้นนั้น เราขอจ้่าราษฎรทำขึ้นเถิด โรงโม่หินเราจะรับซื้อ
 เมื่อมีคนรับซื้อเช่นนั้นแล้ว การบำรุงการดาวโม่หินจะให้เพาะปลูกมาก
 ขึ้นนั้นก็ดำเนินสะดวกขึ้น หรือท่านจะขังใจว่า โรงงานอุตสาหกรรม
 ที่รัฐบาลท่านนั้นผู้ให้ราษฎรทำไม่ได้ ขอนรัฐบาลตระหนักแน่ว่า ถ้า
 เมื่อนำราษฎรรวบรวมกันขึ้นทำโรงงานอุตสาหกรรมกันแล้ว รัฐบาล
 มีนโยบายที่จะประกอบประหังมและสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างปรกฏ แต่ทำ
 เป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ได้แล้ว รัฐบาลก็นำการซึ่งเห็นว่าจะ
 เป็นไปได้ ก็ปล่อยให้ไป คงได้แถลงนโยบายไว้ใน หลักการเศรษฐกิจ
 ว่าในเรื่องสาธารณูปโภคหรือไม่ใช่สาธารณูปโภค การปรกฏของ
 โรงงาน ท่านคงขังใจว่า ถ้าทำอย่างราชการแล้ว ผลของการที่จะ
 ทำไปนั้นไม่เหมือนกับ เอกชนทำ ขอนรัฐบาลได้ตระหนักใจและได้
 เปลี่ยนรูปการปรกฏของโรงงานนั้นคล้ายแบบบริษัท หักตัดค่าเงินให้
 คนทำงานมาก และเมื่อทำงานได้ก็แล้ว ผลที่ได้นั้นก็ตอบแทนด้วยโบนัส
 และในเรื่องที่ท่านถามถึงกรรมกรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านหมายถึง ผู้ยัง
 อ่างงาน ในเรื่องพดเมือง อ่างงานนี้เรากำลังตั้ง ถ้าตั้ง ความสามารถ
 ของพดเมืองเรา ชาวพดเมืองเราชอบแฮเป็นอันมาก ที่ถ้าชอบแฮ
 นั้นไม่หมายความว่า จะชอบแฮเสมอไป ถ้าได้ หักกันจนเคยชินในการ
 แยกทานกันจนพดกันหมดความชอบแฮไป เราเห็นว่าในประเทศของ

เราการกสิกรรมนั้นเป็นของสำคัญอย่างยิ่ง และเหมืองแร่รัฐบาลได้
ตั้งและจัดตั้ง และจะขยาย กสิกรรมนี้ ผู้ใดไม่สามารถที่จะทำการ
เพาะปลูก มารับทำในกสิกรรมนี้ ในการเหมืองแร่ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงเกษตรธิการได้ แกลงแล้วว่า จะตั้งโรงเรียน ทำเหมือง
แร่ขึ้น โดยตกลงเห็นชอบพร้อมกันกับกระทรวงเคหะการ ในการ
ทำเหมืองแร่เองเราจะได้ ใช้คนไทยเราที่โรงงานทำเหมืองแร่ อบรม
กันขึ้นโดยรัฐบาลเป็นผู้นำ ในเรื่องที่ทำตามตั้งว่าในขณะนี้ได้มีการ
รพุงระหว่งเงินกับญี่ปุ่น เราจะหาตลาดอย่างไรนั้น เราได้ตระหนัก
อยู่แล้ว เราได้พยายามหาอยู่เช่นในทางแอฟริกา เป็นต้น

๑๕.๐๗ น.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (ตั้งหับบุรี) : ตามที่คณะ
รัฐมนตรีได้แถลงตอบข้อข้องใจของสมาชิกนั้น เรียกว่าเป็นการชักใช้
เปิดความสว่างให้เห็นอยู่แล้ว ตามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายมีข้อข้องใจ
นั้นเรียกว่าเป็นแง่คิดที่ถูกต้อง และเป็นที่น่าคิดอยู่ด้วย รู้สึกว่าเป็นสาระ
ประโยชน์ท่าหนักอนุกตองเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักสำคัญ
มีอยู่ ๓ ข้ออะไร อยู่ที่ความไว้วางใจนี้แหละเป็นหลักการสำคัญอันซึ่งส่ง
ดู จะหักผ่านเสียไม่ได้ เพราะสภาพการเมืองเป็นอย่างไร หวังว่า
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีภูมิรู้ย่อมทราบก็อยู่แล้ว ก่อนที่จะไปอันขอ
แจ้งว่า คุณนาย ก ข ข้าพเจ้าคนหนึ่งละก็ขอถอนจนคอแห้งกลับมา ทั้งนี้

สมาชิกประเภทที่ ๒ อ่อนอ่อน อุดดำหรืออ่อนอ่อนอีก ไม่เห็นเราเซ่อถ่อ
 ท่านแล้ว เรามอบความได้ ใจกับท่านเจ้าคุณนายกรัฐมนตรีว่าท่านจะ
 ขอตัดตัวแต่งงานกับเราเถิดอย่างนี้ ท่านก็ตั้ง คณะรัฐมนตรี เป็นต้น
 ของเราเป็นเหตุให้ ไม่พอใจคนนั้นนะ เช่นนี้ รุ่งเรือง ชอบกลอยู่ สัญญา
 เป็นโมฆะหรือโมฆะแน่ ข้าพเจ้ารุ่งเรืองดังดีเหลือเกิน ข้าพเจ้าเก็บ
 ใจที่สุดจะ ภาวะการเมืองของเราจะรอให้ช้าไป เหตุมันจะดี หรือร้าย
 สมาชิกยอมรู้ คืออยู่แต่ ถ้าหากว่าเราลงมติไว้ดวงใจท่านเดียวละ ผล
 ร้ายและผลดีจะเป็นอย่างไรบ้าง หวังว่า สมาชิกผู้มีเกียรติท่านคงจะ
 เข้าใจกันคืออยู่แต่ไม่ใช่หรือ ประเทศสยามเราเท่ากับเป็น กระจิบ
 เป็นโรงเรียนย่อย ๆ มีแดง ขอบโทษ มีแดงอะไรก็แล้วแต่ เรามี
 พงษ์เมืองอยู่เด็ก ๆ น้อย ๆ เหมือนกับเด็กหย่อนการศึกษา หย่อนการ
 สังคม หย่อนการสาธารณสุข หือว่าฝาน้องก็ยังไม่คงคง อาหาร
 ก็ยังไม่เพียงพอ

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ ท่านพูดรวบรัดอีกหน่อย

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : เพราะฉะนั้น
 ขอเดชะ คือ ขอเชิญท่านสมาชิกลงมติไว้ดวงใจท่านเดียวเถิด รัฐบาล
 คณะนั้นเป็นรัฐบาลที่น่าไว้ดวงใจที่สุด

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้รับรองแล้ว

๑๕.๐๘ น.

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ชนบุรี) : ในการแถลงนโยบาย
นี้ ถ้าหากว่าระเบียบมติเร็วแล้ว ย่อมไร้ผล ในด้นนี้ก่อนถ้าเราจะ
ลงมติได้เป็นเวลาดังต่อไปนี้

ประธานสภาฯ : ท่านขอเปิดอภิปรายเสียก่อน

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ชนบุรี) : คือยังมีสมาชิกอีกหลาย
ท่านที่ต้องการพูดเช่นนี้ ขอให้ระบายนโยบายความพอใจจนหมดคดี ข้าพ
เจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่า ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน

ประธานสภาฯ : เห็นฉันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

๑๕.๑๑ น.

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ชนบุรี) : เท่าที่รัฐบาลได้แถลง
นโยบายและได้แก่กระทู้ถามของท่านสมาชิกนั้น มีบางสิ่งบางอย่างซึ่ง

ยังอยู่ในความรังเกียจของข้าพเจ้าและบรรดาสมาชิกทั้งหลายเป็นอัน
มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับกระทรวงมหาดไทยจะได้พุดกัน
ถึงเรื่องการบำรุงคลอง ท่านใดก็ตามเมื่อสักครู่นี้ว่า ท่านจะบำรุงทาง
ท้องถิ่น แต่ส่วนคลองนั้นท่านหาได้พุดถึงไม่ คลองนั้นอยู่นอกขอบเขต
ของชลประทานและเทศบาล ในเรื่องนี้ ท่านจะว่าอย่างไร ท่านจะ
บำรุงคลองด้วยวิธีใด และเมื่อใด นั้นเป็นคำถามข้อหนึ่ง อนึ่ง การ
ชลประทาน เท่าที่ ข้าพเจ้าได้ ฟัง แสดงมา โดย เฉพาะ สำหรับ เจ้าคุณ
นายศ ก กล่าวว่าจะได้ พยายาม ทำให้ ดำริ่ ตามตักม ของชลประทาน
แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า การบอกว่าจะพิจารณาการ
กระทำข้อ ๆ ไปซึ่งสิ่งไหนสำคัญก็จะได้กระทำตั้งนั้นก่อน ทั้งสอง
ท่านเรียกว่าต่างไม่ตรงกัน เพราะฉะนั้นจะหาความแน่นอนได้ย่ำ
ไร ตั้งนั้น ตักมชลประทานนี้ ข้าพเจ้าขอทราบว่าจะดำริ่ เมื่อไร
ภายในต้นปีหรือเมื่อไร เพราะข้าพเจ้าคอย ๆ มาแล้วก็เหตไปครั้ง
หนึ่งแล้ว และอีกข้อหนึ่ง เท่าที่แสดงมานั้นสำหรับในเรื่องโครงการ
การประมงทนนั่น ในเรื่องนี้ ยังไม่มีผู้ใดได้ แสดงเลย รู้ตั้งว่า
ราษฎรได้รับความเดือดร้อนอยู่มาก เป็นอันว่าชาวนา ในเรื่องการ
ประมงทนน ท่าน จะมีการ หรือนโยบาย อย่างไร ในอันที่จะทำการ
ประมงทนนโดยไม่เป็นที่เดือดร้อนทั้งสองฝ่ายและท่านจะกระทำเมื่อไร
และอีกข้อหนึ่งในเรื่องธนาคารชาติ เราได้พยายามว่าร้องกันมานาน
แล้ว ขอให้รัฐบาลจัดตั้งธนาคารชาติขึ้นในที่สุดเมื่อมีรัฐบาลใหม่

มาแต่ก็ยังไม่มณฑลการชาติอื่น รัฐบาลจะว่าอย่างไร เพราะจนการ
 ชาตินั้นให้ประโยชน์แก่ประชาชนชาวยุโรปโดยเฉพาะ อีกเรื่องหนึ่ง
 ก็เรื่องกรรมกรโรงงาน กรรมกรโรงงานนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก ท่านรัฐ-
 มন্ত্রীว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ถามว่ากรรมกรอื่นแ่แต่จะว่า
 อย่างไร กรรมกรโรงงานเวลานี้มีมากทีเดียว แต่ไม่อ่อนแอเลย ท่าน
 ท่านจะหาวิธีการอย่างไรให้กรรมกรได้ทำงานด้วยวิธีใด การเขียน
 บัตรขายได้เฉย ๆ นั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย ไม่สมควรจะทำ อีกข้อ
 หนึ่งแ่แต่เป็นข้อสำคัญที่สุด ก็ปัญหาเรื่องการขนส่งของท่าน ท่าน
 พุทฺธิ์ ตีความเพราะเหตุอื่น แ่แต่ข้าพเจ้าแ่แต่เห็นว่าค่าพิกัดเช่นนั้นเป็นค่า
 พิกัดซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ ท่านพยายามหาทางที่จะให้ปวงสมาชิกทั้ง
 หลายนั่งท่าน แ่แต่ความจริงเป็นอีกประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นเรา
 มาพูดกันตรง ๆ ตีความว่ารัฐบาลมีนโยบายในการที่จะชด ดันคอน หรือ
 ไม่ ประชาชนมีความข้องใจอยู่มากในเรื่องนี้ สมมติว่าถ้าท่านจะ
 ชด ดันแล้วท่านจะรับประกันในความเสียหายของราษฎรหรือไม่ ขอให้
 คอบก่อน แ่แต่ข้าพเจ้า ข้องใจอยู่มาก ซึ่งอาจจะ ลงมติไม่ได้ ฉะนั้นใน
 รัฐบาลคณะนี้ด้วย

๑๘.๐๔ น.

ขุนชำนาญ (สมุทรมุขมนตรี) : ในเวลาที่คณะรัฐบาล
 ได้แถลงนโยบายต่างๆ มีข้อข้องใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในท้องที่
 เขตชายทะเล มีที่ดินแบ่งแยกซึ่งรัฐบาลได้กระทำมานานแล้ว เสด
 หนึ่งเป็นเรือของเอกชนเอง พ้องทะเลจะวิวาทกันไม่ สักครั้ง แ่แต่เจ้า
 ทนายทนาย.....

ประธานสภาฯ : นั่งก่อนท่าน อย่าเอาเรื่องเด็ก ๆ น้อย ๆ
 ที่ท่าน นินนมนเบนเรื่องที่จะตั้งกระทู้ถามในภายหลังได้ นี่เป็นนโยบาย
 เขาแต่ส่วนที่สำคัญ ๆ เรื่องปากพยานนหลายสิบปีมาแล้ว เขา พุ
 คัดไป

จุชานีอนุสาสน์ (สมุทราภรณ์) : รัฐบาลมีนโยบาย
 อย่างไรในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ให้สำเร็จเร็วที่สุดไปได้ ใน
 เรื่องภาษีเรือ เรือเด็กที่หายไปโรงเรียนเวดแดนตกเก็บภาษีซึ่งจำเป็น
 ต่อทางฝั่งในเขตชายทะเลไม่มีทางบก เด็กนักเรียนจะต้องอาศัยเรือ
 ไปโรงเรียนหนึ่งคือ รัฐบาลมีทางอย่างไรที่จะช่วยเหลือเด็กในเรื่อง
 ภาษีเรือเด็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ การขาดประทานที่คุณทองอยู่ฯ ได้กล่าว
 แล้วเมื่อคืน ในเขตนี้ทั้ง ๆ ก็ยังมีการบำรุงไม่ได้เรียบร้อย คุณ ทอง
 กศนเห็นมาก ยังไม่ได้รับความสมบูรณ์ รัฐบาลมีนโยบายเตรียม
 การพร้อมแล้วหรือ ที่จะช่วยบำรุง การขาดประทานเพื่อส่งเสริมในการ
 ทำมาค้าต่อไปอย่างไร

๑๕.๑๖ น.

นายดิษฐ์ คำภีร์ยศ (สระบุรี) : ตามที่ทางคณะรัฐบาลได้
 แถลง มีบางสิ่งบางอย่างซึ่งข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่มาก ก็ที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้แถลงว่า ในเรื่องพระราช
 บัญญัติ ระเบียบข้าราชการ ตุลาการนั้น เท่าที่เป็นมาแล้วท่านเห็นว่า

National Assembly Library

เป็น การชอบ ซึ่งจะไม่แก้ไขให้ แต่ข้าพเจ้า เห็นว่าถ้าหับ อำนาจ
 คุกคาม ท้าทานอำนาจที่หงายได้ แดงมาแด่นั้น ข้าพเจ้าเห็น
 เวदानเอกราชในทางศาลของเรายังไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพราะ
 รัฐธรรมนูญปรากฏชัดว่าการแบ่งแยกอำนาจศาล แบ่งแยกออกจาก
 อำนาจบริหารแล้ว แต่เวदान ศาลของเรา ยังถูกผูกมัดอยู่ในอำนาจ
 ของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้น ถ้าไม่เปลี่ยน พระราชบัญญัติ ระเบียบ
 ข้าราชการ คุกคาม อำนาจศาลของเรา ก็ยังอยู่ในอำนาจ ของฝ่าย
 บริหาร เมื่ออำนาจศาลของเราอยู่ในอำนาจของฝ่ายบริหารแล้วก็ไม่
 ตรงตามรัฐธรรมนูญ และผู้พิพากษาก็อาจจะตัดสินใจโดยไม่ยุติ
 ติธรรม เพราะราษฎรเคยบ่นแถมว่าถ้าเป็นความกับหลวงแดงต้อง
 แพ้หลวงเสมอ หรือโดยเฉพะอย่างยิ่งถ้าเป็นคดีการเมืองแล้ว ผู้
 พิพากษาย่อมมีความกลัวฝ่ายบริหารอยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่ทำตามฝ่าย
 บริหารแล้วจะไม่เงินเดือนให้ เพียงเท่านี้ผู้พิพากษาย่อมมีความ
 กลัวแล้ว เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่า อำนาจศาล ควรจะให้ แยกขาดจาก
 อำนาจบริหาร ซึ่งมีอำนาจที่หงายท่านได้เช่นแก้ไขในข้อนี้ ข้าพเจ้า
 มีความเข้าใจว่า ท่านอำนาจ เหตุอันนี้มีความต้องการจะให้แยกอำนาจ
 ศาลจากอำนาจ ฝ่ายบริหาร นั้นเป็นข้อหนึ่ง ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมได้อภิปรายมาว่าจะไม่แก้ไขในข้อนี้ ดั่งดำหับ
 การเศรษฐกิจ ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าเองเป็นอำนาจอยู่ในภาคกลาง
 และทุก ๆ ภาคในประเทศเรา การทำมาหากิน ของราษฎรมีการกดิ-

Digital Object
National Assembly Library

กรรมเป็นส่วนใหญ่ คือชาวสยามรวมกันทำกันเป็นอันมาก และ
เป็นสินค้าอย่างเดียวกับโรงสยามเราไม่ได้ แต่น่าเสียใจ เพราะ
เวลานี้ชาวต่างชาติของเราคนเต็มที เพราะราคาข้าวตกต่ำและการทำ
มาไม่ได้ผล.....

ประธานสภาฯ ท่านพูดซ้ำ เขาพูดกันหลายคนมาแล้ว คือ
ไปขอให้ท่านพรหมวรชุนอีกสักหน่อย

นายติษฐี คำภีร์ยศ (สระบุรี) : สำหรับในการส่งเสริม
การทำนา ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่ามีรัฐบาลจะจัดการชลประทานให้
แก่ชาวนานั้น สำหรับ ซึ่งอยู่ภาคฝั่งแม่น้ำแดงบ้าง เช่นจังหวัด
สระบุรี เป็นต้น แต่สำหรับ จังหวัดสระบุรี นั้นข้าพเจ้า ขอทราบเรียนว่า
มีได้เข้าศึกษาการชลประทานเลย อาศัยเพียงบางส่วนเท่านั้น เช่นอำเภอ
หนองแค เป็นต้น เป็นบางส่วนเท่านั้น.....

ประธานสภาฯ : ท่านอภิปรายละเอียดเหลือเกิน เขา พูดคือ
ไปอีกที

นายติษฐี คำภีร์ยศ (สระบุรี) : เช่นข้าพเจ้าคงอยากจะ
ขอถามรัฐบาลในเรื่องการชลประทานว่าจะวางตั้งกรมการชลประทานขึ้น
ที่จังหวัดใดอีกบ้างเป็นอีกขอหนึ่งทีข้าพเจ้าอยากถาม อีกประการ
หนึ่งสำหรับ ราคาสินค้าข้าวของเราเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ตกต่ำมาก
ซึ่งตามวิธีการแล้วรัฐบาลอาจจะหาหนทางให้ราคาสินค้าข้าวของเรามี
ราคาดีขึ้น เช่นรัฐบาลอาจจะไปตั้งห้างขายข้าวสาร และแพร์สินค้า
ของเราได้

๑๘.๒๐ น.

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเองได้ยกมือหลาย
ครั้งแล้ว เพราะฉะนั้น ในโอกาสต่อไปขอได้ ให้ โอกาสแก่ผู้ ที่อยู่
ข้างหลังบ้าง ตามที่บรรดา ท่านสมาชิกได้ ชักถามรัฐบาล และเท่าที่
รัฐบาลได้ตอบ ข้าพเจ้าขอรวบรัดว่าที่สมาชิกยังไม่ได้วางใจรัฐบาล
นั้น ก็เพราะเหตุที่อ้างสมาชิกยังข้องใจในคณะรัฐบาลอยู่ ประการ
แรกที่สุดก็คือว่านโยบายที่รัฐบาลได้แถลงนั้น เราคิดกันเดี่ยวว่าเป็น
เป็นแค่คัมภีร์ที่รัฐบาลได้เขียนขึ้นมาตามความคิดความนึก เพราะ
ฉะนั้นเราจำเป็น อยู่เอง ที่จะต้อง พิจารณา ถึงตัวคณะรัฐมนตรีซึ่งประ
กอบเป็นคณะ รัฐบาลด้วยว่า จะเป็น ผู้มีคุณสมบัติ ดำเนิน ตามแนว
นโยบายนั้นให้สำเร็จได้หรือไม่ ซ่อนเองข้าพเจ้าคิดว่า สมาชิกทั้ง
หลายคงจะข้องใจในข้อนี้ทุกแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะตอบว่า
การเลือกรัฐมนตรีนั้นไม่เป็นข้อสำคัญนัก เพราะเหตุว่ารัฐบาลย่อม
จะเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัญหาอะไรก็ย่อมจะ
มาปรึกษาหารือกันได้ แต่ซ่อนเองข้าพเจ้าเห็นว่า เหตุผลยังไม่
สมควร ต้องคิดให้ถี่คิดว่า สมมติว่าเราเลือกสรรรัฐมนตรีจัด
เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ สมควรที่จะดำเนิน ตามนโยบาย ที่รัฐบาลได้แถลง
ไว้ครบถ้วนแล้ว ก็จำเป็นอยู่เองที่จะสามารถดำเนินตามแนวนโยบาย
นั้นได้ ถ้าแม้ว่าจะ มีนโยบายใด อย่างไม่รู้ ก็ ตาม แต่ถ้าหากว่าไม่
ได้รัฐมนตรี ที่เหมาะสม สมแล้ว ก็ จะ ดำเนิน ไปให้ ล้มเหลว ตามความ

ประสงค์ได้ยาก ในฐานะที่ข้าพเจ้าเคารพและเชื่อว่าประชาชนชาว
สยามทั้งหลายคงอยากจะทำว่า ประการหนึ่ง การที่ท่านนายก
รัฐมนตรีได้ออกคนรัฐมนตรีเข้าประกอบเป็นรัฐบาลคราวนี้ ท่านได้
ถือหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าเชื่อว่า ประชาชนชาวสยาม ทั้ง
ดีมีดีด้านคนอยากจะทำบขช. ประการที่สอง การเลือกรัฐมนตรี
คราวนี้ ท่านได้เลือกคนดีมีดีเป็นเกณฑ์ หรือถือพวกเป็นเกณฑ์
ประการที่สาม มีรัฐมนตรีบางกระทรวง....

ประธานสภาฯ: นั่งก่อนท่าน ท่านพูดนอกเรื่องนี้ ตาม
ธรรมเนียมในรัฐธรรมนูญนั้นเมื่อมอบให้ท่านไปแล้ว ท่านจะไปตั้ง
ใครก็ได้ แต่เมื่อไม่พอใจแล้วท่านก็ไม่ได้วางใจได้ แต่ที่จะมาถาม
หลักเกณฑ์ไปโดยมีระเบียบในสถานที่

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น): ตามที่ข้าพเจ้าถามหลัก
เกณฑ์ ก็เพื่อ อยากจะทราบ ความจริงใจ และในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น
ผู้แทนราษฎรมาโดยตรง ราษฎรเองก็คงจะข้องใจเช่นเดียวกับข้าพ
เจ้าเหมือนกัน แต่เมื่อท่าน เห็นว่าเป็นปัญหาที่จะคอยไม่ได้ ข้าพเจ้า
ก็ไม่ว่าอะไร แต่ข้าพเจ้าเอง เมื่อท่านตอบปัญหาไม่ได้ ข้าพเจ้า
เป็นผู้หนึ่งที่จะเดินอมติไม่ได้วางใจทั้งคณะทีเดียว

๑๕.๒๕ น.

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: การตั้ง

คณะรัฐมนตรี ท่านได้มอบหมาย ข้าพเจ้าไว้แล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็จะต้องเลือกคณะรัฐมนตรีที่สามารถ และที่ จะไม่หักหลัง
ข้าพเจ้าในภายหลัง

ประธานสภาฯ : เวลานี้ข้าพเจ้า ได้รับญัตตินี้มา อันหนึ่ง
ของขุนวรดิษฐ์ครุฑเจดีย์ มีความว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าที่รัฐบาล
อภิปรายในครั้งหลัง เพื่อแก้ความสงสัยของสมาชิกนั้น มีข้อแย้ง
อยู่หลายอย่าง จึงขอเสนอญัตติให้เลื่อนการประชุมไปในวันพรุ่ง
นี้” มีผู้รับรองญัตติข้อแล้ว ผู้ใดจะมีความเห็นชัดของญัตตินี้หรือไม่

นายเทพ โชติณัฐ (ชูชัน): ความจริงเท่าที่ท่านสมาชิก
เสนอขอให้เลื่อนการประชุมไปนั้นก็น่าจะเห็นพ้องด้วยหรือ แต่หาก
ว่าเรามาทำงานเพื่อประชาชนถึงดึกดื่นตามคน ท่านผู้ฟังซึ่งเป็นประชา
ชนแท้ ๆ เขายังอดทนที่นั่งฟังอยู่ได้จนหมดเวลาแล้ว เพราะฉะนั้นเรา
ควรจะทำให้มันเสร็จสิ้นไปในวันเดียว ในคืนนี้แหละ ถ้าหากว่ามันจะ
ไปถึงดองยามก็ขอให้รู้ไปว่าเราทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ เพราะ
ฉะนั้นหากควรจะเลื่อนไปไม่ ผู้ใดเห็นด้วยขอได้ โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการประชุมต่อไปขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สัมภาษณ์เป็นต้นฉบับ

ประธานสภาฯ เป็นอันประชุมต่อไป

๑๕.๒๗ น.

นายประเสริฐ ชารีสวัสดิ์ (พระนครหรืออยุธยา) : เท่าที่
รัฐบาลได้แถลงนโยบายมาแล้วยังมีข้อข้องใจของข้าพเจ้าบางประการ
ข้อข้องใจที่ข้าพเจ้าจะถามรัฐบาลนี้ มีผู้ถามมาแล้วบ้างบางข้อ แต่
ว่าไม่ตรงกับคำถามของข้าพเจ้านัก และที่ข้าพเจ้าจะถามนี้เป็นเรื่อง
ที่เกี่ยวกับการบำรุงฐานะและอาชีพของชาวนาโดยเฉพาะ เราขอม
ทราบกันอยู่แต่ว่าการทำนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่เท่าที่
ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐบาลแถลงนโยบายมา ที่กล่าวถึงการบำรุงการทำนา
และพะยุงฐานะของชาวนามีอยู่เป็นต้นฉบับ คล้ายกับว่าการทำนา
ไม่ใช่ เป็นของสำคัญ ฉะนั้น ข้าพเจ้า อยากจะถาม รัฐบาลว่า ๑.
การแจกพันธุ์ข้าวอย่างดี ๒. การปราบโรคพืชและกำจัดแมลงที่ทำ
อันตรายแก่ต้นข้าว ๓. การสร้างทำนบถาวร กั้นน้ำไว้ใช้ประโยชน์
ในการทำนา ๔. การขุดลอกคลองที่ต้นเงิน ๕. การเปิดสหกรณ์
รูปต่างๆ ๖. การตั้งฉางไซโต ๗. สกิมชดประทาน ๘. การ
ประนอมหนี้ กิจการเหล่านี้รัฐบาลจะดำเนินการตามโครงการนี้ของรั
บาลเก่าและขยายให้ดีขึ้นหรือจะเปลี่ยนแปลงใหม่ให้ดีขึ้นอย่างไร

• ๕.๒๘ น.

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): เราได้ฟังรัฐบาลแถลงข้อข้องใจให้สมาชิกเกี่ยวแก่นโยบายเมื่อตั้งกรุ่น และตามที่ได้นำมาซักเสาะเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งรัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุว่าการที่เรามอบหมายความใจวางใจให้แก่ นายกรัฐมนตรีแล้ว ก็ควรจะเป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีที่ท่านตั้งมานั้นออกไปภายหลังกระทำการผิดนโยบาย เราก็มีสิทธิเสนอขอเปิดอภิปรายที่จะให้ ความใจได้ใจหรือไม่ใจได้ แต่ปัญหาในชั้นข้าพเจ้า มีความประสงค์ที่จะเห็นว่า เราจะได้วางใจคณะรัฐมนตรีชุดที่แต่งตั้งใหม่นี้หรือไม่ โดยเหตุที่ท่านได้เสนอถึงว่ารัฐมนตรีชุดก่อนนั้นได้กระทำกิจการเช่นนั้น เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวแก่คณะรัฐมนตรีชุดนี้ เพราะเหตุว่าคณะรัฐมนตรีชุดก่อน จะทำหรือไม่ทำสิ่งใดอันเกี่ยวแก่ นโยบายก็ตาม รัฐมนตรีชุดนั้นก็ได้ออกไปเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคมนี้แล้ว และคณะรัฐมนตรีชุดนี้เป็นคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ยังไม่ทันที่จะเข้ารับราชการแล้วพวกเราจะมาค่อนลงมติว่าไม่น่าใจวางใจหรือกตัญจะจะไม่ปฏิบัติตามนโยบายอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการรื้อถอนเกิดไป เพราะฉะนั้นเราควรจะไปก่อนว่า คณะรัฐมนตรีชุดนี้จะดำเนินตามนโยบายที่ใดแถลงไว้หรือไม่ ถ้าหากว่าท่านไม่ทำตามนโยบายแล้วจะถือว่าเป็นการทำผิดนโยบายหรือไม่ นี่ข้าพเจ้าตั้งถามจะให้รัฐบาลตอบใน

รอน ถ้าหากว่าท่านได้ แสดงไว้ แล้วภายหลังท่านไม่ ทำตามหรือไม่ ปฏิบัติตาม ก็ถือว่า ผิดนโยบาย ซึ่งเรา อาจจะ เด่นอ้อมไม่ได้ ใจใน เวลาต่อไปก็ได้ และในเรื่องภาษีอากรก็อยากจะขอเรียนถามรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังอีกตรงหนึ่งว่า ที่ท่านได้ตอบในเรื่องภาษี อากรเกี่ยวแก่รัชชูปการนั้น ท่านได้ ตอบเพียงว่า เราจะหาเงินที่ไหน มาทดแทนยังไม่ได้ และถ้าจะหาเงินมาทดแทนยังไม่ได้นั้น ข้าพ- เจ้าขอเรียนถาม ต่อไปว่า ท่านจะพยายามหาให้ ได้ ภายในปีงบประมาณ หรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ได้แล้ว อยากจะทราบว่าการแก้ไขหลักเกณฑ์ ในพระราชบัญญัติเก็บเงินรัชชูปการนั้น ท่านจะแก้ไขหรือไม่ ยก ตัวอย่างเช่นการปรับเพิ่มร้อยละ เช่นนี้ ซึ่งเป็น การปรับที่แรง มาก นอกจากนั้นยังบังคับให้เขาทำงานโยธาซึ่งเป็นการบังคับให้เขา เอาแรงงานมาเสียทั้ง ๆ ที่เขาไม่มีอะไรจะกินเช่นนั้น ข้าพเจ้าปรารถนา จะให้แก้ไขข้อเท็จจริงของสถานที่เอาไว้เป็นชนิดที่เดียว ถ้าจะยกเลิกเสีย ได้แล้วก็จะดีทีเดียว เป็นเหตุหนึ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะทราบความ เห็นของรัฐบาล พวกกิจการอื่น ๆ ที่รัฐบาลได้แถลงมานั้น ข้าพเจ้า เองรู้สึกพอใจ เป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลได้ พยายามรับรองในชั้นนี้ ว่า จะทำกิจการเช่นนั้นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการแถลงนโยบายนั้นเพียงแต่ แถลงความเห็นว่า จะทำหรือไม่ทำ ทำได้ หรือไม่เท่านั้นเป็นพอแล้ว เราจะมามุ่งในขณะนี้ว่า จะทำได้ หรือไม่ได้อย่างไรนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็น คัดย เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่ารัฐบาลรับรองให้

เป็นข้อใจว่า จะทำหรือไม่เท่านั้นเป็นพอแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นจำควรได้วางใจรัฐบาลชุดนี้ให้บริหารงานต่อไป

๑๕.๓๓ น.

นายทองดี ฤคาพลินธุ์ (มหาสารคาม): ตามที่เจ้าคุณ นายกรัฐมนตรี ได้พูดในตอนหลังว่า จะทำเนิงานในทางเศรษฐกิจ และการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ที่จริงในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเองรู้สึกพอใจมาก เพราะเหตุว่าการเศรษฐกิจและการศึกษาเป็นสิ่งที่เราจะต้องทำมากที่สุด คราวนี้ในเรื่องการศึกษาข้าพเจ้าได้ฟังคำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อรรคมการ กล่าวถึงเรื่อง การศึกษาว่า จะเริ่มตั้งฐานะครู ขยายกิจการของนักเรียนออกไปอีกนั้น ก็เป็นอันดีอยู่แล้ว แต่คำว่า "การศึกษา" ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีความหมายแค่ไหน เพราะเหตุว่า เท่าที่ข้าพเจ้า สังเกตมาหลายแห่ง แล้วและหลายมีแล้ว รู้สึกว่าการศึกษาของกระทรวง อรรคมการที่ ได้จัดตั้งแต่แรกเริ่ม มาจนบัดนี้ รู้สึกว่าเป็นการศึกษาที่ ให้เด็กอ่านออก เขียนได้ เท่านั้น ถ้าพูดถึงการอบรมแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าน้อยเต็มที ด้วยเหตุนี้เองแหละทำให้ อรรคมการ และ คัดสรรของนักเรียนเสื่อมลง และ ผู้ที่เติบโตขึ้น เป็นอันมาก เมื่อไม่มีการ อบรมกับ ผู้ใหญ่ หรือ ไม่มีการ อบรมกับ ผู้ ที่มี คัดสรร อรรคมการ อันดีแล้ว มักจะประพฤติตนไปในทางที่ เสียเสียหมด เพราะฉะนั้น ถ้าจะมีทางใดที่รัฐมนตรี ว่าการ

เหล่านี้ผิดคาดกันได้เสีย เพราะฉะนั้นขอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ขบวนการจงได้พิจารณาถึงเหตุผลสุดของกระทรวงขบวนการเสียใหม่
 ออกครึ่งหนึ่งก่อน มิฉะนั้นแล้วเราจะได้แตกหมักความริเพียงงู ๆ ปลา ๆ
 และข้าพเจ้าเชื่อว่าในครึ่งหลังต่อไปจะเป็นที่ลำบากแก่คณะรัฐบาลต่อไปอีก
 ในเรื่องเศรษฐกิจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ ข้าพเจ้า
 มีความข้องใจอยู่ การเศรษฐกิจนั้นข้าพเจ้าไม่เข้าใจคั่นกั แต่ทราบ
 เพียงว่าเราจะนึกถึงว่ารายได้ของประเทศเป็นส่วนใหญ่ หรือเราจะ
 นึกถึงมาตรฐานแห่งชีวิตของประชาชน ถ้าเรานึกถึงมาตรฐานแห่ง
 ชีวิตของประชาชนแล้ว ข้าพเจ้านึกถึงประชาชนชาวอีสานเป็นส่วน
 มากทีเดียว ในเรื่องนั้นท่านทั้งหลายแม้แต่ท่านรัฐมนตรีได้ ไปเห็น
 เข้าแล้ว จะรู้สึกดีดลใจแทนเขาเป็นอันมากทีเดียว อันหนึ่งจะหาดี
 ด้ต่างค้แดงเคียด ก็ไม่ได้โดย ยิ่งในเขตค้ ของข้าพเจ้าแล้วเป็นไม่ได้
 เลยทีเดียว แต่รัฐบาลพยายามจะเก็บภาษีอากรแก่เขา ข้าพเจ้า
 ได้เคยปลอบเขาว่ารัฐบาลจะเก็บไปก็เพื่อเอาไปบำรุงในสิ่งอื่น ๆ ให้แก่
 เขา และคงจะได้รับความตอบแทนจากรัฐบาลบ้าง ทางภาคอีสาน
 นั้นเป็นภาคที่ได้รับความไม่เสมอภาคในมาตรฐานแห่ง ชีวิต อย่างมาก
 มาย คราวนี้ถ้าจะพูดถึง อุดมการณ์อันเป็นเศรษฐกิจ อย่างหนึ่ง
 หรืออุดมการณ์ พานิชยกรรมก็ดี เป็นหลักฐานแห่งการ เศรษฐกิจ
 ซึ่งรัฐบาลต้องการจะบำรุงนั้น ขอให้รัฐบาล มองชื่อ มองในแง่
 เป็นแง่ที่เราต้องการจะบำรุงเลย เป็นแง่ที่ สำคัญเหลือเกิน เพราะ

เหตุว่าข้าพเจ้ามานไปทางภาคใด ๆ กับฝั่งซ้าย จะเห็นว่า พวกคนไทย
เรียนหนังสือ อยากจะเข้าไปใกล้ ๆ กับฝั่งซ้ายนั้น มากทีเดียว ข้าพ
เจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลคงจะทราบดีและช่วยให้ ประชาชน ของเราได้รับ
ความดีสุดมบูรณ์มากขึ้น ข้าพเจ้าขอแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่งว่า ถ้า
หากว่ารัฐบาลต้องการจะให้เศรษฐกิจ และ มาตรฐาน แห่งชีวิต ของ
ประชาชนภาคนี้ดีขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลช่วยกระทำการคมนาคม
ให้มากขึ้น ข้าพเจ้าเคยทราบอยู่บ้างว่า การคมนาคมจะเกิดขึ้นน
คงจะมองเห็นในแง่ที่ว่าเราจะสร้างทางใด ก็ต่อเมื่อเราเห็นว่าจะอะไร
จะเป็นเครื่องทำให้การสร้างทางนั้นไม่เสียผล ซึ่อื่น ข้าพเจ้าอยากจะ
กล่าวก่ออีกว่า ถ้าหากว่าการสร้างทางไม่มีอยู่ตามใด ผลประโยชน์
หรืออรรถสาหรรมกติก กติกรรมกติก หรือพานิชยกรรมกติก ทางภาค
นั้นก็จะไม่เกิดขึ้นเหมือนกัน ท่านจะต้องการสร้างฝ้าย ท่านจะต้องการ
สร้างกติกกรรม พาณิชยกรรมอะไรในภาคใดภาคหนึ่งก็ตาม ถ้าท่าน
พยายามสร้างให้เขา ทำให้เขาปรับปรุงกันขึ้นเอง แต่ว่าเขาไม่มีทาง
จากนายเช่นนี้แล้ว มันก็จะไม่มีประโยชน์อะไรขึ้นแก่เขาเลย ท่านจะ
เห็นได้ว่า ราษฎร ทำอะไรแต่พอกินพอใช้แล้ว เรา จะพยายามไป ว่า
กล่าวเขา ว่าทำไมเขาจึงไม่พยายามทำให้ดีขึ้นมากขึ้นแล้ว จึงนี้แหละ
ถ้าเราไม่มีหนทางไปให้เขาแล้ว ก็ออกจะเป็นการ ดำนาจอยู่ดีที่น้อย
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอจึงขอขอให้ รัฐบาล ช่วยทุนบำรุง การคมนาคม

เพื่อปรับปรุงมาตรฐานแห่งชีวิตของคนเหล่านักทนาย ในเรื่องการ
สร้างทางที่ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย กล่าวนั้น ก็เป็นเพียง
กล่าวถึงเรื่องทางบก แต่ส่วนทางน้ำตามคลอง ตัวชาวต่าง ๆ ยังไม่
มี ซึ่งอยากจะทราบว่า จะได้รับการบำรุงให้ดีขึ้น กว้าง หรือไม่
ข้าพเจ้าได้ทราบว่าทางน้ำนั้นใช้ได้เพียง ๓ เดือนเท่านั้น แต่ถ้าเรือคาง
ของพ่อค้ามันจะต้องเสียภาษีถึงตัวละ ๕๕ บาทคอปี่ แต่ใช้ได้เพียง ๓
เดือนเท่านั้น รัฐบาลไม่พยายามที่จะช่วยปรับปรุง ทางน้ำให้แก่เขา
นี่ขอหนึ่ง อีกข้อหนึ่งข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า พระราชบัญญัติ
เกณฑ์จ้างจะใช้ได้ทั่วไปบ้างหรือไม่ คือ ทางภาค อีสาน ที่ข้าพเจ้า
ทราบมานั้น ทางฝ่ายบริหารได้เกณฑ์พ่อค้าราษฎรไปทั่วทางอะไรต่างๆ
แต่ไม่เคยได้รับการปรับปรุงอะไรเลยนอกจากว่าจะต้องมีเข้าไปกิน
เอง ขอเรียนว่า ถ้าท่านรัฐมนตรี จะช่วยกรุณาให้พระ
ราชบัญญัติเกณฑ์จ้างนั้น.....

ประธานสภาฯ : ขอให้ท่านนั่ง ข้าพเจ้าฟังมานานแล้ว ท่าน
ออกนอกถิ่นออกทางไปหลายหน พระราชบัญญัติเกณฑ์จ้างนั้นเป็นราย
ละเอียดซึ่งท่านจะตั้งกระทู้อะไรก็ตามภายหลังได้

๑๕.๕๕ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (ตถกนคร) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิ
ปรายและคำโต้ตอบของฝ่ายรัฐบาลตั้งแต่ต้นมา รู้สึกว่าความต้องการ

ของสมาชิกทั้งหมดเป็นตามความเห็นของข้าพเจ้า สมาชิกมีข้อข้องใจ
ในนโยบายนี้ประการหนึ่ง และมีข้อข้องใจในควมบุคคลที่กระทำเป็น
รัฐมนตรีนี้ประการหนึ่ง คราวก่อนข้าพเจ้าพูดแล้วว่าในข้อข้อง
ใจในนโยบายนี้เนื่องจากที่รัฐบาลไม่ได้แถลงนโยบายให้แจ่มแจ้ง
รัฐบาลแถลงนโยบายอย่างคลุมเครือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะ
ใคร่ถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าเพื่อความสะดวกรัฐบาลจะไปดำรงโอง
การณหรือแผนการโดยละเอียดมาให้สมาชิกพิจารณาก่อนหน้า.....

ประธานสภาฯ: นโยบายโดยละเอียดไม่มีใครเขาทำได้ ใน
ชั้นเพื่อแสดงความได้ใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้คนหลังพูดบ้าง
ก่อนพูดมาคนหนึ่งแล้ว ให้พูดกันทั่วๆ

๑๕.๕๕ น.

นายแวนและ เบ็ญอามัซร์ (ยะลา): เท่าที่รัฐบาลแถลงนโยบาย
มาเป็นข้อคิดมานั้น และขอความได้ใจพร้อมต่อสภาฯ หรือฉันทน
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแต่ที่สมาชิกทุกคน โดยที่ข้าพเจ้าเห็น
ว่าสมาชิกส่วนมากได้ ไปยื่นขอต่อเจ้าคุณนายกฯ เพื่อให้ท่านรับหน้า
ที่เช่นนี้เพราะเราได้เชื่อความดีมาจริง และเชื่อในคุณงามความ
ดีของท่านตลอดจนคุณธรรมของท่าน บัดนี้ ก็ปรากฏว่ามีท่านสมาชิกบาง
ท่านได้แรงเหตุผลโต้เถียงโต้แย้งและมีการอภิปรายมากมายอันอาจ
จะกระทบกระเทือนถึงรัฐบาลแต่ก็รู้สึกว่าการระโรยอยู่ ทั้งเราสมาชิก
ทั้งหลายควรสนับสนุนในข้อที่สมาชิกได้กล่าวไม่ได้ อังใจ ต่อรัฐบาล
เดิมก่อนดีกว่า เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากและเพื่อสะดวก

ทั้งต้องฝ่ายแล้ว ข้าพเจ้า ขอชักชวนท่านดำชึกทั้งหลาย
ได้ ใครรัฐบาลบั้น ถ้ามีผู้หนึ่งผู้ใดเห็นพ้องด้วยแล้ว โปรดลงมติ
โดยใช้คะแนนต่อไป

มีดำชึกรับรอง

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านพูดอย่างไร หรือ ขออย่างไร
พูดไม่ได้ความ คำสุดท้ายอย่างไร

นายแวนและ เบ็ญฮาบซรี (ยะดา) : ขอให้ลงมติโดยคะแนน
ลับ มีผู้รับรองแล้ว

ประธานสภาฯ : มีผู้รับรองแล้ว ขอให้ลงมติ มีผู้ใครจะเบ็ด
อภิปรายต่อไปหรือไม่

๑๕.๕๗ น.

นายทิม อติเปรมานนท์ (สุวรรณโลก) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้
ฟังนโยบายของรัฐบาลได้กล่าวมาแล้ว นับจิตตังใจ ของข้าพเจ้ามาก
แต่ถ้าบรรดาดำชึกทั้งหลายยังมีข้อข้องใจก็เพราะเหตุว่า.....

ประธานสภาฯ : ขอให้เบ็ดคำอภิปรายก่อน

นายทิม อติเปรมานนท์ (สุวรรณโลก) : ท่านเหล่านั้นไม่
เชื่อรัฐบาลว่าจะทำจริงตามที่พูดนั้นหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลทำจริง
ตามที่พูดเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคนหนึ่งได้วางใจรัฐบาลที่สุด.....

ประธานสภาฯ : ท่านขอให้เบ็ดอภิปรายดี

นายทิม อติเปรมานนท์ (สุวรรณโลก) : ข้าพเจ้า ขอให้ลง
มติดำเราจะได้อ้างใจท่านหรือไม่ ข้าพเจ้าขอให้ลงมติเสียก่อน

๓๘.๔๘ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าจะ
 เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ก่อนที่จะเสนอเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอทำความ
 เข้าใจเสียก่อน เมื่อรัฐบาลได้ตอบข้อข้องใจของสมาชิกแล้ว เป็น
 ข้อ ๆ ตามลำดับมา รัฐบาลได้ใช้วิธีรวมตอบทุก ๆ คน แต่ก็ตอบ
 ข้อนี้ ๆ ซากตกบกพร่อง เป็นต้นว่า คำถามของข้าพเจ้าหลายข้อก็
 ยังไม่ตอบ ชั่วครู่มา เมื่อรัฐบาล ตอบแล้วก็มีสมาชิกได้ถามไป อีก
 หลายคนล้วนเป็นข้อข้องใจหลายประการ เมื่อเป็นดังนี้ เมื่อสมาชิก
 คนหนึ่งได้ขอให้เลื่อนการประชุมต่อสภาฯ นี้สภาฯ นี้ไม่อนุมัติโดยเห็น
 ว่าควรปรึกษาต่อไป บัดนี้ เราเห็นแล้วว่า เป็นผลที่จะให้ รัฐบาลได้
 เปรียบในกรณีที่ไม่ต้องตอบข้อถามของสมาชิก การที่เป็นเช่นนั้น ก่อน
 ที่เราจะให้ ลงมติหรือเปิดอภิปรายต่อไปนั้น ก็ต้องให้ ความยุติธรรม
 แก่รัฐบาล เพราะถ้ารัฐบาลที่ไม่ต้องตอบอะไรเลยนั้น คู่ประจักษ์รัฐ-
 ชาติแท้ ในหัตถ์.....

ประธานสภาฯ: ขอให้เปิดอภิปรายเสียก่อน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): เมื่อเป็น เช่น
 นั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะให้ ความยุติธรรมแก่รัฐบาลตอบคำถาม
 เสียก่อน และสภาฯ นี้ก็พอที่จะใจเย็นนั่งรอชั่วคราวฟังคำตอบ เสียก่อน
 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอจึงวอนให้ พวกเรา ยอมอดชั่วคราว อีกสักหนึ่ง
 ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควร จะเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๒๘ ท่าน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๔๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้
รับญัตติของนายเตียง ไชยกาต ซึ่ง มีผู้รับรองถูกต้อง ๑๕ คน ว่า
“ด้วยข้าพเจ้าเสนอให้ตั้งคะแนนลับในการที่สภาฯ จะลงมติไว้วางใจ
แก่รัฐบาล”

ประธานสภาฯ : ใครที่เห็นว่าควรไว้วางใจให้ตั้งเบี่ยงขาด คน
ที่ไม่เห็นด้วย ให้ตั้งเบี่ยงหน้าเงิน

เลขาธิการสภาฯ : เรียกชื่อ สมาชิก มาลงคะแนน ตามลำดับ
อักษร

เมื่อสมาชิกได้ ลงคะแนนเสียง เสร็จแล้ว เลขาธิการ สภาฯ ได้
เชิญขุนอินตณพัทธชัย นายทองดี ฌภาพสินธุ์ นายเข้มชาติ
บุญยรัตพันธ์ ขุนชำนาญสุธาสน์ นายเชื่อน สวัสดิ์ปานิ และ
นายศิษย์ คุ้มภักย์ เป็นกรรมการนับคะแนน

เมื่อกรรมการนับคะแนนเสร็จแล้ว ได้นำเสนอต่อประธานสภาฯ

๒๐.๑๐ น.

ประธานสภาฯ : ขอท่านทั้งหลายได้ฟังผลของกรณณ์คะแนน
เสียงลงมติครั้งนี้ ๑. เบี้ยขาดซึ่งให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลคณะ
ใหม่ ๘๘ เบี้ย ๒. เบี้ยนางเงินมี ๓๘ เบี้ย ส่วนเบี้ยที่เสีย ๖ เบี้ย คือ
ไปลงเบี้ยผิดทางเสีย ๖ เบี้ย

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้า
ในนามของรัฐบาลขอขอบใจท่านสมาชิกทั้งหลายที่ให้ความไว้วางใจ
เป็นอย่างดี

สมาชิกปรบมือพร้อมกัน

ประธานสภาฯ : ค่อยไปรอดถามว่าวันประชุมวันไหน

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ขอ ๒ วัน
วันอังคารหน้าเป็นต้นไป หรือวันอังคารกับวันเสาร์

ประธานสภาฯ : ท่านนายกฯ บอกว่าวันประชุมค่อยไปให้เป็น
วันอังคารกับวันเสาร์

นายเทพ โชตินุชิต (ชุพันธ์) : ระเบียบวาระที่ ๒ บอกว่า
ให้ตั้งกรรมาธิการประจำสภาฯ

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ถ้าตั้งกรรมาธิการก็กินเวลาดานาน

นายเทพ โชตินุชิต (ชุพันธ์) : ถ้าเช่นนั้นก็เปิดวันระเบียบ
วาระ คือว่าเอา ๓ มาเป็น ๒ ถ้าทำเช่นนั้นก็จะยอม ขอได้โปรดทำ
ตามข้อบังคับด้วย